

Torsdag den 4. februar 2010 (D)

1

49. møde

Torsdag den 4. februar 2010 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 28:

Forespørgsel til udenrigsministeren om Iran.

Af Søren Espersen (DF) m.fl.

(Anmeldelse 02.02.2010).

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 58:

Forslag til lov om ændring af forskellige love på Undervisningsministeriets område. (Behandling af klager over bedømmelse af prøver).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 11.11.2009. 1. behandling 24.11.2009. Betænkning

19.01.2010. 2. behandling 26.01.2010).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 80:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Fradrag for udgifter til plantning af flerårige energiafgrøder).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 25.11.2009. 1. behandling 04.12.2009. Betænkning

27.01.2010. 2. behandling 02.02.2010).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 100:

Forslag til lov om ændring af lov om sikkerhed til søs, sømandsloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om forhyring af skibsmandskab. (Gennemførelse af konventionen om søfarendes arbejdsforhold, modernisering af bestemmelser om tilsyn, forbud mod spiritussejlads i grønlandsk farvand m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 13.01.2010).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 106:

Forslag til lov om ændring af lov om anvendelsen af visse af Det Europæiske Fællesskabs retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande m.v. og udleveringsloven. (Forbud mod transport af visse produkter og teknologi med dobbelt anvendelse m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 20.01.2010).

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 101:

Forslag til lov for Grønland om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 13.01.2010).

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 117:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge, lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel, lov om aktiv socialpolitik og lov om

arbejdsløshedsforsikring m.v. (Ændring af reglerne om forlængelse af sygedagpengeperioden, sygedagpenge til selvstændige og ophævelse af bestemmelser om indbetaling til Særlig Pensionsopsparing (SP) m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 28.01.2010).

8) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 68:

Forslag til folketingsbeslutning om initiativer til fremme af samkørsel og af el- og hybridbiler.

Af Pia Olsen Dyhr (SF) m.fl.

(Fremsættelse 01.12.2009).

9) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 74:Forslag til folketingsbeslutning om reduktion af CO₂-udslip fra lastbiler.

Af Pia Olsen Dyhr (SF) m.fl.

(Fremsættelse 08.12.2009).

10) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 76:

Forslag til folketingsbeslutning om en mærkningsordning for autostole.

Af Benny Engelbrecht (S) m.fl.

(Fremsættelse 09.12.2009).

11) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 89:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedret naturbeskyttelse.

Af Flemming Møller Mortensen (S) m.fl.

(Fremsættelse 11.12.2009).

12) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 90:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af statens og kommunernes tilsyn med beskyttede naturområder.

Af Ida Auken (SF) m.fl.

(Fremsættelse 11.12.2009).

Kl. 10:00

Formanden:

Mødet er åbnet.

Jeg beder medlemmerne om at indfinde sig på deres pladser og følge med i dagsordenen.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 28:

Forespørgsel til udenrigsministeren om Iran.

Af Søren Espersen (DF) m.fl.

(Anmeldelse 02.02.2010).

Kl. 10:00

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 58:

Forslag til lov om ændring af forskellige love på Undervisningsministeriets område. (Behandling af klager over bedømmelse af prøver).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 11.11.2009. 1. behandling 24.11.2009. Betænkning 19.01.2010. 2. behandling 26.01.2010).

Kl. 10:01

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag, og der er ingen, der beder om ordet. Så går vi til afstemning.

Kl. 10:01

Afstemning

Formanden:

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen kan slutte.

For lovforslaget stemte: 114 (V, S, DF, SF, KF, RV, LA og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte: 2 (EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 80:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Fradrag for udgifter til plantning af flerårige energiafgrøder).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 25.11.2009. 1. behandling 04.12.2009. Betænkning 27.01.2010. 2. behandling 02.02.2010).

Kl. 10:02

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag, og der er ingen, der beder om ordet. Så går vi til afstemning.

Kl. 10:02

Afstemning

Formanden:

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte: 64 (V, DF, KF, LA og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte: 49 (S, SF, RV og EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 100:

Forslag til lov om ændring af lov om sikkerhed til søs, sømandsloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om forhyring af skibsmandskab. (Gennemførelse af konventionen om søfarendes arbejdsforhold, modernisering af bestemmelser om tilsyn, forbud mod spiritussejls i grønlandsk farvand m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 13.01.2010).

Kl. 10:02

Forhandling

Formanden:

Når roen har sænket sig over salen, går vi til forhandlingen. (*Uro i salen*). Må jeg så bede om ro i salen.

Nu er forhandlingen åbnet, og den første, der får ordet, er hr. Lars Christian Lilleholt som ordfører for Venstre, værsgo.

Kl. 10:03

(Ordfører)

Lars Christian Lilleholt (V):

Med dette meget komplicerede lovforslag, men også meget vigtige lovforslag, gennemfører Folketinget ILO's konvention om søfarendes arbejdsforhold. Det er ganske fornuftigt. Det regulerer ansættelsesforhold, kost om bord og social beskyttelse af søfarende. Det er en rigtig god idé. Danmark er blandt verdens førende søfartsnationer, og vi har meget gode forhold på vores danske skibe. Med lovforslaget her forhindrer vi, at sådanne spørgsmål skal udsættes for konkurrence, og det synes vi er ganske fornuftigt.

Venstre kan støtte lovforslaget.

Kl. 10:04

Formanden:

Tak til hr. Lars Christian Lilleholt. Den næste ordfører er hr. Niels Sindal som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 10:04

(Ordfører)

Niels Sindal (S):

Jeg skal da starte med at sige, at Socialdemokratiet også er glade for, at vi endelig får ILO-konventionen til behandling her i salen.

Om selve lovforslaget vil jeg sige, at det måske er lidt af en uskik, at man blander tingene sammen, som man gør her, dels ILO-konventionen og EU-direktivet, dels sikkerhed til søs mere generelt. For det, man gør, er, at man ændrer lidt ved de regler, vi har i Danmark, sømandsloven, og kommer med forslag, som organisationerne på nuværende tidspunkt måske ikke er parat til at sige ja til.

Så ud over at Socialdemokratiet ligesom Venstre er begejstret for, at vi nu får disse ting på bordet, vil jeg godt nævne en række områder, som vi vil stille spørgsmål på, bl.a. begrebet søfarende. Hvorfor skal skipperen lige pludselig ikke være søfarende? Hvorfor er det kun den menige besætning? Hvad betyder det egentlig? Giver det skipperen et særligt ansvar eller en særlig begrænsning?

Så er der forhyringsformidling, som skal liberaliseres. Vi er meget optaget af, at man kan få nogle gode søfolk ud at sejle, som har orden i papirerne, men det, vi er bange for med det her lovforslag, er jo, at man kan sidde ude på Filippinerne og forhyre folk efter for-godtbefindende. Det vil vi også spørge ind til.

Med hensyn til krigszonedefinitionen, pirateri mener jeg også, at det er noget, der kan bruges tid på i udvalget. Regler omkring af-mønstring, kost om bord osv. er da en god idé, altså at man nu også på de skibe, hvor man ikke sover, men kun arbejder, kan få kost. Jeg skal bare sige, at det kommer til at koste de danske færger en hulens masse penge. Så er der udmønstringsperioden, 6 måneder eller 12 måneder, skibskokkes organisationsforhold og uddannelse og i det hele taget ansættelsesforhold for navigatørerne om bord. Men det er jo ikke anderledes, end at vi kan behandle disse punkter på udvalgs-møderne og stille nogle spørgsmål til ministeren, og så må vi se, hvor langt vi når med det.

Jeg skulle hilse fra hr. Lars-Emil Johansen og sige, at han er meget begejstret for forslaget, og at det også inddrager grønlandske forhold. Tak for ordet.

Kl. 10:07

Formanden:

Tak til hr. Niels Sindal. Så er det fru Colette L. Brix som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 10:07

(Ordfører)

Colette L. Brix (DF):

Dette lovforslag er nok en stor moppedreng, men også ren implementering af internationale aftaler, som skibsfarten jo i høj grad er reguleret af. Lovforslagets hovedindhold er en detaljeret gennemdrøftelse af FN's internationale arbejdsorganisation, ILO's, konvention om søfartens arbejdsforhold.

Med lovens vedtagelse kan Danmark ratificere de nye og bedre arbejdsforhold for søfarende. Det støtter vi. Det er også fornuftigt at sikre en bedre koordinering af tilsynet på søfartsområdet, der alligevel skal ændres som følge af den nye konvention. Samtidig sikrer lovforslaget bedre sikkerhed til søs.

Den eneste bemærkning, vi har til lovforslaget, er vedrørende de gebyrer, som mindre fiskefartøjer skal betale for tilsynet hvert femte år. Her håber vi, at ministeren vil sikre, at de er rimelige set i forhold

til, at det kan udgøre en ikke ubetydelig byrde for mindre erhvervsdrivende. Det kan f.eks. ske, ved at de skitserede merindtægter for de eksisterende syn på større fiskeskibe vil gå til at nedsætte de gebyrer, som pålægges mindre fiskefartøjer. Vi synes f.eks. ikke, det er rimeligt, at et mindre fiskefartøj skal betale 5.000 kr. for et periodisk tilsyn, mens et stort fiskeskib betaler 7.500 kr. Der er immer væk tusind mindre fiskefartøjer, som nu skal til at betale for et tilsyn, som der ikke tidligere har været. Som sagt finder vi det rimeligt med et periodisk tilsyn, men det forekommer for dyrt. Vi vil derfor opfordre ministeren til under udvalgsarbejdet at ændre fordelingen af gebyrbyrden, så de mindre fiskefartøjer slipper billigere.

Med disse bemærkninger skal jeg meddele, at Dansk Folkeparti støtter lovforslaget.

Kl. 10:09

Formanden:

Tak til fru Colette L. Brix. Så er det hr. Karsten Hønge som ordfører for SF.

Kl. 10:09

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

Man kunne jo godt sige, at det er lidt underligt, at vi nu gennemfører en ILO-konvention om søfarendes arbejdsforhold, når samme ILO forgæves kritiserer Danmark for at have en DIS-konstruktion, som ifølge netop ILO er i modstrid med de grundlæggende konventioner.

Bortset fra det vil jeg sige, at der er god grund til at lytte til 3F's indsigelse mod de private forhyrings- og formidlingstjenester. Jeg synes ikke, at der er nogen grund til at gamble med noget så vigtigt som ansættelsesforholdene alene ud fra et ønske om at liberalisere. Vi tror også, at man skal følge de faglige organisationers ønsker om, at vi skal have en klarere definition af krigsfare og faretruende situationer, som f.eks. pirateri.

Man kunne jo sige, at når det her lovforslag har til formål at forbedre arbejdsmiljøet, kunne det måske være naturligt at tage fat på udmønstringsperioden. Den har jo tidligere været på 6 måneder, men blev så i 1988 forlænget til 12 måneder. Det kunne være en klar forbedring at benytte chancen til at genindføre de 6 måneder.

Vi må også sige, at det kunne være naturligt at benytte den her lejlighed til at give de søfarende de samme rettigheder med hensyn til erstatninger og opsigelse, som funktionærloven giver.

Vi har de her få forslag til forbedringer, men vi er generelt positive over for lovforslaget, der både vil forbedre sikkerheden om bord på skibene, måske især på de mindre fiskefartøjer, og samtidig forbedre dansk skibsfarts konkurrenceevne. De penge, som det vil koste erhvervet, er givet godt ud.

Kl. 10:11

Formanden:

Tak til hr. Karsten Hønge. Så er det hr. Mike Legarth som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 10:11

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak hr. formand. Det Konservative Folkeparti støtter naturligvis forslaget. Vi synes, at det er glimrende, at ILO får vedtaget de her præciseringer, og det er jo altså FN's internationale arbejdsorganisation, der sikrer reglerne, der gælder for søfarende med hensyn til ansættelsesforhold, forhyring, hjemrejseforhold og betaling for det, kostforhold og andre sociale forhold. Der er 30 lande, der skal tilslutte sig den her konvention, så den kan blive vedtaget. Der er indtil videre fem lande, der har tilsluttet sig, så Danmark må hurtigt komme med ind i rækken, så vi får vedtaget de gode regler, der ligger i det.

Derudover er der et led i det her lovforslag om, at man skal kunne foretage en stikprøvekontrol uden retskendelse. Det bakker vi op om, så vi er sikre på, at der er styr på sikkerhedssystemerne ude på skibene og i rederierne.

De sikkerhedsforhold, der bliver forbedret for fiskefartøjer, hvor vi har set nogle katastrofale forlis, er, at der bliver krav om, at man skal have et fribordsmærke, altså et lastemærke, så man kan se, hvor meget man må laste sin fiskerkutter. Der bliver også et krav om, at hvis man bygger den om og ændrer på stabilitetsforholdene skal fiskerkutterne igennem et syn, så vi på den måde sikrer en større sikkerhed for alle om bord på skibene. Og prisen på 5.000 kr. for et periodisk syn, som skal foretages femte år – det er altså 1.000 kr. om året – synes vi er fair. Kunne man gøre det billigere, ser vi det gerne, men vi bakker op om den her prisstruktur, hvor det så koster 10.000 kr. for de større skibe.

Så massiv støtte fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 10:13

Formanden:

Tak til hr. Mike Legarth. Så er det hr. Morten Østergaard fra Det Radikale Venstre som ordfører.

Kl. 10:13

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Efter den indtil videre brede tilslutning kommer det nok heller ikke som chok, at også Det Radikale Venstre synes, at L 100 er et godt lovforslag, som vi agter at støtte. Det gør vi, ikke mindst fordi det selvfølgelig er afgørende på et område som det her, at der er en international regulering, og at landene bakker op om de internationale aftaler og konventioner, der indgås. Derfor skal vi selvfølgelig også hurtigst muligt ratificere ILO-konventionen om søfarendes arbejdsforhold.

Det gælder selvfølgelig også de EU-direktiver, herunder bl.a. de forstærkede mekanismer til overvågning af farvandene, som ligger i nogle af de EU-direktivændringer, der også tages højde for i lovforslaget.

Vi synes også, det er positivt, at man i lyset af konventionerne og i lyset af, at der har været forskellige uhensigtsmæssigheder, får seneret og koordineret Søfartsstyrelsens tilsynsforpligtelser.

Vi synes, det er meget positivt, at man tager hul på sikkerhedspakken for de små fiskefartøjer, herunder særligt det periodiske syn hver femte år af disse fartøjer.

Vi er også glade for, at man henset til de særlige forhold, der gør sig gældende i de arktiske egne, imødekommer det grønlandske ønske om at få lov til at fastsætte strammere regler for spiritussejls i de grønlandske farvande, og at man løser det ved at lade det være grønlanderne, der administrativt kan fastsætte de regler, som de finder er nødvendige.

Vi synes også, det er positivt og tidssvarende, at man ændrer den hidtidige skelnen mellem skibsføreransvaret og rederansvaret, så det nu ensidigt er rederen, der har ansvaret for skibets tilstand og for, hvordan tingene foregår.

Men vi noterer os også, som bl.a. den socialdemokratiske ordfører var inde på, at der er flere, der har spørgsmål om definitionen af søfarende. Vi synes, at udvalgsarbejdet må give lejlighed til at få afklaret og afprøvet, om der er nogle reelle problemer i den.

Samlet set forventer vi at kunne støtte lovforslaget.

Kl. 10:15

Formanden:

Tak til hr. Morten Østergaard. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 10:15

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten er også positive over for lovforslaget. Vi vil i udvalgsarbejdet koncentrere os om de indvendinger, der er kommet fra 3F, og jeg vil bare gøre opmærksom på, at en af indvendingerne jo faktisk er ret alvorlig. Den drejer sig om § 10 i DIS-loven, som vi tidligere har debatteret her i Folketingssalen, og som jo har det indhold, at danske forbund, fagforeninger, inden for det her erhverv ikke har ret til at repræsentere udenlandske søfarende. Det vil sige, at de overenskomster, der er indgået med danske søfolk, ikke omfatter udenlandske søfolk på de samme skibe. Det er en overtrædelse i ILO's konventioner, som har været kritiseret i mange, mange år. Det er efter min opfattelse en overtrædelse af ganske almindelige menneskerettigheder, at man på den måde kan sige, at der er nogle, der ikke er omfattet af en overenskomst, der gælder for de folk, der ellers er på det samme skib.

Det har jo helt afgørende betydning, når man indfører en konvention, som skal forbedre de søfarendes arbejdsforhold, at den så får løst det problem med, at alle ikke er omfattet af en overenskomst. For vi ved jo alle sammen, at det, der skal sikre, at den enkelte søfarende på et skib får sine rettigheder overholdt, er, at der er en organisation, der er i stand til at bakke vedkommende op. Hvis den organisation ikke er der på grund af en lov, er det altså dels en overtrædelse af ILO-konventioner, dels en svækkelse af de her rettigheders mulighed for at blive håndhævet.

Derfor vil jeg sige til ministeren, at vi bliver nødt til at tage den tur en gang mere. Vi bliver nødt til igen at få stillet nogle spørgsmål til, om man ikke snart kan finde ud af at få den mærkværdighed i dansk lovgivning udryddet, for det er en forudsætning for, at den her lov kommer til at virke. Vi stemmer for lovforslaget, men vi vil altså tage de ting op, der har været nævnt af 3F, herunder det her med § 10.

Kl. 10:17

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen. Så er det økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 10:17

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil også gerne takke ordførerne for den positive modtagelse, som lovforslaget generelt har fået. Jeg er faktisk glad for, at der er opbakning til de tre hovedelementer, som lovforslaget indeholder, nemlig at ILO-konventionen om søfarendes arbejdsforhold og EU-direktivet om iværksættelse af den aftale, der er indgået mellem erhvervets parter, om konventionen nu gennemføres, at vi forbedrer sikkerheden til søs, og at sikkerheden for fiskefartøjer også forbedres.

Det, der jo sker med ILO-konventionen, er faktisk, at vi samler mere end 30 konventioner på søfartsområdet. Der er tale om en meget omfattende regulering af de søfarendes forhold lige fra ansættelseskontrakter til social beskyttelse og kost om bord. Det er ikke første gang, Folketinget hører om denne sag. Jeg synes, det er vigtigt at få understreget her, at Folketinget efter sædvanlig praksis har fået en beretning om konventionens vedtagelse og dens indhold, og ligeledes har Folketinget jo også været inddraget, da vi skulle se på det EU-direktiv, der gennemfører væsentlige dele af konventionen. Som bekendt har dette direktiv baggrund i en social aftale mellem de europæiske organisationer, der repræsenterer henholdsvis arbejdstager- og arbejdsgiversiden på søfartsområdet.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi har et stærkt ønske fra regeringens side om, at Danmark ratificerer den nye ILO-konvention inden udgangen af året. Konventionen betyder, at vi får en tidssvarende international regulering af de søfarendes arbejdsforhold, og det er et centralt element i forhold til at fremme kvalitetsskibsfart globalt.

Indtil videre har kun fem lande ratificeret, og der skal 30 lande til, før konventionen træder i kraft. Med en ratifikation inden årets udgang vil vi fra dansk side sende et stærkt signal om, at vi som kvalitetsskibsfartsnation støtter konventionen, og det vil være med til at vise vejen og sætte en høj international standard for kvalitetsskibsfart.

Selv om det er nødvendigt at gennemføre en række lovændringer, så lever dansk skibsfart i meget vidt omfang op til konventionen, men vi sender et vigtigt signal og lægger pres på de andre lande ved allerede nu at sørge for at ratificere.

Som en nyskabelse inden for ILO-området medfører konventionen, at lande, der ikke ratificerer konventionen, og som ikke lever op til den, reelt vil være afskåret fra at drive international skibsfart. Konventionen sikrer dermed, at rederierne ikke kan konkurrere på dårlige arbejdsforhold, og også derfor er konventionen et vigtigt skridt i retning af at fremme kvalitetsskibsfart globalt.

Jeg er glad for at høre her, at der er bred opbakning også til de initiativer, der skal forbedre sikkerheden om bord på fiskefartøjer. Der har været en række forlis og andre ulykker for særlig de mindre fiskefartøjer. Disse ulykker har store menneskelige omkostninger og er helt uacceptable. Risikoen for ulykker skal mindskes. Derfor styrkes kontrolindsatsen, og vi forbedrer sikkerheden til søs.

Dansk Folkeparti og fru Colette L. Brix rejste spørgsmålet om den brugerbetaling, som vi lægger op til for syn af fiskeskibe, og jeg er meget enig med de mange, der her har sagt – bl.a. hr. Mike Le-garth – at det jo ikke er en stor byrde, vi pålægger ejerne af fiskefartøjerne. Et syn hvert femte år med en omkostning på ca. 5.000 kr., eller 1.000 kr. om året, er faktisk ikke en specielt tung byrde. Men jeg har da fuld forståelse for, at også fiskefartøjer af forskellig størrelse har forskellig omsætning, og derfor lægger vi sådan set også op til, at skibe, som er i orden, typisk slipper billigere, for prisen vil nemlig afhænge af, hvor lang tid der bruges på synet, og det betyder, at hvis man har orden i tingene, så slipper man altså billigere.

Men vi vil også gerne medvirke til at gøre synene lettere og være imødekommende i forhold til den kritik, der har været om, at det her rammer erhvervet for hårdt. Derfor vil Søfartsstyrelsen sikre, at de synsskemaer, som inspektørerne skal udfylde under synene, bliver gjort tilgængelige i forvejen, f.eks. på Søfartsstyrelsens hjemmeside. Det betyder, at ejerne af skibene på forhånd vil kunne se, hvad der bliver kigget på, og hvordan man ligesom skal sikre, at tingene er fuldstændig i orden. Dermed har ejerne af skibene faktisk også en mulighed for at holde prisen nede, når synet bliver gennemført.

Der er så også under behandlingen af forslaget blevet rejst spørgsmålet om det her med at give tilladelse til private forhyrings- og formidlingstjenester. Det er der flere der har været inde på. Konventionen stiller krav til private forhyrings- og formidlingstjenester for søfarende. Det forudsættes således, at der er opbygget et system, der kan sikre de søfarendes rettigheder. Jeg mener ikke, at tiden er til, at vi opretholder et forbud mod privat forhyring i Danmark, og derfor ophæver vi forbuddet, men det er selvfølgelig helt afgørende for mig, at private forhyringskontorer i Danmark skal leve op til konventionens krav, så vi sikrer, at de søfarende får en ordentlig behandling, og det er det, som lovforslaget forsøger at adressere.

Derudover har der været en lang række andre mere eller mindre tekniske spørgsmål. Jeg vil meget gerne under udvalgsbehandlingen på bedst mulig vis forsøge at adressere dem og besvare dem, så vi får en god og grundig debat om det her, både om det store tilbagevendende tema om DIS, og også om de spørgsmål, som bl.a. hr. Niels Sindal rejste, og som jeg synes er meget relevante. Det tager vi under udvalgsbehandlingen, og så håber jeg på, at den grundige sagsbehandling og de spørgsmål og svar, der bliver givet, også betyder, at den velvilje, jeg hørte i Folketingssalen i dag, også er der ved tredjebehandlingen, så der er et bredt flertal, der vil stemme for lovforslaget.

KI. 10:23

Formanden:

Ja tak. Der er ønske om kort bemærkning fra hr. Niels Sindal.

KI. 10:23

Niels Sindal (S):

Ja tak. Nu nåede jeg at markere, inden ministeren gav tilsagn om udvalgsamarbejdet, så det tilsagn er jeg glad for. Men der er én ting, jeg gerne lige vil vende tilbage til, og det er det der med forhyring og private forhyringskontorer. Det, jeg egentlig talte om, var jo, at der er tradition for, at man også forhyrer folk fra f.eks. Filippinerne eller for den sags skyld andre steder i verden til danske skibe, og når vi nu siger, at vi ligesom lempet reglerne, så er spørgsmålet fra min side: Er det stadig væk Søfartsstyrelsen, der skal sikre, at dette forhyringskontor har de nødvendige kvalifikationer og de nødvendige redskaber for at kunne ansætte folk med de rigtige papirer til danske skibe?

KI. 10:24

Formanden:

Ministeren.

KI. 10:24

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Ja, det vil jeg mene det er. Og hr. Niels Sindal er meget velkommen til også under udvalgsbehandlingen at stille spørgsmål om det, så det kan blive bekræftet skriftligt. I det omfang der måtte komme private, hvis det nogen sinde sker, har vi selvfølgelig ingen anden interesse, når vi ophæver et forbud, end at de selvfølgelig efterlever de krav, som vi har opstillet.

KI. 10:24

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, og dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget, og det har forsamlingen her godkendt.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 106:

Forslag til lov om ændring af lov om anvendelsen af visse af Det Europæiske Fællesskabs retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande m.v. og udleveringsloven. (Forbud mod transport af visse produkter og teknologi med dobbelt anvendelse m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 20.01.2010).

KI. 10:25

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er hr. Hans Christian Thoning som ordfører for Venstre.

(Ordfører)

Hans Christian Thoning (V):

Tak for det. Med dette lovforslag ønsker regeringen at gennemføre to ændringsprotokoller til SUA-konventionen, som er en konvention under IMO, den internationale søfartsorganisation. Danmark undertegnede i 2007 konventionsændringerne, som vi har arbejdet aktivt og målrettet for at få vedtaget.

På baggrund af terrorangrebene den 11. september 2001 besluttede man at ændre SUA-konventionen, så den nu indeholder en række bestemmelser, der bl.a. vedrører handlinger foretaget på og mod skibe med terrorfortsæt og transport af våben. Konventionsændringerne indebærer en udvidelse af pligten til at kriminalisere handlinger, hvor skibe eller skibes last benyttes med terrorfortsæt.

Med dette lovforslag gennemføres de lovændringer i bemyndigelsesloven og udleveringsloven, der er nødvendige, for at Danmark kan opfylde sine internationale forpligtelser og ratificere ændringsprotokollerne.

Lovforslaget indfører et forbud mod at transportere dual use-produkter. Disse produkter kan anvendes til både civile og militære formål og til produktion af masseødelæggelsesvåben. Ved lovændringen kriminaliseres selve transporten af dual use-produkter, der skal anvendes i forbindelse med masseødelæggelsesvåben, så spredningen heraf forhindres.

Udleveringsloven giver i dag med visse undtagelser ikke mulighed for udlevering til en stat uden for EU for en politisk lovovertrædelse. Med lovforslaget indføres derfor tillige en ændring af udleveringsloven, så undtagelserne udvides til også at omfatte handlinger, der er omfattet af SUA-konventionen.

Venstre kan i det hele støtte lovforslaget.

Kl. 10:25

ring. En begæring om udlevering kan således ikke afslås med den begrundelse, at forbrydelsen er politisk.

Jeg skal sige, at vi er indstillet på at støtte dette lovforslag, også det med adgangen til at håndhæve det.

Vi har dog et spørgsmål, som vi gerne vil have undersøgt i forbindelse med udvalgsbehandlingen. Det er sådan, at vi vil stille spørgsmål til, om det er tilstrækkeligt, at det er flagstaten, der skal være den, der håndhæver loven. Desværre ser vi jo en række sofistiskerede indretninger af ejerforhold i forbindelse med registrering og drift af skibe, der mere synes at have til formål at sløre ansvaret, hvad enten det gælder økonomi, skat eller lignende, eller det gælder juridiske forhold. Kan man forestille sig, at den samme mangel på gennemsigtighed kommer til at slå igennem, når det gælder håndhævelsen af disse bestemmelser? Det vil vi gerne have svar på, men vi er indstillet på at støtte det her lovforslag.

Kl. 10:30

Formanden:

Tak til hr. Orla Hav, og så er det fru Colette L. Brix.

Kl. 10:30

(Ordfører)

Colette L. Brix (DF):

Lovforslaget gennemfører bl.a. to ændringsprotokoller i forbindelse med bekæmpelse af ulovlige handlinger mod søfartssikkerheden og faste platforme. Samtidig sikrer lovforslaget, at der bliver udført den nødvendige kontrol med produkter, der er bestemt til anvendelse i forbindelse med masseødelæggelsesvåben. Vi støtter disse tiltag, som forhåbentlig kan gøre vores verden mere fredelig ved bedre at kunne bekæmpe terrorisme. Baggrunden for disse protokoller var jo bl.a. kapringen af den italienske luksusliner Achille Lauro i 1985 og terrorangrebene på World Trade Center i New York i 2001.

Med disse bemærkninger skal jeg sige, at Dansk Folkeparti støtter lovforslaget.

Kl. 10:31

Formanden:

Tak til hr. Hans Christian Thoning, og den næste ordfører er hr. Orla Hav fra Socialdemokratiet.

Kl. 10:27

Kl. 10:27

(Ordfører)

Orla Hav (S):

Noget af det værste, man kan forestille sig, er, at uskyldige mennesker rammes af fanatiske styrers eller personers ønsker om at fremme en sag ved anvendelse af masseødelæggelsesvåben. Socialdemokraterne hilser med tilfredshed, at Danmark nu er klar til at tiltræde ændringer i de to internationale protokoller, hvis formål er at bekæmpe ulovlige handlinger mod søfartssikkerheden og ulovlige handlinger mod sikkerheden for fastgjorte platforme, der befinder sig på kontinentalsoklen.

Dette lovforslag viser med al ønskelig tydelighed nødvendigheden af og det ønskelige i at have et stærkt internationalt samarbejde om at forebygge kriminalitet og anslag mod uskyldige mennesker. Ændringerne indebærer, at de deltagende stater forpligter sig til at kriminalisere transport af masseødelæggelsesvåben, herunder nukleare, biologiske og kemiske våben, samt transport af dual use-produkter, der skal anvendes til masseødelæggelsesvåben. Ved denne dobbeltanvendelse forstås, at det er produkter, der kan anvendes til både civile og militære formål og til udvikling og produktion af masseødelæggelsesvåben.

Ændringsprotokollerne fastlægger endvidere bestemmelser om udlevering og retshjælp i forbindelse med handlinger, som SUA-konventionen og 1988-protokollen forpligter de deltagende stater til at kriminalisere. Protokollerne indeholder bl.a. bestemmelser om, at forbrydelser omfattet af SUA-konventionen og 1988-protokollen ikke kan anses som politiske forbrydelser i forbindelse med udleve-

Formanden:

Tak, og så er det hr. Karsten Hønge.

Kl. 10:31

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

Det er jo et særligt krydsfelt, vi opererer i her, mellem retspolitik, forsvarspolitik, trafikpolitik og erhvervs politik. Men det er nødvendigt med et internationalt samarbejde og med skærpede reguleringer af det område. Jeg synes, det er godt, at man her får skærpet opmærksomheden på transport af varer, der måske umiddelbart ser uskyldige ud, men som jo kan indgå i fremstilling af masseødelæggelsesvåben.

SF støtter lovforslaget.

Kl. 10:31

Formanden:

Tak til hr. Karsten Hønge, og så er det hr. Mike Legarth.

Kl. 10:31

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

I Det Konservative Folkeparti medvirker vi ved enhver lejlighed til ting, der gør det vanskeligere at producere, fragte og anvende masseødelæggelsesvåben, og det er også sådan, det her lovforslag skal ses. Vi støtter de to protokoller, som gør, at vi kan ratificere konventionen, sådan at vi altså kan kriminalisere anvendelse og transport af masseødelæggelsesvåben, så vi får en lidt mere sikker verden at leve

i. Det har vi set og hørt andre i dag redegøre for i detaljer, så De Konservative støtter lovforslaget.

Kl. 10:32

Formanden:

Tak. Så er det hr. Morten Østergaard.

Kl. 10:33

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Uanset hvor i verden der er krig, kræver det jo våben, og når det er alvorlige sager, som der er tale om her, er det jo også tilsvarende vigtigt, at man i det internationale samfund samarbejder om at forhindre transport af komponenter, der kan bruges til at lave sådanne våben. Det gælder jo ikke mindst, når vi taler om masseødelæggelsesvåben som det, der her er på spil. Derfor er vi selvfølgelig varme tilhængere af, at Danmark hurtigst muligt ratificerer de konventioner og internationale aftaler, der er indgået, for på den måde at styrke bekæmpelsen af transport af komponenter, der kan bruges til masseødelæggelsesvåben. Derfor støtter vi lovforslaget.

Kl. 10:33

Formanden:

Tak. Så er det hr. Frank Aaen.

Kl. 10:33

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten er også positiv over for det her lovforslag. Vi ønsker selvfølgelig at bidrage til, at man stopper udbredelsen af masseødelæggelsesvåben. Det er klart. Jeg vil ikke udelukke, at vi stiller nogle spørgsmål i udvalgsarbejdet, der uddyber nogle af tingene, herunder spørgsmål om udleveringsaftaler. Selv om det, der bliver foreslået, umiddelbart ser fornuftigt nok ud, er lige præcis det med udleveringsaftaler et tema, som interesserer os meget, for vi har jo lige set en sag med USA, hvor det ikke er gået så godt – det har ikke lige noget med den her lov at gøre, men alligevel – og hvor vi udleverer folk på et meget dårligt grundlag. Derfor vil vi selvfølgelig prøve at kigge lidt på den side af sagen, men det her ser ud, som om det er meget fornuftigt.

Kl. 10:34

Formanden:

Tak. Så er det økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 10:34

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for indlæggene. Det lovforslag, vi behandler i dag, er jo i realiteten også en bunden opgave. Danmark undertegnede i 2007 to ændringsprotokoller til SUA-konventionen, som er en konvention under FN's internationale søfartsorganisation IMO. Begge ændringsprotokoller har, som flere af ordførerne har været inde på, jo haft baggrund i terrorhandlingerne i USA den 11. september 2001.

For at Danmark kan opfylde sine internationale forpligtelser og ratificere ændringsprotokollerne, er der behov for at foretage de nødvendige ændringer af henholdsvis bemyndigelsesloven og udleveringsloven. Ændringsprotokollerne til SUA-konventionen indeholder bl.a. særlige transportbestemmelser. Der er behov for at ændre bemyndigelsesloven for at gennemføre transportforbuddet på dual use-området. Ved dual use-produkter forstås produkter, der kan anvendes til civile formål, men som altså også kan anvendes til militære formål samt anvendes til udvikling og produktion af masseødelæggelsesvåben. Lovændringen indebærer, at der indføres et forbud mod transport af dual use-produkter, der er bestemt til anvendelse i for-

bindelse med masseødelæggelsesvåben. Jeg kan nævne, at forbuddet mod transport af egentlige masseødelæggelsesvåben allerede er gennemført ved en ændring af våbenloven i 2006. I 2006 var jeg justitsminister og gennemførte den ændring, så på den måde flytter arbejdsopgaverne indimellem med.

For at opfylde de mere generelle forpligtelser i FN's sikkerhedsrådsresolution 1540 omfatter forbuddet alle former for transport, dvs. ikke alene transport med skib, men også transport, der foregår med fly, tog eller lastbiler m.v. Ifølge SUA-protokollen er der alene krav om at straffe forsætlige overtrædelser, og jeg har med det foreliggende lovforslag tilsvarende valgt, at det alene er forsætlige overtrædelser af transportforbuddet, der skal kunne straffes. Det vil altså sige situationer, hvor transportøren har en konkret viden om eller formodning om, at de produkter, der transporteres, skal anvendes til masseødelæggelsesvåben. Jeg mener, vi har fundet en tilfredsstillende løsning også i forhold til transporterhvervet, der har udtrykt bekymring for, at forbuddet vil kunne medføre en række nye fordyrende kontrolforanstaltninger. Men jeg vil sige her i dag i Folketingssalen, for så er det også sagt i offentligheden, at det er et område, jeg vil følge udviklingen på, hvilket også fremgår af lovbemærkningerne.

Ændringsprotokollerne fastsætter også, at forbrydelser omfattet af SUA-konventionen og den tilhørende protokol om faste platforme ikke kan anses for politiske forbrydelser. En begæring om udlevering til et andet land kan derfor ikke afslås med den begrundelse, at der er tale om en politisk forbrydelse. Derfor er der behov for at ændre udleveringsloven for at opfylde disse forpligtelser.

Jeg er selvfølgelig indstillet på, som hr. Frank Aaen ligesom åbner op for, at dette bliver boret grundigt ud under udvalgsbehandlingen, men jeg tror det er i vores alle sammens interesse, at man ikke får en mulighed for at anvende eller transportere masseødelæggelsesvåben og så sige, at det alene er af politiske årsager, man gør det, og ad den vej undslippe retsforfølgelse. Men det er vi selvfølgelig helt indstillet på at svare på under udvalgsbehandlingen.

Vi opfylder med andre ord med lovforslaget vores internationale forpligtelser i forhold til at forhindre, at der transporteres dual use-produkter, der anvendes til masseødelæggelsesvåben, og jeg medvirker naturligvis til afklaring af de spørgsmål, der i øvrigt måtte være til lovforslaget.

Kl. 10:37

Formanden:

Tak til økonomi- og erhvervsministeren.

Der er ikke ønske om korte bemærkninger, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget.

Det er godkendt.

Det næste punkt på dagsordenen er:

Kl. 10:40

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 101:

Forslag til lov for Grønland om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen).
(Fremsættelse 13.01.2010).

Kl. 10:37

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, bliver hr. Henrik Brodersen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Det er en gylden regel, at vi kun giver ordet til de ordførere, der er til stede i salen. Selv om teknikken godt kunne tillade, at man har en fjernarbejdsplads, er det ikke indført endnu. Værsgo.

Kl. 10:38

(Ordfører)

Henrik Brodersen (DF):

Tak for det. Med det her forslag indfører vi de samme regler, som vi har i Danmark, når det gælder bekæmpelse af hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme. Hermed kan man også, når det gælder pengeoverførsler til og fra Grønland, langt nemmere spore transaktionerne i alle led, hvilket vil lette en eventuel efterforskning af kriminelle handlinger.

Som det fremgår af hørings svarene, er der ingen, der har haft bemærkninger til lovforslaget. Det har vi heller ikke.

Med disse bemærkninger skal jeg meddele, at Dansk Folkeparti støtter lovforslaget. Jeg glæder mig samtidig over, at man denne gang har brugt danske kroner og ikke euro i et dansk lovforslag.

Kl. 10:39

Formanden:

Tak til hr. Henrik Brodersen. Den næste bliver hr. Flemming Møller som ordfører for Venstre.

Kl. 10:39

(Ordfører)

Flemming Møller (V):

Tak for det. Det drejer sig jo i virkeligheden om en implementering af et EU-direktiv fra 2006. Det er gennemført i Danmark, men da Grønland og for øvrigt også Færøerne ikke er medlemmer af EU, skal det gennemføres separat gennem lovgivning her.

Det drejer sig om nogle ordninger, så man ikke kan gennemføre hvidvask af penge ved internationale transaktioner. For at man kan fortsætte som hidtil, skal der medfølge nogle flere oplysninger. Det her har i virkeligheden ikke nogen betydning for borgerne. Man kan stadig fortsætte som hidtil med pengetransaktioner inden for rigsfællesskabet.

Da der ikke er kommet nogen bemærkninger fra de høringsberetigede, kan Venstre støtte forslaget.

Kl. 10:40

Formanden:

Tak. Og den næste i ordførerrækken bliver hr. Kristen Touborg fra SF.

Kl. 10:40

(Ordfører)

Kristen Touborg (SF):

Det er et forslag, som virker udmærket. Det er et forslag, som der er enighed om i Grønland og i Danmark, og det betyder, at SF ingen særlige bemærkninger har til det. Vi kan støtte det.

Formanden:

Tak for det. Og så er det hr. Per Ørum Jørgensen som ordfører for De Konservative.

Kl. 10:41

(Ordfører)

Per Ørum Jørgensen (KF):

Tak for det. I Det Konservative Folkeparti kan vi også støtte dette lovforslag, og vi har egentlig ikke så mange bemærkninger til det, da det selvfølgelig er helt naturligt, at de regler, som gælder i Danmark, på det her felt også skal være gældende i Grønland. Tak.

Kl. 10:41

Formanden:

Tak for det. Og så er det fru Bente Dahl som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 10:41

(Ordfører)

Bente Dahl (RV):

Da den radikale ordfører, hr. Niels Helveg Petersen, ikke kan være til stede, er det mig, som skal kommentere L 101. Vi har ingen særlige bemærkninger. Det er et udmærket forslag, og Det Radikale Venstre er positive over for L 101.

Kl. 10:41

Formanden:

Tak. Og så er det fru Julie Rademacher som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 10:42

(Ordfører)

Julie Rademacher (S):

Jeg kan tilkendegive på både Socialdemokraternes og Siumuts vegne, at vi også støtter forslaget, der vil medvirke til, at Grønland får samme hvidvaskregler som Danmark. Socialdemokraterne mener, det er vigtigt, at vi bekæmper hvidvask af penge, og at man kan spore pengeoverførsler i alle led. Formålet med forslaget er at sikre, at oplysninger om indbetalere er tilgængelige til brug for efterforskning, hvorfor vi støtter forslaget.

Kl. 10:42

Formanden:

Tak. Så er det fru Line Barfod, der har byttet med hr. Frank Aaen – i hvert fald ifølge mine papirer. Fru Line Barfod, værsgo.

Kl. 10:42

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

I Enhedslisten har vi det jo normalt sådan, at når der kommer et lovforslag, som Grønland ønsker at få vedtaget, på et af de områder, som Grønland endnu ikke har hjemtaget, vil vi normalt bare støtte forslaget. Vi har imidlertid et par betænkeligheder ved det her forslag, fordi det jo er et led i alt det, man indførte i panikken efter den 11. september. Og som det også kom frem på den store retssikkerhedskonference, som CEPOS og Retssikkerhedsfonden holdt for ikke så længe siden, er det altså dybt problematisk, at man har overladt en del af politiarbejdet til bankerne. Dels virker det underligt, at det er private virksomheder, der skal sidde og lave det, som normalt er politiets arbejde, dels er de ansatte i bankerne altså ikke uddannet til at sidde og vurdere, hvorvidt den overførsel, der nu bliver lavet, har en forbindelse til terror eller ej, og lave vurderinger af, om den person, der kommer ind i banken, nu er en mulig terrorist eller deltager i anden meget alvorlig organiseret kriminalitet.

Derfor mener vi altså, at det her forslag er ret betænkeligt i forhold til den udvikling, der er – ikke kun det her forslag, men hele den sammenhæng, det indgår i, og derfor er det noget, vi godt vil se lidt nærmere på under udvalgsarbejdet.

Kl. 10:44

Formanden:

Tak. Og så er det fru Sofia Rossen som ordfører for IA.

Kl. 10:44

(Ordfører)

Sofia Rossen (IA):

Jeg er glad for, at forslaget til lov for Grønland om pengehvidvask er kommet på dagsordenen her i Folketinget. Ved at få denne lov i Grønland kan vi bremse op for eventuelle ulovlige pengeoverførsler fra Grønland til andre lande. Med disse bemærkninger støtter IA op om lovforslaget.

Kl. 10:44

Formanden:

Tak for det. Og så er det økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 10:45

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil også gerne takke for de positive bemærkninger, der er faldet her i dag. Lovforslaget fremsættes jo med henblik på at indføre de samme regler i Grønland, som gælder i EU's forordning om oplysninger, der medsendes om betalere ved pengeoverførsler. EU-forordningen er jo direkte gældende i Danmark, og forslaget skal medvirke til, at reglerne i Grønland om bekæmpelse af hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme svarer til de regler, der gælder i Danmark. Loven finder anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, udstedere af elektroniske penge, sparevirksomheder eller filialer af tilsvarende grønlandske eller danske virksomheder.

Forslaget indeholder krav om, at pengeoverførsler skal ledsages af fuldstændige oplysninger, hvis en pengeoverførsel skal sendes fra Grønland til en modtager i et land uden for Grønland. Fuldstændige oplysninger er oplysninger om betalers navn, kontonummer og adresse eller f.eks. personnummer. Dog er det sådan, at hvis pengeoverførslen udelukkende sker inden for Grønland, stilles der kun krav om, at pengeoverførslen ledsages af oplysninger om enten betalers kontonummer eller et andet nummer, som kan identificere betalere.

Forordningen giver under visse betingelser medlemslandene mulighed for at behandle overførsler til landsdele m.v., som ikke er medlemmer af Fællesskabet, på samme måde som indenlandske overførsler. Det kræver, at Grønland er i valutaunion med Danmark, at betalingsformidlere i Grønland skal deltage direkte eller indirekte i de danske betalings- og afviklingssystemer, og at lovgivningen for Grønland skal kræve, at betalingsformidlere i Grønland anvender samme regler som fastsat i forordningen.

De to første betingelser er jo allerede opfyldt, og dette lovforslag skal så medvirke til, at den tredje betingelse bliver opfyldt. Danmark vil efter gennemførelsen af denne lov meddele Kommissionen, at Grønland efterlever alle kravene. Loven træder således i kraft i to tempi. Hoveddelen af loven, som gennemfører de materielle regler i forordning 1781/2006, og som fastsætter, hvilke oplysninger der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, træder i kraft den 1. juni i år. Herved opfyldes tredje og sidste krav.

De bestemmelser, som ligestiller overførsler mellem Grønland og Danmark og overførsler mellem Grønland og Færøerne med pengeoverførsler inden for Grønland, sættes først i kraft af økonomi- og erhvervsministeren, når Danmark har modtaget en godkendelse fra Kommissionen.

Lovforslaget har været i høring, og der har ikke været bemærkninger, heller ikke fra det grønlandske selvstyre, og derfor er jeg også glad for, at der har været en positiv tilgang til sagen.

Det er selvfølgelig klart, at den forordning, som er sagens materielle substans, jo er en sag, der har givet anledning til en vis debat, som også fru Line Barfod var inde på, og jeg er da helt indstillet på under lovforslagets udvalgsbehandling, at det også er en problemstilling, vi vender der, for der har, som fru Line Barfod sagde, været mange sager oppe at vende. Det er nok vanskeligt at få forordningen ændret, men jeg har ikke noget imod – jeg synes faktisk, det kan være ganske nyttigt – hvis vi under udvalgsbehandlingen lige sørger for at få set på nogle af de områder, der har været rejst kritik af.

Jeg vil gerne takke for den velvillige behandling, der i dag har været af sagen.

Kl. 10:48

Formanden:

Tak til økonomi- og erhvervsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, og forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Grønlandsudvalget.

Det har vi godkendt.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 117:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge, lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel, lov om aktiv socialpolitik og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Ændring af reglerne om forlængelse af sygedagpengeperioden, sygedagpenge til selvstændige og ophævelse af bestemmelser om indbetaling til Særlig Pensionsopsparing (SP) m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).
(Fremsættelse 28.01.2010).

Kl. 10:48

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører, der får ordet, er hr. Jens Vibjerg fra Venstre.

Kl. 10:48

(Ordfører)

Jens Vibjerg (V):

Tak. Det lovforslag, vi behandler her, er en del af finanslovaftalen for i år, og det er et rigtig godt lovforslag. For selv om vi i Danmark har en rigtig god sygedagpengelovgivning, oplever vi, at nogle kan komme i klemme, fordi afklaringen af deres arbejdsevne og mulighed for at varetage et almindeligt job ikke har været muligt. Dansk Folkeparti har rejst sagen i finanslovforhandlingerne, og i Venstre er vi helt enige i ønsket om en forlængelsesmulighed for disse mennesker. Men det koster jo penge, ca. 30 mio. kr. om året, men også her har Dansk Folkeparti vist vilje til at være med til at finde pengene, og derfor kan vi nu gennemføre denne forlængelsesmulighed.

Det betyder altså, at der nu er mulighed for sygedagpenge i 52 uger plus 26 uger plus den nye forlængelsesmulighed, der er 13 uger, og det svarer altså til 1 ¾ år, hvor afklaring ikke har været mulig. Det er virkelig en hjælp for disse mennesker.

Derudover har vi en række tilfælde, hvor sygedagpengene kan løbe endnu længere, og endelig har vi sygdomsforløb, hvor dagpenge simpelt hen er uden varighedsbegrænsning. Det er f.eks., hvis sygemeldte lider af en livstruende sygdom og de lægelige behandlingsmuligheder er udtømte.

Jeg mener, at det samlede billede af reglerne om sygedagpenge med den ændring, vi nu gennemfører, er, at vi nu har de forlængelsesmuligheder, der er hensigtsmæssige og nødvendige.

Men ikke nok med det. Med dette lovforslag giver vi også selvstændige mulighed for en mere fleksibel tilbagevenden til arbejdsmarkedet, når man har været syg. I dag har lønmodtagerne meget fleksible muligheder for gradvis tilbagevenden til arbejdsmarkedet, altså delvis sygedagpenge og delvis arbejde. For selvstændige er der i dag kun mulighed for hele eller halve sygedagpenge. Det betyder, at i de tilfælde, hvor en selvstændig, der er syg og derfor har ansat en afløser, hvor det kan være nødvendigt at give instruktion eller tage telefonen, er den selvstændige kun berettiget til halve sygedagpenge, og det er jo en urimelig situation at sætte disse mennesker i. Derfor giver vi dem nu yderligere den mulighed, at de kan få sygedagpenge i 75 pct. af tiden og så selv betale de 25 pct. af tiden, men så har de også den ret, at de kan tage telefonen, de kan udsende en regning, og de kan give en instruktion til den afløser, der er kommet ind, og lignende.

Det er en rigtig forbedring for de mindre erhvervsdrivende og ikke mindst for iværksættere. Lad mig give et eksempel. Hvis en nystartet ung frisør bliver syg, er det en voldsom belastning, hvis man skal have en afløser til at betjene kunderne og derfor skal betale en fuld hyre til vedkommende, mens indehaveren kun kan få halve dagpenge. Som nyetableret er det simpelt hen ikke råd til det. Derfor er denne ændring en stor landvinding for de mindre, selvstændige erhvervsdrivende.

Så det er jo helt i tråd med regeringens overordnede politik om at give sygdomsramte mulighed for en mere gradvis tilbagevenden til arbejdsmarkedet, og også denne del af lovforslaget støtter Dansk Folkeparti. Og ikke nok med det, for også her er Dansk Folkeparti så ansvarlig, at man er med til at finde pengene.

Med disse ord skal jeg på Venstres vegne anbefale lovforslaget varmt.

Kl. 10:52

Formanden:

Der er ønske om korte bemærkninger. Hr. Eigil Andersen.

Kl. 10:53

Eigil Andersen (SF):

Det her forslag er et lille fremskridt, idet det vil hjælpe et antal hundrede langtidssyge med, at de kan bevare deres sygedagpenge i en længere periode. Men hvert år er der i Danmark mellem 4.000 og 6.000 langtidssyge, som mister deres sygedagpenge på grund af varighedsbegrænsningen. Hvad vil Venstre gøre for det store flertal, de 90 pct., som stadig væk vil blive stødt ud i mørket uden sygedagpenge?

Kl. 10:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:53

Jens Vibjerg (V):

Nu ved jeg jo godt, at SF ønsker sygedagpenge uden nogen som helst bagkant, så man kan gå på sygedagpenge i 10 år. Det er jo sådan, man rent faktisk har haft det i Sverige med katastrofale følger. I Sverige har man nu ændret reglerne, så de stort set svarer til de danske, for det, det handler om, er jo, vi tager hånd om folk i den periode, de er syge, så de hurtigst muligt kommer tilbage og får fodfæste

på arbejdsmarkedet. Hvis man kommer til at gå i årevis, 3, 4, 5 år, på sygedagpenge, er det næsten umuligt at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Derfor har regeringen jo også gennemført en række initiativer, hvor man netop tager hånd om de syge, sådan at de har en tilknytning til arbejdsmarkedet, mens de er syge, og man har gennemført nogle forlængelsesregler, der gør, at dem, der har brug for forlængelse, også får det.

Kl. 10:54

Formanden:

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 10:54

Eigil Andersen (SF):

Jamen det er jo fint med forskellige former for hjælp til langtidssyge mennesker, særlig når det bliver gjort på en menneskelig måde, hvad det ikke altid gør. Men sagens kerne er jo, at der er sygdomme, som tager meget lang tid, og at der er mennesker, som ikke er færdige med deres behandling, den dag de mister sygedagpengene. Der er mennesker, som ikke er igennem de arbejdsprøvninger, som man kræver fra det offentlige side, og det vil der også være efter det her lovforslags gennemførelse. De syge, som bliver stødt ud og mister sygedagpengene, og hvoraf nogle så får 0,0 kr. i indtægt, havner i det såkaldte sorte hul, bliver selvfølgelig endnu mere syge på grund af den her kæmpe belastning og må måske gå fra hus og hjem.

Er det virkelig rigtigt, at Venstre ikke vil hjælpe mennesker, som har en meget langvarig sygdom, og som ikke er færdige med deres arbejdsprøvninger? Vil man ikke hjælpe dem, ved at de fortsat har en indtægt, de kan leve af? Det er svært for mig at forstå.

Kl. 10:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:55

Jens Vibjerg (V):

Nu er systemet heldigvis indrettet sådan, at man stort set kan tage hånd om alle i det her. For ud over den forlængelsesmulighed, vi nu opererer med, er der jo yderligere forlængelsesmuligheder, og det er så med til at samle dem op, der har problemer i forhold til revalidering, og hvad der måtte være. Jeg mener rent faktisk, at vi nu har et system, der gør, at vi holder hånden under folk, uden at vi kommer i den situation, at vi bare lægger dem hen på en hyld, og så kan de passe sig selv, hvilket har været problemet i Sverige.

Kl. 10:56

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 10:56

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg noterede mig, at ordføreren talte meget om, hvor godt det er for de selvstændige, at der nu bliver mulighed for lidt mere fleksibel tilbagevenden til arbejdet igen, og at man kan få sygedagpenge 75 og 50 og 25 pct. Der er formentlig ikke nogen af os, der er uenige i, at det er rigtig godt, men et eller andet sted er det jo et lidt, synes jeg, underligt sted at rette sit fokus mod, når det væsentlige problem i det her lovforslag jo er forlængelsen af sygedagpengene for dem, der er syge, og som ikke er afklarede.

Jeg noterede mig, at ordføreren i sit forrige svar sagde, at man bare kan lade folk gå i årevis. Jeg går ud fra, at ordføreren er klar over, at vi her i landet har indrettet os sådan, at der faktisk bliver taget hånd om de syge, der skal afklares, at kommunen er ude at lave aktivering og undersøgelser osv. Der er jo ikke nogen, der får lov til at gå og bare daske i 4 år, uden at der sker noget. Der bliver virkelig

sat ting i værk, ikke mindst fordi kommunerne har hele den økonomiske forpligtelse efter 52 uger. Hvorfor vælger Venstre at spise den her elefant i små bidder i stedet for at gå ind og tage konsekvensen og sige, at o.k., de, der er syge, skal have sygedagpenge, og så gør vi det? Det kunne vi gøre nu med det her lovforslag.

Kl. 10:57

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:57

Jens Vibjerg (V):

Nu er det jo naturligt, at jeg bruger taletiden på begge de elementer, der er væsentlige i det her lovforslag. Jeg tror, at hvis hr. Lennart Damsbo-Andersen går ind og ser efter i referatet, vil han kunne se, at min ordførertale er nogenlunde ligeligt delt mellem de her to områder. For mig er det to væsentlige skridt, og derfor synes jeg, at de begge fortjener at have opmærksomhed her fra Folketingets talerstol.

Så derfor har jeg prioriteret begge dele, fordi det jo er meget vigtigt for de mennesker, hvad enten det nu er dem, der bliver omfattet af forlængelsesmuligheden, eller det er de små selvstændige erhvervsdrivende, de nyetablerede, som vi her giver en hjælpende hånd. Det kan godt være, at gruppen af selvstændige på det her punkt udgør et mindre antal, men det kan være meget, meget væsentligt for dem, det handler om, og man kan sige, at første del af lovforslaget selvfølgelig også gælder for dem.

Kl. 10:58

Formanden:

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 10:58

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jamen jeg er da heller ikke spor uenig i, at det kan være en væsentlig forbedring for de selvstændige og nystartede selvstændige, som er ramt af sygdom, at den her forbedring kommer ind. Det er fuldstændig rigtigt. Men så siger hr. Jens Vibjerg i et svar på et tidligere spørgsmål, at der ud over de 26 uger og de 13 uger er mulighed for yderligere forlængelse. Det kunne jeg godt tænke mig at få beskrevet lidt nærmere, for det har jeg ikke kunnet finde noget om nogen steder. Det bliver heller ikke brugt ude i kommunerne, så det kunne jo være godt at få det beskrevet nu.

Kl. 10:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:59

Jens Vibjerg (V):

Til det sidste vil jeg sige, at der egentlig er så mange muligheder, at jeg synes, at vi i udvalget skal stille det som et skriftligt spørgsmål. Så har vi det også på papir. Det tager lidt lang tid, hvis jeg skal læse alle de der forlængelsesmuligheder op. Det kan jeg i hvert fald ikke klare inden for taletiden, og så synes jeg, det vil være mere relevant, at vi i udvalgsarbejdet får listet de muligheder op. Så har alle jo i hvert fald også mulighed for at dyrke det.

Kl. 10:59

Formanden:

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 10:59

Line Barfod (EL):

Hr. Jens Vibjerg siger, at vi i samfundet tager hånd om alle, og at der også bliver taget hånd om nærmest alle, der bliver syge. Men der er altså nogle, der ikke bliver taget hånd om. Der er nogle, der heller

ikke med den her lille lap er sikret en indkomst. Og jeg vil bare høre, om hr. Jens Vibjerg kan forestille sig, hvordan det må være både at være syg og have al den usikkerhed og angst, der følger af at være syg og alvorligt syg og ikke rigtig kunne få klarlagt, hvordan ens fremtid kommer til at se ud, og at kunne se, at der ikke går så lang tid, før man mister sine sygedagpenge, og at man så kommer til at stå uden indkomst, og at familien ikke kan klare sig uden at have to indkomster, og så ryger boligen, og hvad skal man så gøre? Kan hr. Jens Vibjerg forestille sig, hvordan det må være at stå i den situation, som der ikke er nogen der tager hånd om i dag?

Kl. 11:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:00

Jens Vibjerg (V):

Vi oplever jo indimellem nogle sager ude fra kommunerne, som de – kan man sige – ikke har tacklet godt nok, og sådan tror jeg det vil være. Man skal selvfølgelig undgå, at man kommer i de der situationer, og når der er nogle enkeltsager, må kommunerne jo blive bedre til at lære af de her sager og undgå dem. For i min optik kan man i langt, langt de fleste af tilfældene ved at sikre, at man bruger de muligheder, der er i lovgivningen, både i forhold til sygedagpengene og forlængelsesmulighederne og den aktive indsats, der så skal køre sideløbende hermed, undgå, at der er nogen, der kommer i den situation, for vi har jo så også muligheder i forhold til folk, der skal i fleksjob eller eventuelt på en førtidspension.

Kl. 11:01

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 11:01

Line Barfod (EL):

Ja, jeg vil sige til hr. Jens Vibjerg, at der for langt de fleste af de mennesker, der er syge, er en diagnose, er en behandling; man kan nogenlunde se, hvad der skal til, og man kan også vurdere, om de kan komme tilbage på arbejdsmarkedet, om de kan komme i fleksjob eller på førtidspension. Men der er altså nogle, der ikke passer ind i de kasser. Der er nogle, det er meget svært at finde en diagnose på eller svært at vurdere, hvordan fremtidsmulighederne er: Vil de kunne komme tilbage på arbejdsmarkedet? Vil de kunne få et fleksjob? Vil de kunne være nødt til at skulle have en førtidspension? Det kan tage år at få lavet den udredning, og der har kommunerne i dag ikke lovgivningsmæssigt mulighed for at blive ved med at forlænge sygedagpengeperioden. Og derfor er spørgsmålet, hvorfor regeringen ikke går ind og sikrer, at man har en indkomst, indtil det er afklaret, hvad der skal ske med en. Det her svarer jo til, at der kommer en ind på skadestuen, som har et brækket ben og en hudafskrabning på armen, og at man så sætter plaster på hudafskrabningen, men ikke gør noget ved det brækkede ben. Hvorfor ikke tage fat om nældens rod og sikre, at man ikke kommer til at stå uden indkomst?

Kl. 11:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:02

Jens Vibjerg (V):

Jeg synes, Enhedslistens ordfører, fru Line Barfod, fremlægger tingene helt urimeligt; når vi ser på, hvilke muligheder der er, og hvad der bliver gjort, er det ikke en rimelig fremstilling af det system, vi har. Nu forbedrer vi systemet yderligere, og det koster nogle penge. De eneste, der ud over regeringspartierne vil være med til at finan-

siere det her, er Dansk Folkeparti; hele oppositionen vil en hel masse, og for Enhedslistens vedkommende er det sådan, at man, jeg havde nær sagt kan gå på sygedagpenge, fra man bliver født, til man går i graven. Det er også en urimelig behandling af mennesker bare at parkere dem på en hylde. Det er i hvert fald Venstres opfattelse, at vi skal tage aktivt hånd om mennesker i stedet for at lægge dem hen på en hylde og så ellers bare skrive en check ud.

Kl. 11:03

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 11:03

Lone Dybkjær (RV):

Tak. Hr. Jens Vibjerg fik mig til at tage ordet, fordi det nærmest lød, som om oppositionen mener, at man skal parkere folk på sygedagpenge hele deres liv, og det synes jeg faktisk er en urimelig måde at diskutere på.

Det her er en forbedring, men det ændrer jo ikke ved, at der stadig væk er en masse, der falder igennem systemet; og det ændrer ikke ved, uanset hvad ordføreren siger, at det er meget svært både at være syg og samtidig få fuldstændig usikkerhed om sine økonomiske betingelser. Det er jo det, det handler om, altså at folk, der i forvejen er på kanterne, bliver skubbet ud over dem.

Kl. 11:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:04

Jens Vibjerg (V):

Nu er det jo ikke helt forkert – det er for så vidt sandt – når jeg siger, at nogle af oppositionspartierne vil parkere folk på sygedagpenge, for der er nogle, der ikke vil have en varighedsbegrænsning. Der er altså nogle af oppositionspartierne, nogle af fru Lone Dybkjærs venner i oppositionen, der mener, at man skal have ubegrænsede muligheder for at gå på sygedagpenge. Det har jeg ikke beskyldt Det Radikale Venstre for, men det er der andre oppositionspartier der vil, og det mener jeg er en ganske urimelig måde at behandle folk på.

Umiddelbart lyder det jo godt: Nu sørger vi for den enkeltes økonomi. Men så er de bare parkeret på en hylde overladt til sig selv.

Kl. 11:05

Formanden:

Fru Lone Dybkjær.

Kl. 11:05

Lone Dybkjær (RV):

Nu får vi jo på et eller andet tidspunkt – jeg tror, det er den 25. februar – lejlighed til at diskutere oppositionens fælles forslag på det her område, og der er jo ikke tale om, at der ikke skal være nogen begrænsninger. Det, det handler om, er sådan set bare, at der skal være mulighed for at være på sygedagpenge, indtil ens situation er afklaret: om man kan komme tilbage til sit arbejde, om man skal have et fleksjob, eller man eventuelt skal på førtidspension. Så enkelt er det. Det er bare, indtil den afklaring er sket, at man ikke skal fjerne den økonomiske sikkerhed fra folk.

Kl. 11:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:06

Jens Vibjerg (V):

Det er sådan set lige netop det, vi nu giver forlængelsesmuligheder på.

Kl. 11:06

Formanden:

Tak til ordføreren, og den næste er så hr. Lennart Damsbo-Andersen, Socialdemokratiet.

Kl. 11:06

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak for det. Selv om det virkelig godt kan blive opfattet sådan, lader det jo ikke til, at regeringen er helt argumenteresistent, når det gælder sygedagpengeområdet. Man lytter øjensynlig til alle vore gode argumenter, men vil bare ikke indrømme, at man tager fejl. Derfor bliver der med dette forslag kun taget meget små skridt i retning af at forbedre forholdene for dem, der er syge i Danmark. Nå ja, der er puttet lidt fyld på med en bemyndigelse til ministeren i forbindelse med en ændring i opgavefordelingen i ministeriet, en konsekvensændring i forbindelse med vedtagelsen af L 65 om ATP og ændringen, så selvstændige kan vende tilbage til arbejdet 25, 50 eller 75 pct. imod kun 50 pct., som det er nu. Så er der nogle andre småting.

Men hovedhistorien i det her forslag handler jo om, at der med det her lovforslag åbnes mulighed for at forlænge sygedagpengene i 13 uger i forbindelse med virksomhedspraktik eller andre afklarende foranstaltninger, som det betegnes, hvis den sygemeldte ikke kan afklares inden for 52 uger eller yderligere 26 uger, altså i alt 39 uger. Jeg forstår simpelt hen ikke, at ministeren og regeringen ikke tager konsekvensen af den fejlslagne politik og indrømmer, at det aldrig – aldrig – gør folk raske at tage pengene fra dem. Det, der hjælper, er en intensiv og målrettet indsats for at få afklaret den syge og få så mange som muligt tilbage på arbejdsmarkedet enten helt eller delvis.

Hele snakken om de manglende hænder ville være fuldstændig unødvendig, hvis der var styr på dette område, så på den måde er det da glædeligt, at der nu lægges endnu en planke ud over det store, sorte hul, som tusindvis af danskere falder i hvert år.

Det er nærliggende at kommentere forslaget på den her måde, synes jeg: Det er for lidt, det er for sent, og det er for dårligt. Det er for lidt, fordi der stadig vil være rigtig mange syge, der bliver ramt af varighedsbegrænsningen. Det er folk, der ikke er raske, og som heller ikke er syge nok til at få en pension. Det er for sent, fordi oppositionen i årevis har gjort regeringen og Dansk Folkeparti opmærksom på problemerne med varighedsbegrænsningen, og de vil bare ikke indrømme, at de tager fejl. Og det er for dårligt, fordi det simpelt hen er en skændsel at efterlade disse mennesker i et tomrum og med absolut ingen udsigt til andet end en personlig, familiemæssig og økonomisk nedtur.

Så er jeg træt af at høre den evindelige selvforherligelse fra Dansk Folkeparti, der endnu en gang vil stå frem og påstå, at de tager hånd om de syge og de svage. Sidste år stod ordføreren fra Dansk Folkeparti her på talerstolen og forsikrede, at der nu skulle ske noget, og at dem, der var i klemme, skulle reddes. Sikke noget vås, en brøkdel af de syge blev hjulpet, og det samme sker den her gang. Uanset hvad de siger, vil der være mere end 4.000 mennesker, der mister sygedagpengene i 2010. Det er ikke noget at bryste sig af – det er noget, man skal skamme sig over.

Det, der hjælper, er at afskaffe varighedsbegrænsningen, så de syge kan koncentrere sig om at blive raske i stedet for at frygte for økonomisk ruin, og det glæder mig trods alt, at ministeren i sin bemærkning til høringsvaret fra Dansk Arbejdsgiverforening siger – i en lidt forkortet version:

»Forslaget om at udvide forlængelsesreglen ... ændrer ikke på bestemmelserne om kommunens pligt til sygeopfølgning, ... Ændringen ... har således ikke indflydelse på den sygeopfølgning, som kommunen har pligt til at foretage i forhold til den enkelte sygemeldte.«

Her er der et punkt, hvor vi er fuldstændig enige. Og sammenholdt med, at kommunen mister refusionen efter 52 uger, er der intet, der tilsiger, at der ikke vil være fuld opmærksomhed og fokus hos kommunen på at få den syge afklaret og tilbage på arbejdsmarkedet eller på pension.

Socialdemokraterne vil da støtte forslaget, men det ville ærligt talt have været sjovere at stemme for et forslag, der virkelig tog fat om de problemer, som syge har i Danmark i dag.

Kl. 11:10

Formanden:

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Jens Vibjerg.

Kl. 11:10

Jens Vibjerg (V):

Tak for det. Nu havde jeg, mens jeg var på talerstolen, en lille disput med den radikale ordfører, som anholdt det, da jeg sagde, at der var partier, der helt ville afskaffe varighedsbegrænsningen. Jeg nævnte ikke nogen partier, men nu har hr. Lennart Damsbo-Andersen fra Folketingets talerstol sagt, at Socialdemokraterne helt vil afskaffe varighedsbegrænsningen.

Så er mit spørgsmål: Hvor skal pengene komme fra? Hvorfra har man finansieringen til det? Vi ved i hvert fald, at det koster rigtig mange penge. Det har vi jo tal på. Det drejer sig om adskillige hundrede millioner kroner, og det kræver altså en finansiering. Gør det ikke også indtryk på den socialdemokratiske ordfører, at man i Sverige har ændret reglerne, netop fordi de var katastrofale for både de syge og økonomien?

Kl. 11:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:11

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg tror, at noget af det, der er vigtigt at forholde sig til, og som man formentlig også har ændret i Sverige, jo netop er, at man sørger for den intensive behandling og aktivering af de syge, så de kan vende tilbage til arbejdsmarkedet i stedet for at blive flyttet over til at få en pension. Hvis spørgeren lagde mærke til det i min tale, ville han høre, at jeg holder meget fast ved den vinkel, at det her ikke handler om at lade folk gå eller om ikke at gøre nogen ting. Det handler om at få deres situation hurtigt afklaret, at få intensiveret den afklaring.

I forhold til pengene er det jo rigtigt, at det her koster rigtig mange penge, og det er også rigtigt, at vi har fremsat forslaget. Det gjorde vi også for 1 år siden og forrige år, så det er formentlig ikke noget nyt for spørgeren, at vi fremsætter det forslag. Men vi har selvfølgelig lagt det ind i vores finanslovsforslag, og derfor er der ikke nogen problemer med finansieringen af det her, ikke set fra vores plads, for vi vil godt prioritere det her område.

Kl. 11:12

Formanden:

Hr. Jens Vibjerg.

Kl. 11:12

Jens Vibjerg (V):

Nu ved jeg godt, at Socialdemokraterne har lagt det ind i deres finanslovsforslag. Problemet er bare, at man har en hel række forslag, man finansierer med de samme penge. Så det hænger jo slet ikke sammen. Lad os bare tage tobaksafgiften. Der er jo ikke grænser for, hvor mange forslag der skal finansieres af den afgift. Ja, det er så omfattende, at alle danskere skal begynde at ryge og ryge dobbelt så meget, som de gør nu, for at man bare nogenlunde kommer et stykke

vej med hensyn til at hente de penge ind. Det er jo ikke seriøst, at man kommer med nogle forslag, der ikke er finansieret.

Når hr. Lennart Damsbo-Andersen siger, at man selvfølgelig skal tage hånd om folk, der er syge, vil jeg sige, at jeg jo synes, at det er det, der ligger i den politik, vi har gennemført for netop at sikre, at der ikke er nogen, der bliver overladt til sig selv. Man gør, hvad man kan, for at de skal komme tilbage på arbejdsmarkedet så hurtigt som muligt. Så den socialdemokratiske model for det her har man i hvert fald i Sverige set er en katastrofe for både de syge og økonomien.

Kl. 11:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:13

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nu tror jeg ikke, at vi her i Danmark skal tages til indtægt for den svenske model, hvordan den nu end har været udformet. Jeg synes faktisk, at det er temmelig useriøst af spørgeren at udlægge Socialdemokraternes forslag til finansloven, som man gør, ved at sige, at så skal folk ryge endnu mere. Det er der i hvert fald ikke nogen der bliver mere raske af. Hvis spørgeren nærlæser vores forslag, vil han se, at de forslag, vi har fremsat, hvad angår udgifter, er fuldt finansieret, og de er kun finansieret én gang. Det er den sædvanlige retorik fra Venstres og Konservatives side her i salen, at man stiller sig op på den der måde. Hvis man læser ordentligt efter, vil man se, at der endda er et overskud, men det har spørgeren formentlig ikke engang set.

Kl. 11:14

Formanden:

Tak til hr. Lennart Damsbo-Andersen. Der er ikke flere korte bemærkninger. Næste ordfører er hr. Henrik Brodersen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 11:14

(Ordfører)

Henrik Brodersen (DF):

Jeg skal starte med at sige, at det var noget af en svada, Socialdemokraternes ordfører gav Dansk Folkeparti. Jeg vælger nu at tale i et lidt andet toneleje. Jeg skal meddele, at jeg, da vores sædvanlige ordfører desværre ikke kan være til stede, hermed skal læse op, hvad Dansk Folkeparti siger til forslaget.

I forbindelse med finanslovforhandlingerne for 2010 havde Dansk Folkeparti et ønske om at forbedre sygedagpengereglerne. Desværre kunne vi ikke få det hele opfyldt, men der er trods alt tale om forbedringer af mulighederne for forlængelse, og det betyder så, at der laves en forlængelse af sygedagpengeperioden, så den udvides med 13 uger, så det i alt bliver til 39 uger. Det giver mulighed for, at flere ting kan blive afklaret, inden sygedagpengene ophører. Det har i mange situationer været svært at nå til en afklaring af borgerens arbejdsevne, og det vil forlængelsen hjælpe på, således at der kan gennemføres virksomhedspraktik og andre afklaringsforanstaltninger, der kan skabe klarhed om arbejdsevnen.

Derudover er der jo en del muligheder for yderligere forlængelse, afhængig af hvilken behandling man er i gang med. Dansk Folkeparti er klar over, at vi bliver kritiseret for ikke at fjerne varighedsbegrænsningerne helt, men det ville ikke have været optimalt, da det ville betyde, at kommunerne ville slække på opfølgninger og måske glemme de syge. Det vil i hvert fald betyde endnu længere vej tilbage til arbejdsmarkedet, og vi ved også, der er problemer i forbindelse med afklaring på, om man skal tale om fleksjob eller førtidspension. Vi er i Dansk Folkeparti af den opfattelse, at der er regler i loven om fleksjob og førtidspension, som der er problemer med. Det ville jo være passende for politikerne at finde mulighederne, sådan at den

syge ikke skal slæbes igennem den ene arbejdsprøvning efter den anden, hvilket betyder, at folk mister sygedagpengene.

I stedet går kritikken på Dansk Folkeparti selv, selv om vi har nået et flertal forbedringer i sygedagpengeloven. I april 2007 udvidede man adgangen til forlængelse af sygedagpengeudbetalingen, hvis den sygemeldte var under eller ventede på en lægebehandling og vil le tilbage til arbejdsmarkedet inden for forlængelsesperioden. Forlængelsesbestemmelserne var oprindeligt på 52 uger, men blev udvidet med yderligere 52 uger, og i juli 2009 blev der indført endnu en ny forlængelsesperiode på 26 uger i de tilfælde, hvor den sygemeldte ikke kunne fastholde beskæftigelse på normale vilkår, og hvor det endnu ikke var afklaret, om den pågældende var berettiget til fleksjob eller førtidspension. Med finansloven i 2010 udvidedes forlængelsesreglerne med 13 uger, så der kan forlænges op til de 39 uger, jeg før omtalte.

Selv om vi har fået disse forbedringer igennem, lyder kritikken stadig, fordi vi ikke vil stemme for at fjerne varighedsbegrænsningen. Vi må i den forbindelse gøre opmærksom på, at Dansk Folkeparti ikke har været med til at lave reglerne om de mange arbejdsprøvnings i forbindelse med fleksjob og førtidspension, men det har S, SF og R været med til. Eftersom forliget netop var indgået i 2001, altså inden regeringsskiftet, har de samme partier mulighed for at ændre disse regler om arbejdsmarkedsprøvning i forbindelse med fleksjob og førtidspension.

Et andet punkt i lovforslaget er, at der bliver mulighed for selvstændige for i en periode med delvis uarbejdsdygtighed fortsat at kunne have med virksomheden at gøre og at genoptage arbejdet. Om det så er 25 pct., 50 pct. eller andre procentsatser, er det en klar forbedring for de selvstændige, og det har været et stort ønske fra de selvstændiges side, at de kunne blive ved med at have føling med, hvad der sker i virksomheden.

Herudover er der en del præciseringer og konsekvensændringer som følge af anden lovgivning, der er vedtaget, efter at ændringerne er blevet gennemført i loven om sygedagpenge. Dansk Folkeparti kan dermed godt støtte forslaget.

Kl. 11:18

Formanden:

Tak til hr. Henrik Brodersen. Der er ingen korte bemærkninger. Næste ordfører er hr. Eigil Andersen fra SF.

Kl. 11:18

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Som samfund har vi en stor forpligtelse til at behandle langtidssyge godt, og det gør vi ikke i dag. Hvert år er der som sagt et sted mellem 4.000 og 6.000 syge, der bliver stødt ud i mørket, ved at samfundet stopper udbetalingen af deres sygedagpenge, også selv om de pågældende overhovedet ikke er blevet raske.

Lovforslaget her hjælper så nogle få hundrede af de her langtidssyge, men som sagt er der mellem 4.000 og 6.000 – de lærde strides lidt om tallene – som hvert år mister sygedagpengene på grund af den såkaldte varighedsbegrænsning. Så det store, store flertal af disse ulykkelige mennesker bliver ikke hjulpet af det her forslag, og det er meget, meget skuffende.

At Venstre og Konservative ikke vil hjælpe de syge ordentligt, overrasker mig egentlig ikke, når man tænker på hele deres samfundsmæssige holdning, men det overrasker mig utrolig meget, at Dansk Folkeparti har sagt ja til den her lappeløsning, der kun dækker en lillebitte smule af hullet. Den problematik vil jeg vende tilbage til.

At være langtidssyg, er i sig selv en meget stor belastning. Man savner at have en funktion på arbejdsmarkedet, man savner sine kollegaer, man har en alvorlig og langvarig sygdom, man kan ikke passe sit job, man går væsentligt ned i indtægt, man er usikker på frem-

tiden – hvad skal det hele dog ende med? vil den syge selvfølgelig tænke. En uhyre belastende situation. Man er i krise, og det er man i meget lang tid.

I den situation er det jo fuldstændig forkert og urimeligt, at samfundet, som det sker nu, fratager disse syge mennesker deres indtægt i form af deres sygedagpenge. Og årsagen er som nævnt varighedsbegrænsningen, som gør, at man som udgangspunkt kun kan få sygedagpenge i 52 uger. Der er så visse forlængelsesmuligheder, men det korte af det lange er, at det altså slutter med et stop for sygedagpengene for mellem 4.000 og 6.000 mennesker hvert år i Danmark.

Det er en kæmpe belastning, og der er endda en del af de her syge, som havner i det såkaldte sorte hul, hvor man ikke engang kan få kontanthjælp på grund af en ægtefælleindtægt eller på grund af en ejerbolig.

Kære venner, det her betyder, at et nervesammenbrud for en sådan langtidssyg rykker meget tæt på. Der er risiko for, at man må gå fra hus og hjem. Enhver ved, at når der er få penge, slider det på parforholdet, skilsmissemis truer, og sandheden er, at der blandt disse langtidssyge, som mister deres indtægt, simpelt hen er nogle, som opgiver tilværelsen. Så alvorligt er det.

Det eneste ordentlige svar på det her problem er derfor oppositionens forslag, der som allerede nævnt kommer til behandling den 25. februar, nemlig en ophævelse af varighedsbegrænsningen. Syge skal beholde deres sygedagpenge, indtil det er afklaret, om de kan fortsætte i et almindeligt job på arbejdsmarkedet, om de skal have et fleksjob, eller om de skal på førtidspension. Vi kan simpelt hen ikke være bekendt at gøre syge medmennesker endnu mere syge ved at fratage dem sygedagpengene. Og så er jeg da helt enig med Venstres ordfører i, at der skal foregå en hel del ting, både med fremskyndelse af behandling, og at man skal hjælpe mennesker tilbage på arbejdsmarkedet.

Det er jo efter vores mening ikke sådan, at fordi man så kan få sygedagpenge i en længere periode, skal der ikke foregå noget i form af hjælp og aktivitet til den syge. Det skal der naturligvis. Men det bliver jo fremstillet alt, alt for sort/hvidt, hvis man siger, at hvis vi forlænger sygedagpengene, indtil de her ting er afklaret, er det, som om der ikke er nogen, der interesserer sig for den syge i den periode. Det er jo helt misvisende.

I øvrigt vil jeg da gerne stille et andet spørgsmål, og det er: Hvor når er det blevet bevist, at man kan gøre syge mennesker raske ved at fratage dem deres indtægt? Jeg har aldrig hørt om det, og hvis det er sådan, er den her regering da mere genial, end nogen hidtil har opdaget, og jeg tror selvfølgelig heller ikke på, at det holder i praksis.

Dansk Folkeparti vil gerne gøre sig til de svages beskytter. Man puster sig vældigt op. Ved finanslovforhandlingerne stillede man krav om 200 mio. kr. for at hjælpe på det her problem. Hvad fik man ud af det? 30 mio. kr. Det er meget, meget lidt. Det er den samme historie om og om igen fra Dansk Folkepartis side. Man gør sig til de svages beskytter gennem finanslovkrav, og så får man gennemført et lille figenblad, men det store, store flertal, som virkelig har brug for en kolossal hjælp, gør man til sorteper. De bliver ladet i stikken. Det er uhyre dobbeltmoralisk fra Dansk Folkepartis side, og jeg håber, at der er stadig flere mennesker ude i det danske land, som opdager, hvor dobbeltmoralisk og falsk det hele er.

Så vil jeg til slut sige, at det her er en lille forbedring, og derfor stemmer vi for den, men den er fuldstændig utilstrækkelig.

Kl. 11:24

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Henrik Brodersen.

Kl. 11:24

Henrik Brodersen (DF):

Jamen jeg var jo godt klar over, at det er den retorik, vi skal ned på, når vi får Socialistisk Folkepartis ordfører.

Jeg har bare et enkelt spørgsmål. Man har en gang haft nogle regler i Sverige, som ligner dem, som oppositionen vil komme med nu, og man har så deroppe set, hvor ødelæggende det i grunden er for samfundet, men i særdeleshed også for det menneske, som det går ud over, og så spørger jeg bare: Kunne man så ikke tage det her til efterretning og sige, at vi hele tiden gør noget, vi forsøger hele tiden på at lave forbedringer, men vi gør det også i takt med udviklingen i samfundet?

Kl. 11:25

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:25

Eigil Andersen (SF):

Faktum i det her er, som jeg har sagt, at de 90 pct. af de langtidssyge, måske 95 pct. af de langtidssyge, som mister deres sygedagpenge i dag, stadig væk vil miste dem, efter det her lovforslag er gennemført. Dermed er det desværre en nullermand, som Dansk Folkeparti har sagt ja til.

Med hensyn til Sverige kender jeg ikke deres system i detaljer, men jeg kan da sige en ting, og det er, at i det øjeblik man ophæver varighedsbegrænsningen på sygedagpenge, skal samfundet selvfølgelig fortsætte med at sørge for, at der sker en sundhedsmæssig behandling i et forholdsvis hurtigt tempo, og man skal fortsætte med at sørge for, at man har en dialog med den syge om, hvordan den pågældende kan komme tilbage på arbejdsmarkedet.

Kl. 11:25

Formanden:

Hr. Henrik Brodersen.

Kl. 11:26

Henrik Brodersen (DF):

Når vi er gået med til den her forlængelse, er det, netop fordi det har vist, at man med den her forlængelse har mulighed for at få afklaret langt de fleste sager. Derfor er det et rigtig godt skridt på vej, netop fordi kommunerne har den tid til at finde lige præcis den rigtige hylde, hvor den her langtidssyge skal være, og også sætte de behandlinger ind, som der forestår. Så det der med bare at udskrive en blankocheck til, at det her er for tid og evighed, passer simpelt hen ikke. Det er ikke rimeligt, og da slet ikke for den, det går ud over. Jeg vil bare spørge, om man ikke kan se, at der virkelig er perspektiver i at forlænge det, sådan at de får situationen afklaret, og ikke bare sige, at det er for tid og evighed.

Kl. 11:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:26

Eigil Andersen (SF):

Jeg beklager, men det er simpelt hen faktuel forkert, at det her skulle redde de fleste af de langtidssyge. Det passer simpelt hen ikke, og det vil blive belyst under udvalgsarbejdet, for jeg har allerede stillet syv spørgsmål, som skal belyse det. Det her vil forbedre det for nogle få hundrede af de langtidssyge. Det er en kendsgerning, og det kan Dansk Folkeparti ikke bortforklare. Hvor ville jeg dog ønske, at Dansk Folkeparti ville gøre alvor af sine proklamationer om at hjælpe de syge, ved at man så den 25. februar vil stemme for, at varighedsbegrænsningen for sygedagpengene skal ophæves, sådan at vi for alvor hjælper også de 95 pct. af de langtidssyge og ikke kun de 5 pct., som bliver hjulpet i dag.

Kl. 11:27

Formanden:

Tak. Så er der en kort bemærkning fra hr. Jens Vibjerg.

Kl. 11:27

Jens Vibjerg (V):

Nu lyder det fra hr. Eigil Andersen, som om det system, vi har, er udtryk for, jeg havde nær sagt den sociale massegrav. Så har jeg bare et stilfærdigt spørgsmål: Vil hr. Eigil Andersen oplyse mig om, hvor mange mennesker i det her land der går ind i sygedagpengesystemet hvert år, og hvor mange der falder ud uden at have noget som helst i den anden ende?

Kl. 11:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:28

Eigil Andersen (SF):

Altså, de tal har jeg ikke ved hånden, men jeg kan da komme med noget af det. For det, som er det afgørende her, er jo ikke, hvor mange der bliver syge, og hvor mange der får sygedagpenge. Det, der er det afgørende, er, hvor mange det er, som til syvende og sidst ryger ud af systemet, og hvis indtægt man stopper, og det drejer sig om mellem 4.000 og 6.000 mennesker om året, afhængigt af, hvem man spørger. Ud af de 4.000-6.000 husker jeg tallet sådan, at det er mellem 1.500 og 2.000, som havner i det sorte hul, altså at de ikke engang kan få kontanthjælp, men at deres indtægt bliver, og hold nu godt fast: 0,0 kr. Hvor mange mennesker i det her land kan klare sig for 0,0 kr.? Det er der jo ingen der kan. Man har jo tilrettelagt nogle udgifter i forvejen både familiemæssigt og boligsmæssigt, og det er jo rystende, at folk kan blive efterladt med 0,0 kr.

Kl. 11:29

Formanden:

Hr. Jens Vibjerg.

Kl. 11:29

Jens Vibjerg (V):

Så har jeg lige et kort spørgsmål igen: Er der nogen mennesker i det her system, der har 0,0 kr.? Er det ikke sådan, at vi har et kontanthjælpssystem, der tager over, hvis man overhovedet ingen forsørgelse har?

Kl. 11:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:29

Eigil Andersen (SF):

Nej, for sagen er jo den, og det ved Venstres ordfører også udmærket, at hvis man er et par og ægtefællen har en indtægt, kan man ikke få kontanthjælp; så er det 0,0 kr. Hvis man har en ejerbolig, kan man heller ikke få kontanthjælp; så er det 0,0 kr. Så derfor er det i vores samfund, som man påstår er et velfærdssamfund, simpelt hen en realitet, at der er flere tusind mennesker, som altså må klare sig for en indtægt på 0,0 kr., og det er jo så forfærdeligt, at enhver kan sætte sig ind i, hvor skrækeligt det er. Og det kan vi altså ikke være bekendt.

Kl. 11:30

Formanden:

Tak til hr. Eigil Andersen, der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det fru Helle Sjelle som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 11:30

Kl. 11:34

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Lad mig først og fremmest sige, at jeg ikke tror, der er nogen herinde, der mener, at det er nogen fornøjelse at være syg, og derfor ønsker vi heller ikke – slet ikke – fra konservativ side at gøre folk endnu mere syge, selv om oppositionen prøver at skyde os det i skoene. Det holder simpelt hen ikke.

Med hensyn til lovforslaget fra beskæftigelsesministeren, som vi behandler her i dag, synes vi, det er et godt forslag, som vi Konservative fuldt ud bakker op. Forslaget udmønter primært de to aftaler, som regeringen indgik med Dansk Folkeparti og Liberal Alliance under sidste års finanslovforhandlinger. Fra et konservativt synspunkt er det vigtigste mål med lovforslaget, at der bliver mulighed for, at sygemeldte får vurderet deres arbejdsevne grundigere end i dag. På den måde kan så mange som muligt forhåbentlig komme i beskæftigelse igen. For os Konservative er det nemlig et helt centralt spørgsmål for det danske samfund, at så mange som muligt er selvforsørgende.

Lovforslaget indeholder primært to vigtige punkter, som der er god grund til at fremhæve. Det første er, at det med lovforslaget bliver muligt at forlænge sygedagpengeperioden med 13 uger mere end i dag, når det sker for at afklare den sygemeldtes arbejdsevne. I dag er det således, at man som hovedregel kan få sygedagpenge i op til 52 uger, selvfølgelig forudsat at man er uarbejdsdygtig på grund af sygdom. Efter de 52 uger er der så forskellige muligheder for at få sygedagpengeperioden forlænget. Det er en af de muligheder, som lovforslaget vil ændre.

Det gælder nærmere bestemt muligheden for at forlænge sygedagpengeperioden med op til 26 uger, hvis det er nødvendigt at foretage en arbejdsprøvning for at klarlægge den sygemeldtes arbejdsevne. Lovforslaget vil forlænge de 26 uger med 13 uger, så det bliver muligt at få forlænget perioden med op til i alt 39 uger ud over de indledende 52 uger. Det vil sige, at sygedagpengeperioden forlænges.

Så kan man jo spørge sig selv – og det har vi også gjort – om det er god borgerlig politik at udvide mulighederne for at få offentlig forsørgelse. Svaret er, at det er det ikke i almindelighed, men i det her tilfælde mener vi Konservative, at det giver rigtig god mening. Målet er jo, at den enkelte sygemeldte får afklaret sin situation til bunds, så han eller hun kan få et arbejde, der svarer til arbejdsevnen. Det mener vi Konservative at forslaget kan være med til at sikre ved at gøre vurderingen af arbejdsevnen bedre. De fleste er og bliver egnet til en eller anden form for beskæftigelse.

Det andet vigtige punkt i lovforslaget er en forbedring af selvstændige erhvervsdrivendes adgang til sygedagpenge. I dag er det sådan, at retten til sygedagpenge fuldstændig bortfalder, hvis den sygemeldte selvstændige arbejder mere end 50 pct. af den tid, man gjorde før sygdommen. Lovforslaget vil således ligestille selvstændige med lønmodtagere, så de selvstændige også får mulighed for at få 75 pct. af sygedagpengesatsen, hvis de arbejder i op til 25 pct. af den normale arbejdstid. Vi synes, det er en god idé. Danmarks velstand i dag og i fremtiden bygger i høj grad på det private initiativ, og derfor vil vi meget gerne være med til at lette hverdagen også for de danskere, der har satset og startet egen virksomhed.

Samlet set mener vi altså, at lovforslaget er et glimrende forslag, der forhåbentlig vil være med til at gøre den danske arbejdsmarkeds-politik endnu mere aktiv og samtidig gøre det lettere at være selvstændig erhvervsdrivende.

Kl. 11:34

Formanden:

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Eigil Andersen.

Eigil Andersen (SF):

Som nævnt indebærer lovforslaget bl.a., at den selvstændige erhvervsdrivende fremover kan raskmelde sig, for så vidt angår 25 pct. af tiden, og så få 75 pct. af sygedagpengene ved siden af. Det har jeg sådan set en vis sympati for, men jeg har også et spørgsmål, og det er: Hvordan vil man kontrollere, at det bliver overholdt? Hvordan kan samfundet vide, at den pågældende selvstændige erhvervsdrivende i virkeligheden ikke arbejder 50 pct. af tiden og så samtidig hæver 75 pct. af sygedagpengene?

Kl. 11:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:34

Helle Sjelle (KF):

Det forestiller jeg mig at man vil kontrollere på samme måde, som man gør på nuværende tidspunkt, hverken mere eller mindre. Det er ikke sådan, at jeg skal ud at kontrollere, hvordan og hvorledes man gør de her ting.

Kl. 11:34

Formanden:

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 11:35

Eigil Andersen (SF):

Jeg tror ikke, der er nogen form for kontrol i dag, men det kan vi få opklaret under udvalgsarbejdet – og jeg mener, der er en vanskelighed her.

Måske kan man godt være lidt large her og sige: O.k., det her skal nok kunne finde sted. Men så vil jeg bare spørge ordføreren: Når der er et kontrolproblem her, betyder det, at man laver en lempelig ordning for selvstændige erhvervsdrivende, at man heller ikke over for kontanthjælpsmodtagere og dagpengemodtagere – som er lønmodtagere – som man i dag straffer meget hårdt, bare de begår den mindste fejl, vil være så hård fremover?

Kl. 11:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:35

Helle Sjelle (KF):

Jeg forestiller mig ikke, at vi skal til at ændre de grundlæggende regler på det her område, hverken for den ene eller den anden gruppe, men jeg forestiller mig, at der naturligvis skal være nogle ordentlige muligheder for at kontrollere, at de oplysninger, man giver, er korrekte.

Kl. 11:36

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 11:36

Lone Dybkjær (RV):

Nu ved jeg jo, at ordføreren går ind for ligestilling. Derfor vil jeg spørge ordføreren, om det ikke gør lidt ondt, når der er så mange – mellem 1.000 og 1.500, eller hvad det rigtige tal nu er – der falder uden for systemet, fordi de ikke kan få kontanthjælp efterfølgende på grund af en ægtefælleindkomst.

Det er ikke, fordi jeg er modstander af den forsørgelse, der ligger i ægteskabet, men trods alt er der jo mange familier, der er baseret på to indtægter.

Så mit spørgsmål er: Giver det ikke ordføreren anledning til lidt bekymring?

Kl. 11:36

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:36

Helle Sjelle (KF):

Jo, det kan man godt blive bekymret over, men nogle gange står vi i den situation – det gør vi faktisk tit – at vi ikke har de perfekte systemer, og så må vi prøve på at rette op på de systemer, så godt vi kan. Det kan da være, at vi skal se nærmere på de her ting, altså om der er nogle muligheder for, at vi kan afhjælpe de her ting på en mere hensigtsmæssig måde. Det vil jeg da ikke stå her og være umiddelbart afvisende over for.

Men nogle gange er det jo sådan, at hvis man prøver at rette op på nogle ting, så gør man faktisk nogle ting endnu mere umulige i den sidste ende. Så det er ikke sådan, at jeg vil stå her og love fuldstændig, at det her gør vi noget ved, for det er meget kompliceret. Og når man først begynder at røre ved noget, siger min erfaring mig, at man altså tit kan komme til at gøre noget endnu værre.

Kl. 11:37

Formanden:

Fru Lone Dybkjær.

Kl. 11:37

Lone Dybkjær (RV):

Nu får ordføreren jo den 25. februar lejlighed til at forholde sig til B 95, som ophæver varighedsbegrænsningen og dermed forhindrer folk i at falde ud, ikke for tid og evighed, men indtil det er afklaret, om den syge vender tilbage til arbejdsmarkedet fuldt og helt eller i et fleksjob eller eventuelt skal på førtidspension.

Derved vil man komme ud over det problem med kontanthjælpen. Det er jo i vore dage sådan, og det må ordføreren medgive, at de fleste familier er baseret på to indtægter. Og så kan den ene indtægt falde fuldstændig væk. Det er et problem i sig selv, at man skal på sygedagpenge eller arbejdsløshedsdagpenge, det ved vi jo alle sammen – men når det så falder fuldstændig væk, kan det jo faktisk føre til, at familien må gå fra hus og hjem.

Synes ordføreren ikke, at det er lidt kedeligt?

Kl. 11:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:38

Helle Sjelle (KF):

Jeg ønsker bestemt ikke for mine værste fjender, at de må gå fra hus og hjem. Jeg er fuldstændig klar over, at det kan være en ganske frygtelig og skrækkelig situation at stå i. Det er jo også derfor, at vi prøver på at hjælpe de mennesker, som kommer ud i problemer i det her land. Det synes jeg også vi jo bl.a. gør med det her forslag. Vi siger, at der altså er nogle mennesker, som har brug for, at vi får afklaret tingene lidt bedre, inden vi overlader dem til andre instanser.

Kl. 11:39

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 11:39

Line Barfod (EL):

Ordføreren siger, at det vil være vældig kompliceret, og at man risikerer, at man så ødelægger nogle andre ting. Jeg er enig i, at det skal man selvfølgelig altid se på. Men jeg har svært ved at se, at det er så

kompliceret at gå ind og sige, at vi skal sikre os, at folk ikke kommer til at stå uden en indkomst, og at vi derfor skal sikre, at man ikke mister sine sygedagpenge, før det er afklaret, hvad man så skal leve af fremover. Enten er man blevet rask og kommer tilbage på arbejde, eller man kan komme i fleksjob, eller man kan desværre blive nødt til at få en førtidspension eller måske at skulle i et revalideringsforløb.

Hvorfor vil ordføreren ikke være med til at finde en sådan løsning, der sikrer de her mennesker, frem for at de pludselig står fuldstændig uden indkomst?

Kl. 11:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:39

Helle Sjelle (KF):

Jeg synes jo, at det forslag, vi behandler her i dag, er et udmærket forslag, der prøver på at tage hånd om nogle af de problemer, som man netop kan komme ud for, når man er ramt af sygdom.

Kl. 11:40

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 11:40

Line Barfod (EL):

Jamen det her forslag hjælper jo kun nogle ganske, ganske få. Det er glimrende at hjælpe nogle ganske få, det støtter vi, men hvad angår de mange hundrede andre mennesker og familier, som bliver ramt af det her, de familier, som ikke aner, hvor pengene skal komme fra, hvordan tror ordføreren at de får ressourcer til at få det bedre med deres sygdom, til at få afklaret og være med i afklaringen af, hvad der skal ske?

Hvis det, der fylder alt inde i ens hoved, er, hvordan i alverden man skal få penge til at betale boligen næste måned, hvordan man skal få penge til at købe mad til sine børn, hvordan man skal sikre, at det barn, der har fødselsdag om 2 måneder, også kan få en lagkage, hvordan tror ordføreren så at man får overskud til at få det bedre og blive rask og komme tilbage på arbejdsmarkedet?

Kl. 11:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:40

Helle Sjelle (KF):

Jeg vil gerne slå fast, at jeg er af den opfattelse, at det bestemt ikke er sjovt at være syg, og at det bestemt heller ikke er sjovt at gå rundt med de bekymringer, som fru Line Barfod skildrer meget malende. Det er heller ikke sådan, at man fra konservativ side – og heller ikke fra Venstres side kan jeg nok sige – er fuldstændig iskold og siger, at det ikke betyder noget, og at det må folk ligesom selv om; de kan bare sejle deres egen sø. Nej, det er ikke sådan, vi fører politik. Vi prøver på bedst mulig måde på at gøre, hvad vi kan, for at der er nogle systemer, for at der er nogle sikkerhedsnet, som samler folk for op.

Men der er selvfølgelig også situationer, hvor vi ikke kan samle alle op. Sådan er det nu engang, og det må vi jo så prøve at afhjælpe. Det prøver vi også at afhjælpe ved indimellem at revidere nogle af de love, som vi har her i landet.

Kl. 11:41

Formanden:

Tak til fru Helle Sjelle. Der er ikke flere korte bemærkninger. Næste ordfører er fru Lone Dybkjær fra Det Radikale Venstre.

Kl. 11:41

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Tak. Jeg står her, fordi mit partis ordfører på arbejdsmarkedsområdet har andre gøremål i huset. Det, jeg skal sige, er, at forslaget jo er et lillebitte skridt i den rigtige retning. Så kan man rose og sige, at det da er godt, at DF i det mindste har fået lidt igennem. Man kan også skose og sige, at det er surt, at de ikke fik det igennem, som de slog sig op på, dengang den sidste debat om det her var der. Men sådan er der jo så meget. Man kan selvfølgelig ikke altid få det hele. Det her er et lillebitte skridt, men det er langt fra tilstrækkeligt.

Derfor har oppositionen jo også fremsat et fælles forslag, B 95, som kommer til debat den 25. februar, er det vist. Her foreslår vi, at man fjerner varighedsbegrænsningen på sygedagpenge. Jeg vil gerne med det samme slå fast, så der ikke kommer nogle spørgsmål om, hvorvidt vi vil lade folk gå på sygedagpenge hele tiden, at det vil vi ikke. Men vi vil have, at folk er på sygedagpenge, indtil man har fundet frem til, hvad det så er, de kan. Det kan være et spørgsmål om, at man kan komme tilbage til arbejdsmarkedet, hvis man er læn- gere tid på sygedagpenge; det kan være et spørgsmål om, at man skal i fleksjob; det kan være et spørgsmål om, at man skal have en bredere rehabilitering – det har Det Radikale Venstre foreslået – og det kan så også være et spørgsmål om, at det må bestemmes, at man des- værre må komme på førtidspension. Men det er den afklaring, vi finder er fuldstændig nødvendig, inden man lader folk droppe ud af systemet.

Så kan man spørge, om folk dropper helt ud af systemet, og sige, at der ikke er nogen mennesker i dette land, der har en nulindtægt. Det kan man altid diskutere hvordan man definerer, men det er jo et faktum, at det enkelte menneske kan blive frataget kontanthjælp, hvis det er sådan, at ægtefællen tjener for meget eller den pågælden- de har et hus. Det vil sige, at man oven i ens sygdom altså på et tids- punkt, før ens situation er afklaret, kan risikere at skulle gå fra hus og hjem. Er det rimeligt? Det synes vi ikke det er.

Vi synes, det er besværligt nok, at man er syg, men man skal ikke også have frataget ens økonomiske grundlag. I forvejen bliver det jo reduceret, så snart man går på sygedagpenge, for de allerflestes ved- kommende ret meget, for andres vedkommende lidt mindre, men un- der alle omstændigheder bliver det en reduceret indtægt. Hvis så de sygedagpenge falder væk, bliver situationen jo endnu værre.

Derfor må vi sige, at det her selvfølgelig er et lillebitte skridt, og derfor stemmer vi også for det, men det løser bare ikke det virkelige problem, nemlig at der er for mange, der falder fuldstændig ud af sy- stemet med den ordning, vi har. Derfor synes vi, at ordningen skal laves om, og vi synes, at der skal tages aktivt hånd om de syge på et meget tidligt tidspunkt.

Kl. 11:44

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 11:45

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

De Konservatives ordfører, fru Helle Sjelle, talte om det sociale sik- kerhedsnet. Man må sige, at det sociale sikkerhedsnet i Danmark ef- terhånden har nogle kæmpestore huller, og at folk falder meget, me- get hårdt, når de falder igennem sikkerhedsnettet. Der er mange og meget store huller. Det forslag her går så ind og begynder at reparere en lillebitte smule på et enkelt af hullerne, sætter en lille sytråd i det her store net. Det vil vi selvfølgelig gerne støtte, men vi mener altså, at man for alvor skal lukke hullet, så folk ikke falder igennem. Vi mener, det er vigtigt, at vi sikrer, at man ikke kommer til at stå helt

uden indkomst, at det er vigtigt, at vi sikrer, at familierne ikke bliver sat ud af deres boliger.

Jeg synes, det har været lidt underligt at høre hr. Jens Vibjerg først sige, at det kun er ganske få mennesker, der mister indkomst, og bagefter, når vi spørger, hvorfor man ikke vil sikre, at der ikke er nogen, der falder igennem hullet, sikre, at folk bliver ved med at ha- ve en indkomst, så de kan koncentrere sig om at få det bedre og komme igennem deres sygdom, så siger hr. Jens Vibjerg: Nej, det kan vi ikke, fordi det vil koste alt, alt for mange penge. Hvis det kun er ganske få mennesker, hvorfor vil det så koste alt for mange penge at skulle redde dem? Nej, det er, fordi det rent faktisk er en del men- nesker. Dem bør vi gå ind at hjælpe, så man ikke kommer til at stå uden indkomst.

Det kunne være, at vi skulle få nogen til at regne på den langsig- tede samfundsøkonomiske omkostning ved, at man lader de her mennesker ryge fuldstændig igennem det sociale sikkerhedsnet. Hvad koster det samfundet, at de her mennesker kommer så langt ud og bruger alle deres ressourcer på at kæmpe imod systemet i stedet for at kunne bruge deres ressourcer på at få det bedre og komme til- bage på arbejdsmarkedet? Når de så er kommet fuldstændig ned, vir- kelig har slået sig rigtig, rigtig hårdt og i flere år har kæmpet og kæmpet, ja, så har de brugt alt, hvad de overhovedet havde af res- sourcer, og så risikerer en del af dem at ende med at skulle på før- tidspension resten af livet.

Hvis man i stedet havde sikret dem en indkomst, ville de have haft det overskud, der skulle til for at være med til at se på, hvad der kunne gøres for, at de enten kunne komme helt tilbage på arbejds- markedet eller komme i fleksjob, skånejob eller noget andet og være på arbejdsmarkedet igen. Det er faktisk det, de fleste mennesker øn- sker. Hvorfor ikke give dem den mulighed i stedet for at lade dem slå sig så hårdt, så det ender med, at de på et eller andet tidspunkt skal på førtidspension resten af livet, når man ikke længere vil lade dem gå uden indkomst og for lud og koldt vand?

Lad os prøve at se på, hvad det koster for børnene. Vi kan godt se på, hvad det koster i forhold til børnenes følelser – det tror jeg at de fleste kan sætte sig ind i – når man skal gå fra hus og hjem og man ikke har nogen penge at gøre godt med, men også se på, hvad det koster samfundsøkonomisk, når man så skal ind at hjælpe de famili- er og de børn. Hvad kommer det så til at koste i et langt livsforløb?

Jeg tror, det er langt billigere at handle menneskeligt. Det er jo den måde, vi har opbygget nogle rigtig stærke velfærdssamfund på. Det er netop ved, at vi har handlet menneskeligt og sikret, at folk havde en ordentlig indkomst, et ordentlig socialt sikkerhedsnet. De borgerlige partier har altid kæmpet imod det sociale sikkerhedsnet. Man har altid sagt, at det var alt for dyrt, og at det slet ikke ville gå, men det har jo faktisk gjort, at Danmark og de andre nordiske vel- færdssamfund er blevet nogle af de stærkeste og rigeste samfund i verden. Det bliver vi altså, når vi tager hensyn til hinanden og sikrer, at man ikke falder igennem de sociale sikkerhedsnet. Derfor burde det også være det, man gjorde på det her område. Det har vist meget tydeligt, at det er en model, der virker. Så lad os fortsætte ad den vej, og lad os sikre, at mennesker ikke kommer til at stå fuldstændig uden indkomst og skal til at gå fra hus og hjem, som det sker for alt for mange mennesker i den her tid.

Kl. 11:49

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 11:49

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Lovforslaget er en udmøntning af de ændringer på sygedagpengeom- rådet, som blev aftalt med finanslovaftalen for 2010. Med lovforsla- get vil regeringen og Dansk Folkeparti forbedre sygemeldte perso-

ners adgang til at modtage sygedagpenge. Det gælder dels for den gruppe af sygedagpengemodtagere, hvor det er nødvendigt at afklare deres arbejdsevne, dels for de selvstændige, som med lovforslaget får lettere ved at vende tilbage til arbejdet på nedsat tid, fordi deres adgang til sygedagpenge bliver mere fleksibel.

I dag kan der ske forlængelse af sygedagpengeperioden med op til 26 uger, når den sygemeldtes arbejdsevne skal afklares. Denne periode foreslås med lovforslaget at blive udvidet med 13 uger til i alt 39 uger. Ved at udvide denne forlængelsesregel tilgodeser vi de sygdomsforløb, hvor der af forskellige grunde opstår problemer med at nå at foretage en afklaring af den sygemeldtes arbejdsevne inden for perioden på de 26 uger. Det kan skyldes, at der er sket en væsentlig ændring i sygdomsforløbet, og at den helbredsmæssige situation derfor er uafklaret. Det kan også skyldes ventetid på afklaringstiltaget.

Jeg synes, at vi med de nuværende forlængelsesregler og med den foreslåede udvidelse samlet set får et sæt regler, der giver mulighed for at forlænge sygedagpengene i rigtig mange situationer. Med lovforslaget forbedrer vi også de selvstændiges muligheder for at modtage nedsat sygedagpenge, så selvstændige kan få sygedagpenge, der svarer til 75 pct. af sygedagpengesatsen, hvis de under sygdom genoptager arbejdet i op til 25 pct. af den normale arbejdstid. Dermed kan en selvstændig tage sig af de mest nødvendige opgaver i virksomheden, som f.eks. at besvare mails eller betale regninger.

Jeg vil gerne takke for behandlingen af lovforslaget, og jeg ser meget frem til et konstruktivt samarbejde i udvalget.

Kl. 11:51

Formanden:

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning, først fra hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 11:51

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge om en ting. Som jeg også nævnte i min ordførertale, kommenteres det her jo i en del høringssvar, bl.a. fra Dansk Arbejdsgiverforening, som i deres svar, som der står her, udtrykker bekymring for, at flere sygedagpengemodtagere vil blive fastholdt i sygdom osv. osv. Hertil er kommentaren så, at forslaget om at udvide forlængelsesreglen ikke ændrer ved bestemmelserne om kommunernes pligt til at være aktive over for den syge. Så kunne jeg godt tænke mig lige at få præciseret det, for det gælder jo for de 13 uger. Men ville det ikke også gælde, hvis det var, at forslaget var 26 eller 52 uger? Er det korrekt?

Kl. 11:52

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:52

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jo, det vil det jo alt andet lige. Men det er jo sådan set ikke det, der er det interessante. Det interessante ved det her er, at kommunerne har en pligt – og dermed har borgerne også en ret – til, at der bliver gjort en indsats for netop at hjælpe den sygemeldte tilbage på arbejde. Det kan simpelt hen ikke være i nogens interesse – det er det ikke – bare at lade folk i stikken, at nogen går og laver ingenting, at der ikke er nogen, der tager hånd om dem, at der ikke er nogen, der kerer sig om den situation, som de er i. For det er en vanskelig situation at være sygemeldt, og derfor er det også helt afgørende vigtigt, at kommunerne tager hånd om borgeren og netop sørger for, at der nu med de regler, som vi jo har ændret, er mulighed for aktive tilbud, så man hele tiden bliver holdt fast. For vi ved jo altså også, vil jeg sige til hr. Lennart Damsbo-Andersen, at jo længere tid man er væk fra arbejdsmarkedet, jo sværere er det at komme tilbage igen.

Så som jeg ser det, har vi simpelt hen en forpligtelse til at være aktive på den her front.

Kl. 11:53

Formanden:

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 11:53

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jamen det er jo godt. Så er vi altså enige om, at kommunerne har en forpligtelse, og at man i Dansk Arbejdsgiverforening overhovedet ikke behøver at være bekymret for, at sygemeldte får lov til at gå og være passive. Hvordan kan det så være, at det her lovforslag så lige er landet på 13 uger? Altså, der er jo ikke noget argument for at sige, at det lige skal være 13 uger; jeg har i hvert fald ikke set det. Men det kunne jo lige så godt have været 52 uger, er det ikke korrekt?

Kl. 11:54

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:54

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen nu er det jo sådan, at vi med Dansk Folkeparti i, hvad jeg vil betegne som en glimrende aftale, har aftalt, at vi er landet på 13 ugers forlængelse, så der nu i alt er 39 uger at gøre godt med. Men med hensyn til DA's bekymringer ser jeg nu ikke DA's bekymringer fra helt det samme udgangspunkt som hr. Lennart Damsbo-Andersen. Tværtimod ser jeg DA's bekymring som værende den, at vi netop skal sørge for altid at kere os om folk, at vi altid skal kere os om de sygemeldte, så de netop hurtigst muligt kan vende tilbage til det, man kan kalde for et normalt arbejdsliv, for manges vedkommende; det kan også være, der er nogen, der kommer i en situation, hvor de får et lidt andet arbejdsliv efterfølgende. Men ligegyldigt hvad må det jo være personen, den sygemeldte, det her drejer sig om, og som jeg læser DA's brev, høringssvar, er det netop det, at man bare vil sikre sig, at vi fortsætter ud ad det gode spor, som vi er kommet ind på.

Kl. 11:55

Formanden:

Så er det hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 11:55

Eigil Andersen (SF):

Partiet Venstre har forsøgt at bilde folk ind, at det er et socialt bevidst parti. Det lykkedes heldigvis ikke særlig godt, og det går dårligere og dårligere med det, og jeg tror også, at det vil gå endnu dårligere, når man nu gør det til en kongstanke, at ældreplejen skal udliciteres og folkeskolerne skal udliciteres og privatiseres. Der er store huller i velfærden. Mit spørgsmål er: Er det virkelig seriøst ment fra ministerens side, at man er et socialt bevidst parti, når man årligt til 4.000-6.000 mennesker siger, at de skal fratages deres sygedagpenge, når en væsentlig del af dem havner på 0,0 kr. i indtægt? Er det virkelig at være socialt bevidst?

Kl. 11:55

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:55

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil gerne understrege, at Venstre er et socialt bevidst parti, ligesom Det Konservative Folkeparti er det, og ligesom Dansk Folkeparti er det, men jeg tror, at man skal se hr. Lennart Damsbo-Andersens udfald her, kunne man næsten sige, som værende sådan lidt et forsøg

på at udstille andre partier som værende ikke socialt bevidste, som værende ligeglade. Men hvis jeg skal sige det helt ligeud, synes jeg i virkeligheden, at forskellen på hr. Eigil Andersens parti og mit parti er, at man i mit parti tror på mennesker, der ved man, at alle mennesker er noget værd. Derfor er vi heller ikke bange for også at forlange noget af alle mennesker, det være sig den sagsbehandler, der netop skal hjælpe den sygemeldte med at komme tilbage på arbejdsmarkedet, og det være sig selvfølgelig også den sygemeldte, der skal tage aktivt del i de tilbud, der er. For mig og for regeringen handler det om at sætte det enkelte menneske i centrum. Så jeg kan bare blankt afvise hr. Eigil Andersens forsøg på ligesom at udstille regeringen som værende en regering, der ikke kerer sig om mennesker, det er lige det modsatte.

Kl. 11:57

Formanden:

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 11:57

Eigil Andersen (SF):

Det er sådan, at fagbevægelsens slogan fra starten af har været: Gør din pligt og kræv din ret! Det rummer en dobbelthed, nemlig at man også har pligt til at yde noget. Det mener vi også man har, uanset hvad for en rolle man har, og det har den syge selvfølgelig også.

Men jeg vil gerne spørge om ophævelsen af varighedsbegrænsningen for sygedagpenge, der betyder, at 4.000-6.000 mennesker om året kan beholde deres sygedagpenge, indtil deres fremtid er afklaret. Den vil koste 340 mio. kr. Regeringen har brugt omkring 10 mia. kr. på skattelettelser til de rigeste. Er det socialt bevidst, at man siger nej til en udgift på 340 mio. kr., som kan redde nogle mennesker, der virkelig er på den, og så deler 10 mia. kr. ud i skattelettelser, som for væsentlige dele er ufinansierede, og som det især er de rigeste, der får gavn af? Er det socialt bevidst?

Kl. 11:58

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:58

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nogle gange kan man jo drømme om, at bare man fik sådan en enkelt dag som socialist, hvor man ligesom kunne stille verden op på den måde, at skattelettelser er på den onde side, og at sygedagpenge og varighedsbegrænsning er på den gode side. Det er jo egentlig en meget, meget mærkværdig måde at fremstille verden på, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen.

Jeg synes jo, at det er helt fair, at vi siger til folk, at nu kan de få lov til at beholde flere af de penge, de selv har tjent på arbejdsmarkedet, i lommen. Det ændrer jo altså ikke på, at man kan tilgodese sygemeldte, at vi kan lave aktive forløb, at vi hele tiden kan forbedre de sygemeldtes vilkår. Det er det, kan man sige, vi her er samlet om nu, nemlig at forbedre de sygemeldtes vilkår, men man kan jo ikke ligefrem sige, at det er det, der udstråler fra det, som oppositionen frembringer i dag. Det har dog været en gang mukkeri, og det endda til trods for, at det er forbedringer, vi diskuterer her.

Kl. 11:59

Formanden:

Der er ønske om en kort bemærkning fra fru Line Barfod, værsgo.

Kl. 11:59

Line Barfod (EL):

Det er muligt, at ministeren har fundet en eller anden pengemaskine, der kan trykke penge, uden at det har nogen betydning for statsbudgettet. Vi andre har nu den opfattelse, at når man lader skattelettel-

serne fosse ud af pengekassen, kommer der til at mangle penge, som kunne bruges andre steder, f.eks. til at hjælpe de syge.

Ministeren siger, at regeringen er socialt ansvarlig, man kerer sig om det enkelte menneske. Jeg tror, at de syge godt kunne tænke sig, at man ikke kerede sig om dem ved at tage pengene fra dem, men at man i stedet for kerede sig om dem ved at sikre, at de kunne være sikre på at have deres sygedagpenge, indtil det var afklaret, om de kunne komme tilbage på arbejdsmarkedet, skulle i fleksjob, i revalidering eller på førtidspension.

Kl. 12:00

Formanden:

Ministeren.

Kl. 12:00

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

En pengemaskine, siger fru Line Barfod. Jamen jeg kan jo bare sige, at hvis der er én ting, der har kendetegnet den her regering, er det, at de ting, der er blevet lagt frem, altid har været fuldt finansieret. Sådan er det, når man er en økonomisk ansvarlig regering. Derfor er skattelettelserne også fuldt finansierede, vil jeg sige til fru Line Barfod.

Jeg vil egentlig prøve at vende mig til den anden del af spørgsmålet, nemlig om det at kere sig om mennesker. Jeg synes netop, at det at kere sig om mennesker er at sige, at vi ved, at alle mennesker har ressourcer, at vi forlanger noget af alle mennesker, det er vi faktisk slet ikke bange for. Men vi skal også forlange det rigtige og det rimelige af mennesker; der synes jeg vi har fundet en meget fin balance, også når det gælder sygedagpengeforløb. Der synes jeg også at vi har fundet en meget, meget fin balance ved netop at sige, at vi på den ene side forventer noget, og at vi på den anden side også hjælper.

Kl. 12:01

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 12:01

Line Barfod (EL):

Jeg har lidt svært ved at se, at regeringen har fundet finansieringen og har styr på pengene, når man nu vil have lov til at låne 2.000 milliarder. Det er så stort et beløb, at det næsten ikke er til at forstå, hvor stort et beløb det er. Det tyder ikke ligefrem på, at man har styr på pengene.

Men når ministeren siger, at man har balance, og at man skal stille krav til folk osv., så forstår jeg det ikke. Hvis et menneske er meget sygt og ikke kan få afklaret, hvad der egentlig skal ske i forhold til dets sygdom – er der en mulighed for, at man får det bedre og derfor kan komme tilbage på arbejdsmarkedet, eller må man indse, at den her sygdom tager så hårdt på en, at man må ende på en førtidspension? – hvorfor mener regeringen så, at det er at tage hånd om vedkommende, at den pågældende mister sygedagpengene og derfor ikke kan se, hvordan han eller hun skal få økonomien til at hænge sammen, ikke kan se, hvordan man skal kunne betale huslejen? Hvordan kan det være at kere sig om den enkelte og sikre, at der er balance i tingene?

Kl. 12:02

Formanden:

Ministeren.

Kl. 12:02

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu er det måske helt upassende sådan at bringe historien lidt ind i det her, men jeg tror nok, at historien har vist, at hvis man skal se på,

hvem der har mest styr på finanserne, om det er Enhedslisten, eller det er de to regeringspartier sammen med Dansk Folkeparti, så kan man sige, at det godt kan tåle et meget skarpt lys. Men det kan vi tage en diskussion om på et senere tidspunkt.

Der er indlagt en lang række forlængelsesmuligheder i forbindelse med sygedagpengene, og det er jo netop, for at der kan være forlængelsesmuligheder, hvis man er i en situation, hvor man skal afklares, og hvor der kan være andre ting, der spiller ind.

Det er egentlig det, jeg mener med, at der er en meget fin balance i tingene. Vi forventer noget, og vi sørger for at hjælpe folk. Det gør vi bl.a., ved at der er mulighed for aktive tilbud, men også ved at der er de forlængelsesmuligheder, der skal til.

Kl. 12:03

Formanden:

Så er det fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning, inden mødet udsættes.

Kl. 12:03

Lone Dybkjær (RV):

Jeg er i hvert fald glad for, at jeg får den, inden mødet udsættes.

Ministeren siger, at det er en totalt ansvarlig regering, vi har, med dens støtteparti. Jeg indrømmer, at vi har haft en finanskrisen – det er der jo ingen der benægter – og det har skabt en række økonomiske problemer. Det tror jeg vi alle sammen er enige om, og det skyldes sådan set ikke regeringen – i hvert fald også udefrakommende ting.

Men det, jeg bare vil spørge ministeren om, er: Synes ministeren, at man har en ansvarlig økonomisk politik, når selv regeringens egne økonomer, i Finansministeriet etc., siger, at vi har et strukturelt underskud – altså at tingene ikke hænger sammen – på mindst 10-14 mia. kr.? Det er jo også derfor, de røde lamper lyser ovre i Finansministeriet. Synes ministeren, at det er et udtryk for en virkelig ansvarlig økonomisk politik?

Kl. 12:04

Formanden:

Ministeren.

Kl. 12:04

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Ja, det synes jeg er et udtryk for økonomisk ansvarlig politik, for hvis man kigger på den måde, som regeringen har handlet netop her igennem hele finanskrisen, vil man også vide, at det er en økonomisk ansvarlig regering, vi har. Det tror jeg altså ikke engang er til diskussion, hvis jeg skal være helt ærlig.

Men man kan jo omvendt, hvis man nu bevæger sig sådan lidt ud i kontrafaktiske historier, spørge: Hvad ville der egentlig være sket, hvad var det for en situation, vi ville stå i, hvis vi, da det gik rigtig godt, da økonomien buldrede derudad, havde lyttet til Enhedslisten, til Socialistisk Folkeparti, til Socialdemokratiet, som mente, at der skulle være fladskærme og samtalekøkkener i alle institutioner rundt omkring, for det havde man alligevel derhjemme?

Havde vi lyttet til de partier, som netop fru Lone Dybkjær parti vil læne sig op ad i en eventuelt kommende socialistisk regering, så havde det set helt anderledes ud i dag.

Kl. 12:05

Formanden:

Altså, en mere bred, generel økonomisk debat hører nok til under et andet punkt.

En kort bemærkning vedrørende L 117.

Lone Dybkjær (RV):

Jo, men det er jo den, der er til diskussion, og det er jo derfor, der mangler penge til at lave noget fornuftigt på det her område. Faktum er, at man fratager en række syge nogle dagpenge, og faktum er, at man laver en lille lap i dag, fordi, som man siger, der ikke er råd til mere. Det er jo argumentationen, og det er derfor, jeg spørger ind til den generelle økonomi, for det vil jo ramme.

Med hensyn til det der med en ansvarlig økonomisk politik synes jeg, det er helt utroligt, at et regeringsmedlem kan sige det, når regeringens egne økonomer mener, at der ikke er penge nok. Det bliver så et problem i forhold til det her forslag, og det bliver et problem i forhold til en lang række andre forslag, at regeringen ikke har fået lavet de fornødne reformer i tide.

Kl. 12:06

Formanden:

Ministeren.

Kl. 12:06

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Altså, fru Lone Dybkjær og Det Radikale Venstres reformiver må fru Lone Dybkjær og Det Radikale Venstre jo diskutere med Socialistisk Folkeparti, med Socialdemokraterne og med Enhedslisten på et andet tidspunkt. Der tror jeg at jeg må melde pas og sige, at regeringen desværre ikke kan ændre noget på den ballade, der er i den side af Folketingssalen.

Det eneste, jeg kan sige, er, at vi står med et lovforslag her, der vil forbedre forholdene for de sygemeldte, såvel de selvstændige som andre sygemeldte på det danske arbejdsmarked. Det synes jeg er glædeligt, og derfor synes jeg, det er en rigtig god dag.

Kl. 12:06

Formanden:

Når jeg siger det med de *korte* bemærkninger, skyldes det alene, at der jo er folk, der regner med, at det er kl. 12, mødet udsættes, og som har andre møder.

Jeg siger tak til beskæftigelsesministeren her.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og der er heller ikke flere, der har fået ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget.

Det er godkendt.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet er udsat. (Kl. 12:07).

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 68:**Forslag til folketingsbeslutning om initiativer til fremme af samkørsel og af el- og hybridbiler.**

Af Pia Olsen Dyhr (SF) m.fl.
(Fremsættelse 01.12.2009).

Kl. 13:00

Forhandling**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Mødet er genoptaget.

Forhandlingen er åbnet. Transportministeren.

Kl. 13:00

Transportministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil da gerne starte med at sige, at jeg synes, at det er godt, at der er interesse for at fremme grøn transport og fremme en bedre mobilitet i det her samfund. Det er sådan set regeringens politik, og derfor synes jeg også, at det er godt at se, at Socialistisk Folkeparti deler disse ønsker.

I beslutningsforslaget er der jo fokus på to ting. Der er fokus på samkørsel, som er en interessant mulighed, fordi det kan øge mobiliteten, ved at flere sidder i bilerne; så er der færre biler på vejene, siger et almindeligt regnestykke mig, og det er jo godt, for det gavner både trængslen, så den bliver mindre, og det vil klimamæssigt og miljømæssigt være en god ting. Og så er der fokus på en vejbane til el- og hybridbiler. Vi lægger sandelig også vægt på forslag, som kan bidrage til, at man får flere el- og hybridbiler og i det hele taget får udviklet biler med en teknologi, som kan understøtte udviklingen hen imod en mere grøn transportsektor.

Jeg startede med at nævne de her positive ting for at have lidt balance i mit indlæg, for jeg bliver desværre nødt til at konkludere, at vi ikke kan støtte forslaget, for vi mener sådan set ikke rigtig, at det fører til noget i den retning, som forslagsstillerne ellers gerne så.

Men fordi vi netop har de holdninger i regeringen, har vi også taget initiativ til og rent faktisk fået gennemført en lang række tiltag, som kan fremme en bæredygtig og samtidig effektiv transportsektor. Og der er jeg da glad for at konstatere, at Socialistisk Folkeparti jo selv medvirker til at iværksætte en lang række af de projekter i den grønne transportaftale, som vi har indgået, og som vi jo netop er enige om skal fremme en effektiv og en bæredygtig transportsektor.

Det gælder ikke mindst de mange investeringer i jernbane og ikke mindst godstransport, som vi også har fokus på. Næsten to tredjedele af de investeringer, vi har besluttet – og det er store investeringer, vi har besluttet at gennemføre i forbindelse med infrastrukturen i de næste 10 år – går til den kollektive trafik. Så det er jo bestemt positivt.

For så vidt angår samkørsel, gøres der jo allerede i dag en hel del for at forbedre mulighederne for samkørsel. Der er indrettet samkørselspladser på motorvejene, hvor man kan stille sin bil eller f.eks. samle en kollega op, og der er en lang række private initiativer, som understøtter, at de, jeg havde nær sagt rigtige bilister, i hvert fald dem, der skal samme vej, kan finde sammen. Der er masser af initiativer i den retning, og Vejdirektoratet har faktisk på deres hjemmeside samlet en række af de hjemmesider, som netop er oprettet, for at dem, som vil med i en samkørselsordning, kan finde sammen. Og derfor mener jeg egentlig også, at vi har imødekommet det ønske, der er i forslaget, om, at der skal sørges for, at man på internettet kan finde sammen om samkørsel. Det er sådan set allerede sket med dette.

Så kommer jeg så til det her med, at man fra forslagsstillernes side gerne vil stille nogle reserverede vejbaner til rådighed for bestemte trafikantgrupper. Problemet dér er jo, at det ikke vil forbedre mobiliteten, det vil reducere mobiliteten. Jeg har godt set det, man skriver i beslutningsforslaget, hvor man henviser til USA, hvor jeg forstår at forslagsstillerne har været eller i hvert fald har fået erfaringer fra, og man peger på Californien, hvor der er en bane på motorvejen, som er reserveret til biler, hvori der befinder sig mere end én person. I det her tilfælde ønsker man altså, at det også er el- og hybridbiler, der skal kunne bruge de baner.

Der står i bemærkningerne, og det tror jeg er helt rigtigt, at i denne bane vil der være mindre trængsel end i andre baner, hvilket vil give en yderligere tilskyndelse til samkørsel. Man kan simpelt hen komme hurtigere frem, står der. Og man kan sige, at det jo ikke er så underligt, at når man reserverer en bane til nogle ganske få bilister, er der masser af plads der. Nu er der ikke så mange el- og hybridbiler endnu i Danmark, og det er da klart, at de virkelig ville kunne kø-

re igennem på den bane, hvis det var sådan, at vi lavede det. Det fungerer effektivt, står der længere nede i bemærkningerne, for mens de andre holder i kø eller kører langsomt, kører man i godt tempo i samkørselsbanen. Ja, det tror jeg gerne at man gør, men problemet er lige bemærkningen om, at de andre holder i kø eller kører langsomt.

Kl. 13:05

Når jeg tænker på, hvor meget trængsel der er på de motorveje, der er i Danmark med tre spor eller mere – især ind mod de store byer, hvor folk holder i lange køer om morgenen og kører meget, meget langsomt frem – har jeg meget svært ved at se, at det gavner noget som helst, at vi siger, at de nu stort set alle sammen skal klumpe sig sammen i to spor. De må ikke fordeles på de tre, vi har bygget til dem, næh, de skal blive i de to spor, og så skal de alle sammen være der.

Trafikken vil jo gå fuldstændig i stå ind og ud af de store byer, især i trængselstiderne, hvor folk gerne vil møde på arbejde til tiden, gerne vil kunne komme hjem og hente deres børn i daginstitutionerne til tiden, men følger man Socialistisk Folkepartis forslag her, kommer det til at gå helt galt på de her motorveje.

Så sympati, al min sympati for intentionerne, men jeg mener altså, man får meget lidt mobilitet ud af det, og det gavner ikke klimaet eller miljøet i nogen udstrækning, der er værd at nævne, tværtimod giver det jo endnu mere forurening, at folk holder i kø. Jeg synes, at den kapacitet, vi har på vejnettet, skal udnyttes og benyttes så godt som muligt, den skal ikke spærres eller reserveres til visse bilister, og trængsel og kødannelser er altså ikke godt for miljøet. Det vil så også være kompliceret, hvis vi skal til at reservere vejbanerne til bestemte trafikantgrupper, og det kan også blive vanskeligt at gennemføre en effektiv håndhævelse af de regler. Politiet skal altså køre rundt der et eller andet sted og banke på ruden for at se, om der nu er tilstrækkelig mange inde i bilen, eller om det er en hybridbil eller en elbil. Jeg tror ikke, der kommer noget godt ud af det heller.

Fremme af elbiler og hybridbiler og andre miljøvenlige teknologier bliver selvfølgelig et væsentligt element i fremtidens politik og er det allerede, hvis det er sådan, at vi skal have en transportsektor, hvor der er betydelige reduktioner af CO₂-udledning og vi selvfølgelig har en høj grad af mobilitet. Selvfølgelig skal vi videre i den retning. Fremme af elbiler og hybridbiler vil bare være et blandt en lang række instrumenter, vi skal tage i brug i de kommende år for at sikre en mere miljøvenlig transportsektor. Og der tror jeg, at den generelle og løbende udvikling i køretøjsteknologien, som betyder, at bilerne kan køre stadig længere på literen, er lige så afgørende for at få reduceret CO₂-udledningen. Jeg tror, at mange af de gevinster, vi ser i de kommende år, vil komme i forbindelse med en bedre udnyttelse af eksisterende teknologi.

Jeg mener som udgangspunkt ikke, at vi fra politisk side i øvrigt skal føre en politik, hvor vi ligesom prioriterer en bestemt teknologi. Jeg tror, vi skal være teknologineutrale og så belønne de CO₂-venlige og de miljøvenlige og de energieffektive biler, uanset hvordan man så opnår den yderligere effektivitet i energiudnyttelsen og dermed miljøforbedringen.

Så har vi jo også, som jeg sagde, igangsat en lang række initiativer, ikke mindst i Center for Grøn Transport. Under Transportministeriet har vi afsat 200 mio. kr. til at gøre forsøg med energieffektive løsninger i transportsektoren. Centeret er i gang med en bred analyse, der snart er færdig, af elbiler og plug-in-hybridbiler, hvor vi netop sætter fokus på køretøjstekniske og transportmæssige forhold, og derunder får vi så også afdækket nogle af de barrierer, der er for netop at få indfaset elbiler og plug-in-hybridbiler i større omfang. Men der er altså i dag kun et meget begrænset antal elbiler og hybridbiler. Sidste år var der registreret ca. 370 eldrevne personbiler, og der er endnu færre hybridbiler på markedet. Så jeg tror altså, at det vil være meget begrænset, i hvilket omfang man ville kunne få fyldt de her

reserverede vognbaner op med elbiler og hybridbiler, hvis man gik videre med det her forslag.

Kl. 13:11

Så igen: Al respekt for intentionerne i forslaget, men ud fra de betragtninger her kan regeringen altså ikke støtte beslutningsforslag nr. B 68.

Kl. 13:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er en kort bemærkning fra fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 13:09

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg vil spørge ministeren, om han er klar over, hvor mange biler der faktisk befinder sig på vejene med kun én person i, og om det ikke ville fremme regeringens ønsker om at reducere CO₂-udslippet fra transporten, hvis man i stedet for at være én i bilen var to i bilen.

Kl. 13:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 13:09

Transportministeren (Lars Barfoed):

Jeg har ikke været ude at tælle, hvor mange biler der er, hvor der kun er én i bilen. Det skifter sikkert også hen over dagen, så det er svært at give et tal for det. Det kan jeg faktisk slet ikke, men jeg kan sige så meget, at jeg synes, det er rigtig godt, at man laver samkørsel. Jeg tror også, at jeg understregede meget, at vi skal understøtte, at man gør det. Derfor er der samkørselspladser ved motorvejene. Vejdirektoratet har på deres hjemmeside sørget for at samle nogle af de hjemmesider, som dem, der gerne vil organisere samkørsel, bruger. Det er bestemt et godt initiativ. Jeg synes, det er godt, at flere kører sammen i bilerne. Det gavner deres egen økonomi, det gavner energieffektiviteten generelt i samfundet, det gavner miljøet, og det øger mobiliteten, så det er rigtig godt.

Kl. 13:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 13:10

Pia Olsen Dyhr (SF):

DTU har opgjort det til, at vi i gennemsnit sidder ca. 1,2 personer i bilerne. Jeg gætter på, at det er et gennemsnit, så det er ikke sådan, at man har hugget folk i stykker for at få dem til at passe ind i bilerne.

Hvis vi ønsker øget samkørsel, mener ministeren så, at det alene kan lade sig gøre ad frivillighedens vej, ved at gøre folk opmærksom på, at der er de her muligheder? Eller kunne det ikke være en idé at overveje, om der skal andre boller på suppen, om man måske ikke skal være med til at presse folk lidt til at vælge at køre sammen eller vælge at køre i en fornuftig bil?

Det er jo det, vores forslag lægger op til. Det drejer sig ikke om én bane til hybridbiler, én bane til elbiler og én bane til delebiler; det er altså en fælles bane. Det kan lade sig gøre i Californien at overvåge det her. De har et overvågningssystem, hvor de netop holder øje med, om man er to i bilen, eller hvad det er for en type bil, man kører rundt i. Teknisk tror jeg ikke der ville være nogen problemer i det her forslag i forhold til at gennemføre det i Danmark. På det område er vi faktisk ret langt fremme teknologisk. Set i det lys tror ministeren så alene på det der med, at hvis vi spørger danskerne, om de ikke godt vil gøre det, så gør de det, eller hvad?

Kl. 13:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Transportministeren (Lars Barfoed):

Der er jo mange ting, som vi her i Folketinget kunne ønske os at man gjorde, og hvorom vi kunne sige, at det ud fra en samfundsmæssig synsvinkel ville være godt, at folk gjorde det. Men vi siger: Så langt så godt. Ligeftrem at lave regler, der mere eller mindre tvinger eller presser folk til det, er dog alligevel at gå for vidt, for folks private, personlige frihed må veje tungere end de samfundsmæssige hensyn, der kunne tale for, at man lavede sådan nogle foranstaltninger.

Jeg synes, det her er et meget godt eksempel på, at Socialistisk Folkeparti har en anden tilgang til det. Det er jo forståeligt nok, fordi man har en politisk tankegang, der dybest set er forskellig fra den tankegang, jeg repræsenterer politisk. Jeg er konservativ og går ind for personlig frihed, det er sådan set i høj grad udgangspunktet for mit politiske virke. For en socialist er udgangspunktet jo et andet, og der forstår jeg godt, at Socialistisk Folkeparti altså ønsker en højere grad af samfundsstyring af folks adfærd i privatlivet. Men det ønsker jeg ikke at deltage i.

Kl. 13:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren. Hr. Kristian Pihl Lorentzen som ordfører for Venstre.

Kl. 13:13

(Ordfører)

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak. Socialistisk Folkeparti foreslår jo, at der på alle seks- eller ottesporede motorveje reserveres to vejbaner til kørsel med elbiler, hybridbiler, brintbiler eller køretøjer med mere end én person, herunder busser. Desuden foreslår SF, at staten skal forbedre mulighederne for at finde en samkørselsmakker via internettet.

Lad mig starte med at kommentere det med samkørsel. Venstre er fuldstændig enig i, at samkørsel er en rigtig god idé, der sparer brændstof og giver kortere bilkøer på vejene. Glædeligvis findes der allerede en række gode muligheder for at finde sig en makker på nettet, og her tænker jeg ikke kun på datingsider, jeg tænker også på samkørsel. Der er gode links direkte fra Vejdirektoratets hjemmeside til en række relevante samkørselsportaler, og Venstre ønsker derfor ikke at bruge skattekrone på at lave yderligere statslige tiltag på dette område. Også her har vi stor tillid til, at den enkelte borger eller grupper af borgere i forening kan tænke selv og tage et initiativ.

Så er der forslaget om at reservere plads på motorvejene til specielle grønne køretøjer. Hvis jeg sådan skulle være lidt drilsk, det er jeg jo ikke, men hvis jeg skulle være i drillehumør, ville jeg måske sådan fundere lidt over, om det var en opfordring fra SF til, at vi laver flere seks- eller ottesporede motorveje, så vi virkelig kunne få fart på det her forslag. Det er det måske ikke, men i hvert fald vil jeg slå fast, at det er en rigtig dårlig idé, fordi vi derved spilder værdifuld vejkapacitet til skade for miljøet, til skade for økonomien og med mere spild af folks livstid.

Det er også et faktum, at vi kun har knap 90 km motorvej i Danmark med seks vognbaner eller mere, altså en forsvindende lille strækning samlet set. Også af den grund er det meget uklogt at iværksætte regler og ressourcekrævende kontrol af regler vedrørende brug af de rådige vejbaner. Sådanne løsninger kan godt være relevante i andre lande, hvor man har en utrolig veludbygget infrastruktur – det kunne f.eks. være USA, hvor man har en meget stor vejkapacitet og mange flere vejbaner – men ikke i Danmark, hvor vi er nødt til at satse på at udnytte den rådige kapacitet bedst muligt.

I øvrigt savner jeg i SF's forslag oplysning om, hvad det egentlig er for en vejbane, man skal benytte. Skal det være højre vejbane eller den venstre vejbane ude i overhalingsbanen eller den midti? Det er

et åbent spørgsmål. Og hvordan skulle det her egentlig kontrolleres i praksis? Det savner jeg også et forslag om.

I Venstre anerkender vi bilen som et uundværligt transportmiddel for rigtig mange danskere. Vi har med trafikaftalerne fra 2009, hvor SF jo var med, iværksat masser af gode initiativer, der vil fremme den kollektive trafik og cyklismen. Vi har sat rigtig mange penge af til det. Alligevel vil der også i 2050 være brug for masser af biler i det danske samfund, fordi den kollektive trafik aldrig vil kunne dække alle familiers behov, specielt de familier, der bor uden for de større bysamfund. På den baggrund skal vi selvfølgelig satse på, at fremtidens biler bliver mere energieffektive, kører på alternative drivmidler som f.eks. el, brint eller biobrændstof. Den udvikling har vi allerede skudt i gang, som også ministeren var inde på, med en række iværksatte initiativer. Eksempelvis er der i Center for Grøn Transport afsat hele 200 mio. kr. til forsøg med ny miljøvenlig teknologi. Jeg ser meget frem til, at vi får skabt et overblik over den rådige teknologi, så vi kan træffe politisk beslutning om en samfundsøkonomisk og miljømæssigt forsvarlig vej mod en grønnere transport.

Så vil jeg også godt sige, at det jo ikke kun er statsmagtens opgave at fremme en grønnere transport. Vi har altså også hver især som borgere et ansvar, et ansvar for f.eks. at vælge samkørsel, et ansvar for f.eks. at købe en mere energirigtig bil, et ansvar for at køre eco-driving, økonomikørsel, så det er altså ikke kun statsmagten, der kan og skal iværksætte en hel masse.

Samlet set vurderer Venstre, at dette forslag fra SF vil have en skadelig effekt på miljøet og på Danmarks økonomi. At reservere vejbaner til bestemte kategorier af biler vil medføre en dårlig udnyttelse af vores motorvejskapacitet. Det vil medføre længere bilkøer med deraf følgende øget forurening, øget tidsspilde for pendlerne og store økonomiske tab for samfundet. Derfor kan vi ikke støtte SF's forslag.

Kl. 13:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Pia Olsen Dyhr for en kort bemærkning.

Kl. 13:18

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg noterer mig, at hr. Kristian Pihl Lorentzen mener, at det ikke er statens pligt at reducere CO₂-udslippet, for det er jo det, ordføreren i virkeligheden siger ved at sige, at det ikke er statens pligt at gå ind og regulere i alt muligt. Pointen er, at også denne regering jo har forpligtet sig til at reducere CO₂-udslippet, også fra trafikken. Hvad vil regeringen så gøre, hvis vi ikke er villige til at tage nogle af de her midler i brug? Kan man komme med en løsning på, at vi når op på de 20 pct.? I dag ligger vi på de 11 pct. for transportens CO₂-udslip.

Vi skal nå op på 20 pct. samlet for den ikkekvotebelagte sektor.

Hvad er ordførerens bud på at komme derop?

Kl. 13:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:18

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg fuldstændig enig i, at Danmark har forpligtet sig til at ville reducere CO₂-udslippet samlet set med 20 pct. inden for de ikkekvotebelagte områder, herunder transport, men ikke sektoropdelt. Det mål skal vi selvfølgelig nå, det har vi en forpligtelse til. Men jeg vil da foreslå, at fru Pia Olsen Dyhr kigger i den transportaftale, vi sammen har lavet, hvor der er en lang række initiativer, der leder frem mod det her mål. Vi er godt på vej. Det er muligt, at der skal lidt mere til, og det må vi så kigge på i de kommende år, men vi skal nok nå 20-procent-målet. Selvfølgelig har staten en forpligtelse. Det er jo

derfor, at vi sammen har iværksat alle de initiativer. Jeg siger bare, at den enkelte dansker også kan gøre rigtig meget, og jeg mener også, at den enkelte borger har et ansvar for at nå det her mål. Det er bare det, jeg pointerer.

Kl. 13:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 13:19

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg synes godt, at vi kan friste den enkelte dansker til at opføre sig lidt mere CO₂-mæssigt forsvarligt, fordi i sidste ende er det faktisk staten Danmark, der ender med at skulle betale gildet, hvis den enkelte dansker ikke leverer, fordi vi kommer til at skulle ud og købe kvoter på det internationale marked, som på et eller andet tidspunkt risikerer at blive dyrere, hvis vi ikke kan levere vores 20 pct. Så vi kan godt friste den enkelte dansker, og der mener jeg det der med at gøre det nemt f.eks. at køre på arbejde. Det er, hvis man nu f.eks. vælger at dele bilen med sin kone i stedet for at køre i to forskellige biler eller lige tage sin nabo med, mere besværligt er det jo ikke. Det lyder, som om det er raketvidenskab at skulle dele sin bil med en anden, men det er det jo ikke. Man kan bare lige tage dem ind, og så vil man være med til at mindske CO₂-udslippet. Det er for at friste danskerne, så de ikke kan lade være med at tage naboen med. Det jo det, der er sket i Californien, nemlig at de har valgt lige at tage naboen eller en anden med for netop at spare og for også at kunne komme hurtigere ind. Hvorfor vil Venstre ikke være lidt mere visionær på det her område?

Kl. 13:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:20

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg synes, at det er en fremragende idé at vælge at køre på arbejde sammen med sin kone eller sin nabo, det kunne være rigtig hyggeligt, så det kan man jo bare gøre. Det er rigtig god idé, og der er også mange, der gør det allerede. Der er nogle, der har valgt ikke at gøre det, fordi de godt kan lide at køre alene. Det vil jeg ikke gøre mig til dommer over, men kun opfordre til, at man benytter de mange gode muligheder, og så gentage, at vi har iværksat en række initiativer, som alle sammen leder frem imod, at vi opfylder vores CO₂-reduktionsforpligtelse. Det synes jeg at SF skulle glæde sig over, fordi SF jo tilfældigvis selv har været med i den brede aftale, vi har lavet.

Kl. 13:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Jens Christian Lund som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 13:21

(Ordfører)

Jens Christian Lund (S):

Dette beslutningsforslag er et meget sympatisk forslag fremsat af sympatiske mennesker, og i modsætning til de borgerlige har vi ikke noget imod, at staten går ind og regulerer. Vi er nemlig hundrede procent enige med SF i målet, nemlig færre biler på vejene, ikke mindst i trængselsområder. Vi er også særdeles enige i, at vi skal have ændret bilparken fra de forurenende biler til de miljøvenlige biler. Og vi støtter meget gerne alle de tiltag, der går i den retning, hvis vi er sikre på, at tiltagene vil få en større effekt, end der vil være ulemper, og hvis vi helt klart kan forstå, hvad det er, der sker.

Der må vi sige, at lige netop i det beslutningsforslag, som SF har fremsat her, er der nogle ting, som gør, at vi ikke kan støtte det i den form, det har nu. Venstres ordfører var inde på, hvilket spor det er, der skal reserveres. Er det højre spor? Det kunne det jo godt være, og så skal lastbilerne køre i midtersporet. Eller er det venstre spor? Så ville vi altså komme i en situation med den måde, vi har bygget motorveje på, at der vil ske overhalinger til højre for langsomt kørende trafik i venstre spor.

Nu sagde SF's ordfører, at det var 1,2 personer, der var i en bil. Jeg bor lige op ad Lyngbyvejen, og jeg har sat mig ved vinduet med en lille kikkert og kigget på, i hvor mange biler der kørte to eller flere, for det irriterer også mig grænseløst, at der kun kører en i en bil. Og jeg må sige, at jeg ikke er sikker på, at det giver ret meget, hvis vi sætter grænsen ved to. Jeg var også med i USA, og som jeg husker det – jeg kan huske forkert, men jeg siger det, som jeg husker det – var det tre, der skulle være i bilen, og det ville i hvert fald have gjort, at der var kommet mere gang i den kø.

Det, jeg også så i USA, var, at vejene var bygget på en lidt anden måde end de veje, vi har bygget i Danmark, for de er bestemt ikke bygget til det her. Jeg synes, det er en fantastisk idé, at vi får taget nogle tiltag, så det bliver lettere at lave samkørsel, for det er jo helt genialt. Og jeg synes også, at vi skal have undersøgt det, som SF lægger op til her, så jeg kan blive overbevist om, at det er en god idé. For der er noget galt i dag.

Hvad kan vi så gøre, som gør det bedre? For vi skal selvfølgelig gøre nogle ting. Og der synes vi, at det ville være helt eventyrligt, hvis vi hurtigst muligt fik indført intelligent roadpricing. Vi må jo konstatere, at selv Venstre og Konservative er kommet dertil, at de nu også erkender, at det er vejen frem. Så kan man bare sige, at de måske er lidt langsomme med at få det iværksat, men det må vi tale om. Det er væsentligt, at det skal være intelligent, for ellers skævvri-der vi landet.

Så vil jeg gerne sige til transportministeren, at det også er væsentligt, at vi, når vi skal bygge fremtidens veje, tænker os om og ikke bare bygger, som vi altid har gjort, hvor der f.eks. ikke er plads til sådan et spor. Nogle steder kan der muligvis også være vendbare veje. Og hvis en vej sander til, kan man i stedet for at begynde at lave udvidelser, der giver problemer, lave parallelveje, som er væsentlig bedre og mere effektive end udvidelser af eksisterende veje.

Så vores konklusion er, at det er gode og positive tanker, som vi deler, men forslaget kræver forbedringer.

Afslutningsvis vil jeg ikke undlade at nævne, at både SF og S jo har været med i transportforliget, og jeg vil nok sige, at det er de to partier, der sikrede, at det blev grønt. Jeg synes, og det vil jeg sige til SF's ordfører, at det er vigtigt i forhandlingerne om de der forlig, at vi arbejder konstruktivt på at gøre det så godt som overhovedet muligt, og der tror jeg egentlig at det er lettere at få nogle ting igennem, end det er ved at lave et beslutningsforslag, som vi lige så sikkert som amen i kirken ved bliver stemt ned, og som Socialdemokraterne ikke synes er helt så godt, som det kunne være. Så havde det været bedre, at vi havde arbejdet sammen i forligskredsen.

Men det er et særdeles positivt forslag, som vi dog ikke kan støtte.

Kl. 13:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Kristian Pihl Lorentzen for en kort bemærkning.

Kl. 13:25

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg er glad for, at hr. Jens Christian Lund er på linje med os i denne sag og afviser forslaget, fordi det ikke når det mål, man egentlig ønsker. Men jeg hæfter mig ved, at hr. Jens Christian Lund nævner kørselsafgifter, og at de skal være intelligente. Det er jeg meget enig i. Derfor vil jeg spørge om hr. Jens Christian Lunds kommentarer til

det skatteudspil, der blev fremlagt for nogle måneder siden fra S og SF's side, et fælles udspil – jeg tror nu, SF har været den store pennefører – for der tales om en kørselsafgift på 35 øre/km, uanset hvor man kører i Danmark, om det er oppe ved Thisted eller herinde midt i København. Er det en intelligent kørselsafgift, der er foreslået der, og som man faktisk har sagt man går til valg på, når det kommer engang om halvandet år?

Kl. 13:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:26

Jens Christian Lund (S):

Nu er der jo mulighed for at kigge på det igen. Men det er ikke intelligent på samme tidspunkt at sætte en fælles pris i hele landet for samme slags biler. Så det er ikke intelligent.

Kl. 13:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Kim Christiansen for en kort bemærkning.

Kl. 13:27

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Det, der egentlig fik mig til lige at tage ordet, var hr. Jens Christian Lunds bemærkninger og opfordring til forligskredsen og til transportministeren om, at man ved fremtidige vejprojekter måske ligefrem skulle til at medtænke kørselsforhold til hybrid- og elbiler og samkørsel osv.

Nu har jeg ikke set hr. Jens Christian Lund deltage i så mange af de her forhandlinger om infrastruktur, men jeg må gøre opmærksom på, at det jo nok vil være en væsentlig fordyrelse af de fremtidige projekter for at servicere en ganske, ganske lille gruppe af trafikanter.

Så jeg vil høre hr. Jens Christian Lund, om det skal opfattes sådan, at vi fremadrettet skal bygge veje efter så lille en gruppes behov, og om ikke hr. Jens Christian Lund mener, at det vil få budgetterne til helt at løbe løbsk?

Kl. 13:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:28

Jens Christian Lund (S):

Det, jeg sagde, hvis ellers jeg kan huske det, og jeg håber også, at DF's ordfører kan huske det, var, at det var noget af det, der skulle undersøges. Og jeg ved, at ministeren jo har nogle ideer, bl.a. også om at lave nogle vendbare ting. Så det er da en god idé at få det drøftet i forligskredsen frem for at drøfte det her i Folketingssalen. Om det så er en god idé, eller det ikke er en god idé, det må afhænge af de drøftelser, vi får.

Men jeg synes i hvert fald, at det er rimeligt også over for DF, at vi får det analyseret ordentligt. Det er vel det, der er meningen med demokratiet og folkestyret, nemlig at vi får lavet en ordentlig vurdering.

Kl. 13:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 13:28

Kim Christiansen (DF):

Jeg vil godt lige spørge hr. Jens Christian Lund, om han mener, at det vil være fremmede for den grønne transportpolitik, hvis man skulle til at bygge veje i en størrelsesorden, der måske ville forøge

anlægsprisen med 30-40 pct. bare for at servicere en ganske lille gruppe af trafikanter.

Er hr. Jens Christian Lund ikke enig med mig i, at man skal bygge de veje til det behov, der nu er? Og så kunne man frigøre nogle flere penge til grøn transport og deriblandt bl.a. også kollektiv transport.

Kl. 13:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:29

Jens Christian Lund (S):

Jeg er da enig i, at der er mange steder, hvor det, hvis man bygger to spor i hver retning, ikke vil være særlig hensigtsmæssigt. Men der er jo nogle veje, f.eks. i trængselsområderne her ved København, hvor der er flere spor. Det kunne da godt være, at det havde været mere smart at bygge dem på en anden måde. Det er jo det, de gør i USA. Der har de tænkt sig om i god tid. Det har vi måske ikke gjort. Jeg siger ikke, at vi skal gøre det, men jeg siger, at det skal analyseres. Det er nemlig væsentligt, at vi ikke bare afviser tingene, fordi vi har nogle politiske holdninger til, at vi ikke kan lide grøn trafik. Det kan vi nemlig godt, og derfor vil vi gerne have det analyseret.

Kl. 13:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Vi siger tak til ordføreren. Så er det hr. Kim Christiansen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:30

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Det giver mig så lige mulighed for indledningsvis at sige til hr. Jens Christian Lund, at det skam ikke er, fordi Dansk Folkeparti er imod en grøn transportpolitik. Jeg tror nok, at vi har været nogle af de ivrigste i det forlig, der i øvrigt blev indgået af en lang række af partier.

Det forslag, vi skal behandle her i dag, er fra Socialistisk Folkeparti. Det har en masse gode intentioner i sig, og det er meget svært at være uenig i, at det er rigtig, rigtig klogt, hvis man er nogle stykker, der kan køre sammen. Det er godt for privatøkonomien, det er godt for miljøet osv., så det er jo en rigtig god idé. Men ligefrem at gøre det til sådan en statsopgave – ja, nærmest med tvang kunne jeg forstå man skulle prøve at være nogle flere i bilerne – er nok der, hvor Dansk Folkeparti i hvert fald siger stop.

Jeg var lige inde på internettet at prøve at søge på Google. Når man nu skriver samkørselspladser, kommer der 710 gode forslag om, hvor der er nogle pladser. Hvis man så går lidt videre og skriver samkørselsordning, kommer der over 10.000 søgeresultater frem; så det er jo ikke sådan, at det her er et fuldstændig ukendt fænomen.

Vi er af den opfattelse, at det her ikke er en statslig opgave. Vi skal jo indimellem også lade befolkningen tænke lidt selv. Men intentionerne er jo gode, og de er rigtige.

Det andet element i forslaget om at fremme elbiler og hybridbiler kan vi heller ikke være uenige i. Selvfølgelig skal vi fremme alternativer til diesel- og benzinbiler, som vi har i dag, og det er jo heldigvis også noget, der forskes i af faktisk alle de større bilfirmaer. Det ville fru Pia Olsen Dyhr også være vidende om, hvis hun havde deltaget i Trafikudvalgets rejse, hvor vi jo bl.a. i efteråret besøgte en lang række af de her initiativer til mere grønne biler.

Det er noget, der gøres meget i, men ligefrem at indrette infrastrukturen til de ca. 370 elbiler, der til dato er registreret i Danmark, så de sådan nærmest skulle have en vejbane for sig selv, støtter vi ikke. Jeg undrer mig også lidt over, hvor de skal køre, når nu motorvejen går fra tre til to spor. Skal resten af trafikken så vige for det?

Det er jo relativt få strækninger, vil jeg sige til fru Pia Olsen Dyhr, hvor man kan praktisere det her, og sjovt nok er det jo også så viseligt indrettet, at der, hvor motorvejen er sekssporet eller mere, er den jo netop lavet i den bredde af hensyn til den trafikmængde, der er der. Det er jo ikke bare, fordi man har haft lyst til at lave en bred vej lige på det stykke; det er ganske enkelt ud fra nogle beregninger, der viser, at her er der altså et massivt pres på pendlertrafikken, og derfor har man lavet lidt ekstra baner til den. Så ville det jo være fjollet at sige: Jamen der kommer måske en elbil i overmorgen, så vi reserverer lige det ene spor til den bil.

Vi vil ikke støtte den tanke og det forslag, men vi er selvfølgelig enige om, at vi kan fremme alternativer i form af hybridbiler og elbiler. Heldigvis har vi også en lavere afgift på elbiler, og der kunne man måske se på om det fremadrettet også skulle gælde for hybridbiler og brintbiler osv.

Kl. 13:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Pia Olsen Dyhr for en kort bemærkning.

Kl. 13:33

Pia Olsen Dyhr (SF):

Hr. Kim Christiansen spørger, om der så skal stå en vejbane ledig, indtil der eventuelt kommer en elbil. Og man kan jo godt kigge i horisonten efter den, eftersom der sidste år kun blev solgt otte elbiler til privat forbrug. Men hvis hr. Kim Christiansen læste vores forslag endnu en gang, ville han også notere sig, at vi altså ikke kun snakker om at reservere spor til elbiler, vi snakker om at reservere det til elbiler og delebiler. Det vil sige, at hvis hr. Kim Christiansen skulle få lyst til at køre sammen med sin nabo, kan han få lov til at køre i ydersporet og overhale alle andre biler, og det tror jeg at nogle bilerster vil finde yderst sympatisk.

Nu har jeg noteret mig, at Dansk Folkeparti jo ikke er det mest grønne parti og ikke altid lige er dem, der er allermest fremme i forhold til at foreslå CO₂-besparende foranstaltninger. Men hvad vil Dansk Folkeparti? Hvis det her så ikke er et forslag, Dansk Folkeparti kan støtte, hvad vil Dansk Folkeparti så gøre i stedet for?

Kl. 13:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:34

Kim Christiansen (DF):

Nu kunne jeg godt stå her og remse op alle de gode ting, som Dansk Folkeparti rent faktisk har deltaget i i forbindelse med den grønne transportaftale, vi har lavet, men det tror jeg ikke taletiden er til. Der er jo en masse tiltag i aftalen for at reducere CO₂-udledningen på transportområdet, og dem har Dansk Folkeparti ligesom Socialistisk Folkeparti været med til som en del af det indgåede forlig. Så der er lavet en lang række tiltag i forhold til det.

Jeg gjorde også rede for, at vi fremadrettet gerne vil være med til at spare CO₂, men vi vil ikke være med til at lave sådan nogle hovs-løsninger som at reservere spor og bygge motorveje til de 370 elbiler, som der er på nuværende tidspunkt. Jeg er godt klar over, at det her også gælder delebiler, men jeg tror heller ikke, at det ville fylde det der spor op sådan lige med det første.

Bilen er et individuelt transportmiddel, og den bliver brugt som sådan. Derfor er der ganske god fornuft i, at nogle kører sammen; der kan være økonomi i det. Men jeg tror, at dem, der ønsker at køre sammen, tager de offentlige transportmidler.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Pia Olsen Dyhr ønsker ikke at følge op. Så siger vi tak til ordføreren. Fru Henriette Kjær som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:35

fikmidler, og hvis planen så pludselig opfordrer mig til at tage bilen og måske også til lige at tage naboen eller en hende fra nabovejen med, så er det slet ikke det mål, som SF gerne vil frem til, nemlig mindre CO₂-udledning, man kommer frem til på den her måde. Så jeg ved umiddelbart ikke, om jeg synes, det ville være en god idé.

Kl. 13:39

Kl. 13:35

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

SF vil med det her forslag reservere en vejbane på alle tresporede motorveje til elbiler, hybridbiler, brintbiler og biler med mere end én person i. Og så mener SF, at staten skal medvirke til, at man skal kunne finde en kørselmakker på internettet. Det er jo umiddelbart nogle sympatiske tanker, men vi Konservative kan ikke støtte forslaget, da vi simpelt hen ikke mener, at det vil have den ønskede effekt.

For det første er det begrænset, hvad der findes af el- og brintbiler, og teknikken er heller ikke optimal endnu – og slet ikke til motorvejskørsel. Det kræver hyppig opladning af f.eks. elbilen, hvis man kører på motorvejen, og ofte bruger man jo motorvejen til længere ture.

For det andet har hybridbilerne jo netop den egenskab, at de kan køre på både alternative brændstoffer og fossile brændstoffer, og ved kørsel på motorvej vil det ofte være nødvendigt at bruge benzinmotoren. Så den miljøbevidsthed, som SF ønsker sig, er jeg bange for vil gå fløjten med det her forslag.

Vi Konservative er sådan set bange for, at vi kommer til at reservere et helt spor til ikke ret mange biler, mens bilerne vil holde i kø på de to andre spor, og det er hverken rimeligt over for bilisterne eller miljøet, da køkørsel er noget af det mest forurenende og CO₂-tunge, man kan forestille sig. Så det må vi altså sige nej til.

Den anden del af forslaget, der handler om, at staten skal samordne de hjemmesider, der koordinerer samkørsel, kan vi heller ikke støtte. Vi mener faktisk, at det også, når man nu har fået opbygget så mange glimrende hjemmesider, bør være en smal sag at få lavet henvisninger, og vi mener sådan set godt, at de, der styrer de hjemmesider, selv vil kunne finde ud af det. Det er ikke en opgave for staten.

Så alt i alt kan vi Konservative ikke støtte det her forslag. Tak.

Kl. 13:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Pia Olsen Dyhr for en kort bemærkning.

Kl. 13:37

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg er glad for, at fru Henriette Kjær i det mindste finder forslaget sympatisk, men hun kan så af forskellige grunde ikke støtte det. Jeg vil spørge, hvordan De Konservative stiller sig til, at man i f.eks. Rejseplanen – der findes fire internetsider for samkørsel – også gør opmærksom på, at der er mulighed for samkørsel. I dag kan man jo gå ind og finde både bus, tog og koordinationsmuligheder med cykel og egentlig også med privatbil. Ville det ikke være oplagt at udvikle Rejseplanen sådan, at den også indeholdt en mulighed for at få at vide, hvor man kan finde en samkørende partner eller eventuelt en delebil?

Kl. 13:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:38

Henriette Kjær (KF):

Det ved jeg ikke. Jeg ved heller ikke, om det vil fremme det mål, SF vil fremme. Når jeg går ind på Rejseplanen, er det, fordi jeg har besluttet mig for, at jeg skal et eller andet sted hen med kollektive tra-

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 13:39

Pia Olsen Dyhr (SF):

Nu er det jo sådan, at Rejseplanen allerede er udviklet til at inkorporere kørsel i egen bil til og fra stationer. Det er noget, regeringen har sat i gang, og jeg vil gerne spørge, om det så ikke ville være oplagt også at få den del med, der handler om delebiler, sådan at man i hvert fald har et alternativ til at køre i egen bil, som der ellers lægges op til. Når jeg går ind på Rejseplanen, er det sådan set også for at tage kollektiv trafik, det er jeg enig med ordføreren i, men når man nu allerede har udviklet paletten i Rejseplanen, ville det så ikke være oplagt også at tage delebiler med ind?

Kl. 13:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:39

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes stadig væk ikke, det er en god idé. Jeg synes, det er en god idé, at det bliver vist, hvordan man kan køre til en station og parkere og så køre videre med kollektiv trafik. Men det her vil jo opfordre til, at man bliver siddende i bilen og kører videre, godt nok ikke én person, men to personer. Jeg mener altså, at der er andre måder. Det bedste er jo simpelt hen at have nogle gode hjemmesider, man kan gå ind på, det finder man så ud af, og hvis der ikke umiddelbart er en makker på den hjemmeside, man er gået ind på, vil det jo bare være fint med henvisninger til de andre hjemmesider, og så kan man så gå videre der. Det ville jeg egentlig synes ville være den bedste ordning.

Kl. 13:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Johs. Poulsen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 13:40

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Det Radikale Venstre er hele vejen igennem positiv over for de intentioner, der ligger bag det her forslag. Jeg mener ikke, man kan være i tvivl om, at intentionerne handler om, hvordan vi kan indrette vores trafik på en sådan måde, at den bliver mere miljøvenlig, mere klimavenlig, foregår på en mere hensigtsmæssig måde i det hele taget – det, som jo så alle kalder grønt nu. Derfor synes vi også, at der er en række elementer i forslaget, som er værd at dyrke nærmere, uden at det dermed er en tilkendegivelse af, at vi nødvendigvis er sikre på, at det lige nøjagtig skal foregå på den måde, man fra forslagsstillernes side har lagt op til løsningerne skal indrettes på.

Men for nu at tage de enkelte elementer og knytte et par kommentarer til dem, vil jeg starte med det sidste først, nemlig fremme af el- og hybridbiler. I Det Radikale Venstre er vi meget optaget af, at vi hurtigst muligt får udskiftet så store dele af vores individuelle bilpark med allerhelst elbiler, men eventuelt også plug-in-hybridbiler og også de eksisterende hybridbiler. Det er en god måde at erstatte en del af den belastning, som der er fra trafikken i dag, på på en god

måde og på en positiv måde, og vi vil meget gerne være med til at fremme alle de muligheder, der er, for at man kan få flere el- og hybridbiler på banen.

Der er ingen tvivl om, at den afgiftsfritagelse, som en stor del af Folketinget, om ikke hele Folketinget, er enige om i dag for elbiler, har en hæmsko i sig, i og med at den udløber meget snart. Og alle de folk, man taler med i branchen, siger næsten alle sammen entydigt, at det forhold, at man ikke ved, hvordan situationen er, når den afgiftsfritagelse er slut, gør, at de, der måtte ønske at lancere elbilerne i langt højere grad, er tilbageholdende på det danske marked. Faktisk er der jo masser af fabrikker, som er langt, langt fremme med de teknologiske muligheder, med modeller og meget andet på området, men de er usikre på, om det kan lade sig gøre økonomisk at bevæge sig ind på det danske marked med en tilstrækkelig profitabel tilgang, og derfor bør der på det område være mere stabile rammer, i al fald i en længere periode fremadrettet. Og det synes vi er et af de problemer, der er i øjeblikket, og det er en af de hindringer, der er, for at vi får flere elbiler og får fremmet elbiler.

Så vi er på samme måde som SF optaget af at sikre at fremme muligheden for, at el- og hybridbiler opnår en langt større andel af den samlede bilpark fremadrettet, end de har i dag, og der er der altså brug for, at der bliver skabt andre rammevilkår end dem, man kender p.t.

Så er der samkørselsspørgsmålet. Med hensyn til samkørsel må vi også i lyset af en række af de bemærkninger, der er faldet undervejs i debatten her, sige, at vi også tror, det ville være klogt, at man fik en lidt nærmere vurdering af, hvad fordele og ulemper der er ved at gøre det på den måde, det er foreslået. Igen er vi ikke i tvivl om, at intentionerne er gode nok, men det er jo rigtigt, at det ville være fornuftigt at få vurderet, hvorvidt den indsats, der i givet fald skulle til, stod mål med det, man ville opnå. Men ville en sådan vurdering falde positivt ud, er vi også positive over for den del af det.

Så er der det, der har fyldt mest i debatten, nemlig spørgsmålet om reservation af baner på motorvejene. Der må vi nok sige, at det mest positive, vi kan nå frem til at sige, er – lidt i lighed med Socialdemokraterne – at det nok ville være klogt at analysere, om der her ville være klare fordele ved at anvende den fremgangsmåde. Vi forstår i al fald godt de indvendinger, som flere ordførere er kommet med, og vi mener, at man bør tage hensyn til de indvendinger og have et langt sikrere beslutningsgrundlag, før man med så stor sikkerhed, som SF tilsyneladende er i stand til at have på nuværende tidspunkt, kan sige, at det her så også er så at sige vejen frem. Det er vi en lille smule i tvivl om.

Kl. 13:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 13:44

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg vil gerne rose SF for det her beslutningsforslag og for de elementer, der indgår i det. Det giver jo ligesom SF's nye linje i forbindelse med motorvejsspørgsmålet et lidt bedre og større perspektiv, at de ekstra spor, der skal etableres rundtomkring, og som SF er med til at skaffe penge til, trods alt skal bruges til at fremme en mere miljømæssig og klimamæssig forsvarlig transport end den, der er den generelle på motorvejene.

I Enhedslisten synes vi, at det er et rigtig fornuftigt forslag på alle områder at opmuntre til en miljømæssig og klimamæssig fornuftig adfærd. Og hvis det også kunne være på den måde, at man sikrede en hurtigere fremkommelighed for dem, der valgte den model, så synes vi, at det ville være ret oplagt.

Så synes jeg også, at det er bemærkelsesværdigt, at et forslag, der åbenbart nyder fremme i USA, bilernes og industrialismens hjemland, betragtes med nogen skepsis her i Folketingssalen og som et lidt vidtgående indgreb i frihedsrettighederne. Der må jeg bare sige, at det set fra vores synspunkt er et rigtig fornuftigt forslag.

Der er steder, hvor vi synes, at man med fordel kunne bruge et tredje motorvejsspor betydelig mere fornuftigt, end det SF foreslår, og det er jo de steder, hvor man i stedet for burde etablere letbaner på den samme rute. Det er de steder, hvor man kunne løse både nogle miljømæssige og andre problemer ved at etablere jernbaneskiner, hvor der i forvejen er rigeligt med motorvejsforbindelser osv. Så der er bestemt andre og mere vidtgående muligheder for at bruge den plads, vi har afsat til motorveje, på en miljømæssig og klimamæssig forsvarlig måde.

Men når det er sagt, er vi grundlæggende enige i det synspunkt, SF har fremført her, altså at det vil være en rigtig god idé at sige, at man kunne forbeholde en vejbane til de køretøjer, der kører med mere end en person. Det synes jeg faktisk er rigtig fornuftigt.

Angående den del af forslaget, der handler om at yde noget teknisk assistance, at skabe sikkerhed for, at der er en ordentlig kommunikation og koordination på spørgsmålet om samkørsel, har vi sådan set lidt svært ved at forstå, hvorfor det ikke skulle være en ting, man kunne gå i gang med umiddelbart. Altså, det der med at hjælpe med at etablere it-løsninger, er da ikke noget, man er bleg for at gøre på andre områder, hvis det er noget, hvor man kan fremme en samfundsudvikling, som man gerne vil have.

Så hvorfor det skulle være så problematisk på det her område, har jeg måske lidt svært ved at forstå, medmindre at det alligevel et eller andet sted ligger og lur i ens baghoved, at tanken om at køre sammen med ens nabo et eller andet sted hen er lidt ubehagelig. Den opfattelse kan man have, den kan man jo godt få, hvis man kigger på sig selv, for så kan man sige: Tænk, hvis det var sådan en nabo, man havde, det ville jo ikke være særlig rart. Men jeg synes, man skulle prøve at komme lidt ud over det og sige, at tilbage står jo muligheden for stadig væk at køre rundt i sin bil helt alene, hvis man er villig til at køre der, hvor køerne er længst og det tager længst tid. Men så tilbringer man jo også rigtig lang tid i godt selskab, nemlig sammen med sig selv. Så det er vel ikke så slemt.

Til det sidste, som handler om det med at fremme kørsel i el- og hybridbiler vil jeg sige, at vi også er enige i, at det er en vigtig opgave at fremme dem. Vi skal dog lige komme med en enkelt lille tilføjelse. Nu skal man jo ikke bilde sig selv ind, at el- og hybridbiler sådan er CO₂-neutrale biler, for realiteten er, at det at producere disse biler i hvert fald medfører en ganske stor CO₂-udledning. Der er andre miljømæssige problemer omkring batterier osv., som gør, at det ikke sådan er den endelige løsning. Men der er jo ikke nogen tvivl om, at elbiler og hybridbiler udgør en del af løsningen på fremtidens transportproblem, hvis det skal ske på en klimamæssig og miljømæssig forsvarlig måde. Derfor støtter vi også, at man giver den form for biltransport nogle fordele.

Det kunne måske ende med, at det, man i dag karakteriserer som overhalingsbanen, var forbeholdt dem, som kører besindigt og fornuftigt på vejene, fordi de kører i nogle biler, der ikke kører så hurtigt, og de har fyldt bilen op med nogle af deres venner, så de af den grund heller ikke kører særlig risikobefængt. Det synes vi måske også ville være et stort fremskridt. Måske kunne det endda være et fremskridt for trafiksikkerheden.

Kl. 13:48

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Undskyld, hr. Per Clausen, jeg overså, at der var en kort bemærkning fra hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 13:48

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak. Jeg kunne ikke dy mig for at bede om ordet og udtrykke, at det er dybt forfriskende at høre, at Enhedslisten har set lyset i USA, frihedens eget land. Det er jo et dejligt udsagn at høre her i dag.

Men jeg har også et spørgsmål, der går i retning af dette: Er det her med, at statsmagten nu skal begynde at gå ind at blande sig i, om den enkelte skal vælge samkørsel, at statsmagten skal gå ind at bestemme, hvilke vejbaner der skal vælges, og at statsmagten derved også skal opbygge et kontrolregime, som skal holde øje med det her, ikke et farligt skred hen mod renlivet socialisme, frem for at den enkelte borger og bilist har frihed under ansvar og dermed et ansvar selv?

Kl. 13:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:49

Per Clausen (EL):

Jeg har bemærket, at der foregår en livlig debat i USA om, hvorvidt Obama er ved at indføre socialisme og Bush måske i virkeligheden gjorde det. I en eller anden forstand kan man jo sige, at hvis man er forblændet af ideologi, kan det, at jeg lader mig inspirere af USA, selvfølgelig også virke forvirrende. Men man skal ikke lade sig forblænde af ideologi.

Pointen er, at det, vi nu siger, er, at i forhold til al den øvrige regulering, der foregår af trafik – og der er masser af eksempler: man må ikke køre over for rødt, man må heller ikke køre i slæbespor, hvis man ikke slæber, og der er forskellige andre ting, man ikke må – er det her såmænd bare en beskedent tilføjelse og derudover et forslag om at udvide servicen til borgerne, sådan at vi hjælper borgerne med at etablere samkørsel, hvis de vil benytte sig af de fordele, der er forbundet med det.

Kl. 13:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Tak til ordføreren.

Fru Pia Olsen Dyhr, SF, som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 13:50

(Ordfører for forslagsstillerne)

Pia Olsen Dyhr (SF):

Vi har to helt store udfordringer, når vi taler om transportsektoren: trængslen og CO₂-udslippet.

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har beregnet, at trængslen hvert eneste år koster det danske samfund ca. 5,6 mia. kr. Folk holder i køer ind til København – vi kender dem alle sammen, vi ser dem hver eneste morgen på P. Knudsens Gade, Tagensvej osv. Det skulle ikke undre mig, om ministeren indimellem har prøvet at sidde i en sådan kø. Det er et problem og et problem, vi er nødt til at tage alvorligt. Vi er nødt til at have løst problemet med trængslen ind til København, og løsningen er ikke at bygge flere motorveje, løsningen er ikke at etablere flere spor på motorvejene eller at udvikle Los Angeles-tilstande med sådan flere niveauer af motorveje ind til byen, for bilerne havner jo stadig væk inde på Nørre Allé eller P. Knudsens Gade, og de veje kan vi ikke udvide. Så vi er nødt til at tage den her udfordring alvorligt, selv om jeg kan mærke, at regeringen sidder lidt på hænderne i forhold til at løse det.

Den anden store udfordring er CO₂-udslippet fra transporten. I dag udgør CO₂-udslippet 30 pct. af Danmarks samlede CO₂-udslip. I 1980 var det 20 pct. af Danmarks samlede CO₂-udslip, der kom fra transporten. Det vil sige, at det er stigende, og vi har ikke styr på det. Alle andre sektorer i den ikkekvotebelagte sektor mener vi selv vi

har sådan en lille smule styr på, men for transportsektorens vedkommende har vi ikke styr på det. Det er også en udfordring, vi er nødt til at tage seriøst, hvis vi vil levere i forbindelse med målet i EU om at reducere Danmarks CO₂-udslip med 20 pct. i 2020. Derfor er vi nødt til at gribe til alle de virkemidler, der overhovedet er mulige.

I SF er vi sådan lidt pragmatisk indstillet. Lad os nu prøve alting for at få CO₂-udslippet ned, for vi har altså en forpligtigelse til at levere. Derfor har vi fremsat det her forslag. Det handler om, at kører man i en delebil, en hybridbil eller en elbil, får man lov til at køre i en særlig bane på motorvejen, og til, om nogen skulle foretrække, at det var ydersporet, indersporet eller midtersporet, vil jeg sige, at det er jeg sådan set græsk-katolsk overfor; pointen er, at man nok godt kan løse det efterfølgende, når man skal fremsætte et lovforslag, for det her er et beslutningsforslag. Det, vi lægger op til, er altså at spærre et spor.

Jeg ved godt, at det i USA har betydet et øget salg af plastikdukker, fordi man gerne vil have en til at sidde ved siden af sig. Jeg mener ikke, at det er det, der skal ske med det her forslag. Det, vi har ønsket, er jo at tvinge danskerne til at tænke over, om der er en, der alligevel skal samme vej som en selv. Er der en, jeg lige kan køre sammen med og derved spare både samfundet for CO₂-udslip og måske også lidt på mine egne udgifter til brændstof? Vi ved godt, at danskerne ikke er sådan, at de automatisk tænker: Ork, det gør jeg da lige. Vi skal fristes, vi skal have den der følelse af, at det godt kan betale sig at dele sin bil med andre. Det her med motorvejene er det ene element i vores forslag.

Jeg fik en facebook-besked tidligere i dag, som sagde: Uddeler I så også gratis deodoranter, så folk får lyst til at sidde i samme bil? Jamen jeg er sådan set nærmest villig til at kigge på alle mulige elementer, hvis vi kan få flere mennesker til at køre sammen, for det er tankevækkende, at 80 pct. af de mennesker, der befinder sig ude på gader og stræder, kører alene i deres biler. Det kan godt være, man har behov for det. Jeg ved, at hr. Kim Christiansen, en af mine kollegaer, har behov for at sidde alene i sin bil, men det er jo ikke sikkert, at alle nødvendigvis har det samme behov. Og kunne vi nu friste selv hr. Kim Christiansen med, at han kunne køre alene i sporet ved at dele bilen med sin kone, kunne det jo være, at han fik lyst til at dele bilen.

Jeg kan godt mærke, at alle egentlig er positive, og at alle egentlig synes, at det her er et sympatisk forslag. Det er sådan lidt morsomt, det kan man da godt være med på, men jeg mener virkelig helt alvorligt, at hvis vi skal have løst nogen af de problemer, skal vi gribe alle de virkemidler, der er. Det her virker i USA, frihedens eget land, eller hvad man nu skal kalde det. Det virker i Californien. Det er ikke, fordi jeg er overrasket over, at Californien er offensiv på det her område; det er de med hensyn til mange elementer. Hvis man som bilsælger skal sælge en bil i Californien, skal 10 pct. af de biler, man sælger, være elbiler, for at man kan få lov til at beholde sin licens. Man kan sige, at det er en lille smule mere drastisk end det, vi foreslår. Man er altså gået ret vidtgående til værks i USA, fordi man er nødt til at løse de her trængselsproblemer. Det vil vi også gerne være med til.

Venstre siger så i deres indlæg, at vi ikke skal bestemme; det er ikke statens pligt at bestemme de her ting, og vi skal ikke blande os i alt, hvad folk går og laver. Jamen jeg vil da bare sige burkalov, knivlov og madpakkeordning for at nævne nogle eksempler på, hvor staten – regeringen – blander sig i noget i helt almindelige menneskers liv, og hvor jeg måske mener, at vi godt kunne begrænse det lidt. Så det er jo ikke, fordi regeringen holder sig tilbage med detaljelovgivning.

Det Radikale Venstre er positive og synes også, at det her er et CO₂-venligt forslag, grønt osv., og er åbne over for at diskutere indholdet. Det samme hører jeg egentlig også fra Socialdemokraterne, om end det ikke lige skal være det her forslag. Så lad os arbejde vi-

dere med det; lad os finde en løsning, så vi i fællesskab kan fremme brugen af delebiler i Danmark. Der er ingen tvivl om, at man i hvert fald med intelligente trafiksystemer kan gøre en hel del. Jeg har også noteret mig, at alle partier i forligskredsen er åbne over for at diskutere, hvordan vi kan udvikle det. Jeg mener, det er helt oplagt, at vi begynder at diskutere, om man kan spille ind med andre instrumenter. Det kunne jo også være, at vi skulle indføre en rabatordning på Storebæltsbroen, alt efter om man sidder en eller to i bilen, for bare at nævne yderligere et element.

I hr. Kim Christiansens ordførertale spørger Dansk Folkeparti, hvad man så skal gøre med elbilerne, når man går fra tre til to spor på motorvejen. Jamen så indgår de sammen med alle andre biler i de to spor, for det er kun, når der er tre spor eller flere, at man reserverer en vejbane.

Så tror jeg, at jeg har svaret på alle de spørgsmål, der er stillet undervejs – det håber jeg. Jeg er ked af, at vi ikke kan gennemføre det her beslutningsforslag. Det kan jeg jo høre at stemningen ikke er til. Jeg vil gerne sige tak til Enhedslisten for at støtte vores forslag, men jeg havde gerne set, at andre partier havde haft interesse i at støtte det.

Kl. 13:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er et antal korte bemærkninger, først fra hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 13:56

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg er meget enig, når fru Pia Olsen Dyhr siger, at både trængsel og CO₂-udslip er store udfordringer, vi skal håndtere sammen. Jeg noterer mig også, at SF er villig til at prøve alt, bliver det vist udtrykt, man er altså villig til at være meget eksperimenterende. Det er man så åbenbart også, når det drejer sig om at piske bilisterne i sådan en form for trafikal sadisme til at køre i bestemte vognbaner osv. Det er i hvert fald eksperimenterende, og det kan være godt nok, men det er vel også fint, at der er noget omtanke en gang imellem, inden man iværksætter alt muligt.

Jeg har et spørgsmål vedrørende bemærkningen om, at når man skal bekæmpe trængsel, er flere motorveje ikke løsningen, som der blev sagt. Derfor vil jeg spørge til det for lige at sikre mig overholdelsen af den store trafikaftale, vi nu lige har indgået, hvor der også indgår udbygning af motorvejsnettet, fordi der er nogle kapacitetsproblemer. Er SF på vild flugt væk fra det?

Fru Pia Olsen Dyhr siger, at regeringen sidder på hænderne. Hvordan opfatter SF så det med, at vi lige sammen har disponeret med 97 mia. kr., hvor bl.a. to tredjedele er gået til kollektiv trafik og cyklisme?

Kl. 13:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:57

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg har noteret mig, at Venstre mener, at alt på trafikområdet hører til i trafikforliget, fordi vi har indgået et nyt trafikforlig, og så skulle vi helst sidde ovre i mørket i Transportministeriet og diskutere alting. Jeg synes, at der er visse elementer, som stadig væk kan komme i Folketingssalen, og som vi stadig væk kan debattere. Jeg mener, at det her med delebiler og reservation af dele af motorvejene bestemt er ting, vi sagtens kan diskutere i al åbenhed.

Så selvfølgelig står SF bag forliget. Det er der da ingen tvivl om. Det har vi sådan set sagt hele tiden. Vi har ikke fået alt, hvad vi gerne ville have. Jeg håber egentlig også, at hr. Kristian Pihl Lorentzen har det lidt på samme måde, altså at han heller ikke har fået alt, hvad

han ville have. Ellers er det i hvert fald et dårligt kompromis, vi har indgået. Sådan er det. Vi står selvfølgelig bag udbygning af de motorveje, som er blevet aftalt.

Men det er jo ikke det samme, som at vi mener, at det ikke kan gøres bedre eller gøres på en anden måde, eller at man måske kan finde på mere begavede løsninger.

Så til det her med, at regeringen sidder på hænderne: Jamen det gør de altså, når vi snakker delebiler.

Kl. 13:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 13:58

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak for bekræftelsen af, at SF står ved det store trafikforlig fra sidste år. Det er jeg glad for.

Jeg har et spørgsmål mere. For det der med samkørsel er jo også en god idé og rigtig interessant. Jeg har selv haft stor fornøjelse af at være med i en kørepulje med fire personer i de 9 år, jeg var ved Hærens Operative Kommando i Karup. Det var en stor fornøjelse. Jeg vil spørge, om SF's ordfører er klar over, at skattereglerne faktisk er indrettet så viseligt, at alle personer i sådan en kørepulje får det fulde fradrag beregnet ud fra den afstand, man kører, og at man dermed fra samfundets side har givet et kraftigt incitament til, at disse muligheder benyttes.

Kl. 13:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:59

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg er sådan set ikke uenig i, at man skal have det transportfradrag, selv om man vælger at køre sammen med andre, eller hvis man vælger at køre på cykel, eller hvis man vælger at bruge den kollektive trafik. Det får man jo, når det er mere end 24 km, der er tale om. Sådan er det.

Men jeg mener godt, at vi kan skabe andre incitamenter, for det virker jo ikke. Så ville der være langt flere mennesker i bilerne end 1,2 person i gennemsnit. Hvis vi gerne vil have flere i bilerne, må vi finde på nye incitamenter. Sådan er det jo. Det er jo ikke sådan, at man kan sige til danskerne: Vi håber, at I gerne vil det. Nogle gange er man altså nødt til at friste dem lidt, så de ikke kan lade være.

Kl. 13:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Karsten Nonbo for en kort bemærkning.

Kl. 13:59

Karsten Nonbo (V):

Det jo nemt nok at komme med sådan nogle love og lovgive og så sige, at det rent praktiske må Vejdirektoratet eller andre klare. Men man er nødt til at stille sig selv nogle lavpraktiske spørgsmål. Hvordan forestiller fru Pia Olsen Dyhr sig Køgebugtmotorvejen og indfaldsvejen fra Nordjælland – der er vel næsten ikke andre steder, vi har tresporede motorveje? Det er vel vil egentlig der, der er allermest trængsel. Hvordan forestiller fru Pia Olsen Dyhr sig, at det kan hjælpe på CO₂-udslippet, at der er nogle enkelte biler, der kan komme hurtigere frem, mens der er andre, der skal holde endnu mere i kø? De holder forholdsvis mere end en halv time i kø allerede, og nu skal den kø til at være endnu længere. Der skal til at være endnu mere stangtrafik på de to veje.

Hvordan forestiller fru Pia Olsen Dyhr sig, det kan hjælpe på CO₂-udslippet, at der er mange, der kommer langsommere frem, og

få, der kommer hurtigere frem? Tror fru Pia Olsen Dyhr ikke, at man sådan lige fristes til at køre fra anden vognbane over i tredje, hvis de kører stærkt og man har travlt, og hvis man selv har en halv time tilbage? Vil fru Pia Olsen Dyhr ligesom sætte afmærkning op, sådan at man ikke kan foretage de her ulovlige vognbaneskift, som det så vil blive?

KI. 14:03

Det er godt nok lidt lavpraktisk, men det er ret afgørende.

KI. 14:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Jeg skal stilfærdigt gøre opmærksom på, at taletiden er 1 minut til spørgsmål.

KI. 14:01

Pia Olsen Dyhr (SF):

Nu er der ikke særlig mange indfaldsveje på Nordsjælland, der er tresporede – jo, når man kommer helt ned ved Lyngby, men ellers er Helsingørsmotorvejen tosporet. Og det er noget af det, vi diskuterer i forligskredsen, og vi er netop blevet enige om, at vi skal udvide den. Hillerødsmotorvejen er bestemt heller ikke tresporet. Men lad det nu ligge. Vi skal ikke diskutere, hvem der ved, hvordan vejene ser ud.

Men jeg vil bare gøre opmærksom på, at hele ideen jo er, at vi vil tvinge folk til at køre to i bilen. Og jeg er helt sikker på, at så snart vi reserverer et spor på motorvejen til, at man kun må køre i det, hvis man er to i bilen, så er der flere, der kører to i bilen.

Der vil være mange, der siger: Hov, hvis jeg kan komme hurtigere på arbejde ved at køre sammen med min nabo eller min kone, så gør jeg det. Det er jo det, der er sket i Californien. Hvorfor ikke bare lære af det i Danmark? Hvorfor skal vi altid sidde sådan lidt tilbage-lænet og sige: Er det nu rigtigt? Det synes jeg bare vi skal kaste os ud i.

KI. 14:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Karsten Nonbo.

KI. 14:02

Karsten Nonbo (V):

Så er jeg nødt til at stille et endnu mere lavpraktisk spørgsmål: Jamen hvor gælder det så henne? Er det en lov for Køgebugtmotorvejen, vi laver? Jeg troede også, at der måske var en tresporet nordfra. Men det, ordføreren konkluderer, er, at der egentlig ikke er nogen tresporede motorveje, men at vi alligevel laver en lov for tresporede motorveje.

Så synes jeg ikke, at man kan sammenligne med Californien osv. Der er der 100 km mellem hver afkørsel. Her er der højst 2 km mellem dem. Vi har nogle og halvtreds afkørsler fra Helsingør til syd-motorvejen. Så det kan slet ikke lade sig gøre sådan rent lavpraktisk, medmindre jeg får en bedre udredning.

KI. 14:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

KI. 14:02

Pia Olsen Dyhr (SF):

Det kan sagtens lade sig gøre på danske motorveje, er jeg sikker på. Jeg kan også fornemme, når jeg diskuterer med nogle af mine kollegaer, at de nok vil hoppe i bilen med deres koner eller naboer. Ergo vil der være nogle, der benytter sig af sporet, og ergo vil vi flytte noget af trængselen fra de baner, der er i dag.

Hvis hr. Karsten Nonbo havde lyst til at høre, hvad jeg svarer yderligere, vil jeg fortælle, at det ikke kun er en lov for Køgebugtmotorvejen. Der er faktisk andre motorveje, der er tresporede, herunder motorvejen på Ring 3.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Henrik Brodersen for en kort bemærkning.

KI. 14:03

Henrik Brodersen (DF):

Vi erkender selvfølgelig, at der er nogle fine intentioner i det her og ser også problematikken i, hvad der foregår ude i samfundet. Men jeg må også sige, at videre gennemtænkt tror jeg nu ikke det er. Hvis ikke det var, fordi ordføreren stod der lyslevende for mit åsyn, kunne man faktisk tro, at det her var fostret på en helt anden planet.

Det er ikke løsningen her og nu. Det varer længe, inden man lige-frem kan sige, at hybrid- og elbiler vil blive en konkurrent til de benzin- og dieseldrevne biler her i Danmark. Det er der mange forskellige årsager til. Og der er ved gud ikke nogen ved deres fulde fem, der betaler mere for transport end højst nødvendigt. Og man har jo netop, som en tidligere spørger sagde, lavet det med skattefradrag.

Jeg vil bare høre, om man har nogen tidsplan for, hvornår det her skulle føres ud i livet.

KI. 14:04

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

KI. 14:04

Pia Olsen Dyhr (SF):

Spørgeren kan notere sig, at det meget klart står i vores forslag, at det ikke kun er for elbiler eller hybridbiler. Det er også for delebiler. Det er en teknologi, der allerede findes derude. Man kan sagtens køre i det spor med en benzindreven bil. Man kan godt være to i en benzindreven bil. Jeg har ikke nogen forudsætning for at sige, at man kun kan være en i den. Så det er ikke nogen ny teknologi, der skal udvikles eller lignende. Derudover kan elbiler faktisk godt benytte de danske veje. Vi kan se motorring 3, som forbinder DONG og DONG, DONG i Gentofte og DONG i Avedøre, hvor de faktisk allerede nu kører i elbiler.

Jeg kan ikke forstå den sådan venten og laden stå til, når vi tænker på, at vi har et seriøst problem med CO₂-udslippet fra transport-sektoren. Der må jeg bare notere mig, at Dansk Folkeparti sammen med regeringen ikke har valgt at sige: O.k., lad os prøve alle de løsninger, der er på bordet.

KI. 14:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Henrik Brodersen.

KI. 14:05

Henrik Brodersen (DF):

Jeg vil bare gøre ordføreren opmærksom på, at teknologien altså gør, at det her ligger nogle år frem i tiden, før det overhovedet har sin berettigelse.

Jeg vil bare nævne, at man her under COP15 installerede elbiler hos otte familier, og da det så begyndte at blive lidt frostvejr, kunne de ikke holde varmen, fordi al strømmen i bilen skulle bruges til at få den til at køre og ikke til at varme. Man kunne ikke afise ruderne, og da det blev rigtig koldt, kunne de slet ikke køre.

Derfor vil jeg bare bede ordføreren om at tage stilling til, om ikke det er noget, vi kan se på, når det bliver aktuelt. For at gå hen og kalde det for noget, der står i miljøets tegn, er altså skruphamrende forkert af den simple grund, at det er betydelig mere belastende for miljøet at bygge en elbil i dagens Danmark eller for øvrigt andre steder i verden, end det er at lave en ganske almindelig benzindrevet bil. Den mest økonomiske og bedste bil for miljøet p.t. er rent faktisk en stor amerikansk firehjulstrukket benzindrevet bil, når man ser på det

fra fødsel til død. Det kan godt være, at den bruger lidt, mens den flytter sig, men fremstillingen og det at skrotte den er langt, langt bedre for miljøet, end det er med hybrid- og elbiler. Det synes jeg bare man skal tage med i betragtning. Jeg siger ikke, at vi ikke skal have det, og jeg synes også, at det er noget, vi skal blive ved at udbygge og gøre alt muligt for, men som tingene er nu, har det altså ikke nogen gang på jorden også at begynde at reservere baner til lige præcis de køretøjer.

Kl. 14:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Jeg bliver nødt til igen at gøre opmærksom på, at taletiden er 1 minut. Så er det ordføreren.

Kl. 14:06

Pia Olsen Dyhr (SF):

Det kan godt være, at spørgeren mener, at jeg befinder mig på en anden planet, men jeg vil replicere. At få at vide, at en stor firehjuls-trukket amerikanerbil er mere miljøvenlig end en elbil, mener jeg simpelt hen hører til ude på et sted, hvor jeg slet ikke kan være med.

Der er ingen tvivl om, at grunden til, at firehjulstrækkere ikke bliver solgt i Danmark længere, ganske enkelt er, fordi folk ved, at det koster mere i benzin, end hvis de vælger at købe en bil, der kan køre 25 km på literen. Det er begrundelsen for, at firehjulstrækkere ikke sælges i Danmark mere.

Men der er ingen tvivl om, at vi har behov for at understøtte den her udvikling, og der er ingen tvivl om, at vi har behov for at videreudvikle elbilen i Danmark. Det vil SF også gerne være med til. Vi har også i vores skatteudspil sammen med Socialdemokraterne lagt op til netop at afsætte penge til at understøtte elbilerne også efter 2012. Regeringen har jo ikke ønsket at melde ud om, hvad de har tænkt sig at gøre med afgiften på elbiler.

Kl. 14:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Kim Christiansen afstår, og så siger jeg tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 74:

Forslag til folketingsbeslutning om reduktion af CO₂-udslip fra lastbiler.

Af Pia Olsen Dyhr (SF) m.fl.

(Fremsættelse 08.12.2009).

Kl. 14:08

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet. Transportministeren.

Kl. 14:08

Transportministeren (Lars Barfoed):

Det er de gode intentioners dag i dag. Socialistisk Folkeparti har igen her et beslutningsforslag på banen, som indeholder gode intentioner og gode forslag, som jo kan være med til at reducere lastbilers

CO₂-udledning. Der er opremsat en række ideer i beslutningsforslaget, som man kunne bruge til at reducere CO₂-emissionen og for så vidt også forurening fra lastbiler. Så langt, så godt. Det er helt i overensstemmelse med regeringens politik, at vi skal gøre noget for at reducere CO₂-udledningen fra lastbiler, og så vil jeg tilføje: og for alle mulige andre biler og i det hele taget for transportsektoren. Det er der, kæden hopper af for SF.

Regeringen kan ikke støtte SF's forslag om nu at lave en meget snæver målsætning kun for lastbiler. Det er en forfejlet klimapolitik, en forfejlet transportpolitik at lave sådan en særdelmålsætning for lastbiler på CO₂-området. Det kan vi simpelt hen ikke støtte. Det må være sådan, at indsatsen sker der, hvor vi får den størst mulige CO₂-reduktion for pengene på tværs af sektorerne.

Regeringen har jo sammen med forligspartierne bag den grønne transportaftale fra 2009 sat som et mål, at vi skal begrænse transportens emissioner og CO₂-udledning på en omkostningseffektiv måde. Det vil sige, at vi skal hen at finde de steder, hvor vi kan nedsætte CO₂-emissionen, hvor det koster mindst for samfundet, og det er vigtigt. Transportsektoren skal uden tvivl yde sit bidrag til at opfylde kravet om en samlet reduktion på mindst 20 pct. af CO₂-udledningen fra de ikkekvotefattede sektorer i 2020.

Som nævnt er jeg positiv over for de initiativer, som transporterhvervet også selv har taget, og som jo er nævnt som eksempel i beslutningsforslaget her. De ligger i en god forlængelse af de konkrete initiativer, der er sat i gang som følge af bl.a. transportaftalen.

En vigtig opgave for det nye Center for Grøn Transport i Transportministeriet er jo netop at etablere en frivillig certificeringsordning for danske transportvirksomheder, som altså samlet set kan sørge for, at man agerer på en klimavenlig og miljøvenlig måde. I det videre arbejde med den certificeringsordning vil netop DTL's publikation »Transportens vej til et bedre klima – 49 veje til at spare på brændstoffet«, som jo er fremhævet i beslutningsforslaget, indgå. Vi skal se på, om der er nogle konkrete barrierer, som hindrer erhvervet i at implementere de tilsyneladende og umiddelbart meget fornuftige tiltag, som er nævnt i publikationen. Der arbejder regeringen altså bredt på, at vi sikrer en bæredygtig transportsektor, der samtidig kan honorere samfundets krav til en effektiv og øget mobilitet. De ting skal hænge sammen, hvis vi stadig væk skal have et samfund, hvor vi har høj velstand og en høj produktivitet.

Jeg kan også nævne arbejdet med, og det har flere jo nævnt under det tidligere beslutningsforslag, at indføre kørselsafgifter, samtidig med at vi så nedsætter registreringsafgiften, som både har et sigte med hensyn til trængsel og med hensyn til, at vi skal have en grønere og mere bæredygtige transport her i landet.

Jeg vil også gerne nævne de mange investeringer, der er besluttet i forlængelse af transportaftalen, herunder ikke mindst investeringer, som understøtter en mere miljørigtig transport, især når det gælder satsningen på kollektiv trafik.

Og så er jeg fuldstændig enig med forslagsstillerne i, at Danmark naturligvis ikke kan løse den her udfordring alene. Vi arbejder i regeringen derfor samtidig og meget målrettet på, at vi fremmer en række af de virkemidler i EU-regi. Et eksempel på den fælleseuropæiske indsats på området er jo kravene om uddannelse i bl.a. energieffektiv køretekniik for lastbilchauffører, som netop er blevet en del af den lovpligtige chaufføruddannelse i EU. Et andet eksempel er arbejdet for at fremme kravene til dækkenes rullemodstand, og muligheden for at anvende modulvogn og også et godt eksempel.

Så alt i alt er regeringen meget enig i intentionen bag beslutningsforslaget, men vi kan ikke bakke op om, at der skal være sådan en særmålsætning for lastbilerhvervet. Tiden er nok ikke inde til nu at lave flere handlingsplaner. Nu har vi lavet en stor grøn transportplan i et bredt flertal her i Folketinget med tilslutning fra Socialistisk Folkeparti. Nu skal vi gøre arbejdet med at få implementeret de

mange konkrete initiativer, som er besluttet og sat i søen i det seneste år. På den baggrund kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 14:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

En kort bemærkning fra fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 14:13

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg synes, det er positivt, at ministeren gerne vil kigge på de forslag, som transportbranchen selv har sat op, altså de 49 forslag. Vil ministeren her gøre det klart, om vi kan inddrage det i de videre forhandlinger om grøn trafik, om vi kan bruge det f.eks. i det her nye center, og om ministeren vil tage et møde med branchen om, hvordan vi f.eks. kan hjælpe branchen til at gennemføre det?

Kl. 14:14

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 14:14

Transportministeren (Lars Barfoed):

Jeg mødes jævnligt med branchen i alle mulige forskellige sammenhænge, og jeg har faktisk stor glæde af, at vi har en godstransport-tænk tank, som jeg mødes med jævnligt, hvor vi har lejlighed til at drøfte de her ting og har fået fremlagt de forslag, der er i DTL's publikationer. Så det er forslag, jeg allerede har drøftet med branchen, og jeg kan garantere for, at er der områder, hvor branchen gerne vil have et samarbejde eller bistand på en eller anden facon fra Transportministeriet eller Center for Grøn Transports side, står vi naturligvis til rådighed med hensyn til at fremme de her ting. Og det er jo nogle ting, vi skal arbejde med i de kommende år. De tiltag, vi har lavet omkring grøn transport i de seneste år, skal jo i de kommende år suppleres med yderligere tiltag – det er der ingen tvivl om.

Det, jeg bare ikke kan støtte, er, at vi skal lave sådan en særdel-målsætning specielt for lastbiler i transporterhvervet.

Kl. 14:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren. Hr. Kristian Pihl Lorentzen som ordfører for Venstre.

Kl. 14:15

(Ordfører)

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Indledningsvis vil jeg gerne slå fast, at transportsektoren selvfølgelig også skal yde sit bidrag til, at vi fra dansk side opfylder EU's målsætning om at reducere CO₂-udslippet med 20 pct. frem til 2020. Til gengæld er Venstre dybt uenig, når Socialistisk Folkeparti med dette beslutningsforslag vil have vedtaget en snæver målsætning og handplan for lige netop lastbiler. Vi ønsker nemlig, at den samlede CO₂-reduktion på 20 pct. sker så omkostningseffektivt og klogt som muligt, og det opnår vi jo netop ikke ved at lave meget snævre mål for udvalgte brancher eller sektorer. Vi skal altså afholde os fra at lave sektorspecifikke målsætninger, der i sidste ende kommer til at koste samfundet mange penge og koste transporterhvervet meget dyrt.

Venstre har med stor tilfredshed noteret sig, at den danske transportbranche faktisk har lyttet nøje til det politiske signal om at bruge mindre energi og udlede mindre CO₂ i de kommende år. Lad mig fremhæve den frivillige ordning med certificering af grønne transportvirksomheder, som er på vej med det nyoprettede Center for Grøn Transport som tovholder. Jeg synes, det er et fremragende initiativ.

I den forbindelse har Dansk Transport og Logistik spillet konstruktivt ind med oplægget »Transportens vej til et bedre klima – 49 veje til at spare på brændstoffet«, der jo også nævnes af forslagsstillerne, og dermed har DTL vist vejen for en grønnere transport. De 49 konkrete forslag omfatter bl.a. dæk med mindre rullemodstand, automatisk overvågning af dæktryk, bedre ruteplanlægning, bedre flådestyring af lastbilerne, mere energirigtig kørsel. Sådan skal det gøres! Og det er så sendt ud til inspiration for vognmændene over det ganske land.

Frivillige initiativer fra branchens side er langt, langt bedre end lovgivning og handleplaner vedtaget her på Christiansborg, og det er mig en gåde, hvorfor SF ikke lader dette fornemme initiativ spredes og fungere i praksis frem for at dosere utidig politisk indblanding og have socialistisk styringsfeber. Transportbranchen har jo netop lyttet til os, lyttet til de politiske signaler, og hvorfor i alverden skal de så belønnes med, at vi politisk detailstyrer og lovgiver om noget, som allerede er sat i fuld gang?

Jeg vil også nævne den store politiske aftale om en grønnere transport fra 2009. Her har vi – i øvrigt sammen med Socialistisk Folkeparti, forslagsstillerne – søsat og finansieret en lang række initiativer, der netop leder frem mod opfyldelsen af målet om mindre CO₂-udledning fra transporten. Spørgsmålet er så, hvorfor SF ikke kan vente på, at vi får alle disse gode initiativer rullet ud på landevejene i praksis. Der er jo oven i købet tale om initiativer, som SF selv står bag. Derfor kan det være vanskeligt at forstå dette hastværk, som jo meget let bliver til lastværk og kommer til at koste penge.

Endelig vil jeg gerne nævne forsøget med modulvogn tog – de såkaldte miljøvogn tog – der bidrager til at reducere energiforbruget og til en billigere transport. Jeg ser meget frem til, at de foreløbigt gode erfaringer med forsøget gør, at forsøget rulles ud til også at omfatte kørsel gennem Tyskland og på en større del af Danmarks vejnet. Desuden er Venstre meget opsat på at høste miljøgevinsten ved at tillade en højere totalvægt på almindelige lastbiler, så vi kan transportere mere med stort set det samme energiforbrug.

Sammenfattende vil jeg konstatere, at vi har et konstruktivt samarbejde med transportbranchen, og vi er på helt rette vej med hensyn til at reducere CO₂-udledningen. Derfor ser vi absolut intet behov for politiske handleplaner eller lovgivning her på området, og derfor må vi afvise beslutningsforslaget.

Kl. 14:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Pia Olsen Dyhr for en kort bemærkning.

Kl. 14:19

Pia Olsen Dyhr (SF):

Nu elsker jeg jo nogle af de debatter, hr. Kristian Pihl Lorentzen og jeg har, og jeg vil sige, at en af de debatter, jeg endnu ikke har vundet, men som jeg håber det på et eller andet tidspunkt vil lykkes med, er spørgsmålet om transportens CO₂-udslip. Hr. Kristian Pihl Lorentzen vil ikke fastsætte en grænse for lastbilers CO₂-udslip, vil heller ikke indføre delebiler i Danmark og vil heller ikke rigtig indføre kørselsafgifter – regeringen er i hvert fald ikke kommet med det der med kørselsafgifter endnu, selv om man har lovet det – så jeg vil bare spørge: Hvad er det så man vil komme med for at sikre, at vi får mindsket CO₂-udslippet fra transporten, som er et problem, vi er nødt til tage alvorligt?

Kl. 14:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:20

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg kan godt undre mig lidt over spørgsmålet. Selv om det umiddelbart lyder godt og relevant, må jeg alligevel undre mig, for det virker, som om det helt er forbigået fru Pia Olsen Dyhrs opmærksomhed, at vi har sat rigtig mange penge af netop til at fremme disse ting, og det har vi gjort i en fælles aftale. Nu skal disse ting have tid til at virke. Det er jo ikke noget, man gør på 2 dage. Der er tale om investeringer, der skal ud at rulle på vejene og have deres virkning – evalueres, justeres osv., og der skal sættes nye mål. Det er en proces, vi har sat i gang *sammen*, og det er noget, jeg glæder mig til at drøfte i forligskredsen sammen med SF, hvis man ellers vælger at blive der, i de kommende år. Så lad os nu lige få det til at virke.

Så undrer det mig også, at SF ikke giver branchen kredit for, at man rent faktisk selv går i spidsen med nogle konkrete initiativer, hvor vi kan kombinere det at få et bedre miljø med, at vognmændene faktisk sparer penge.

Kl. 14:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 14:20

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jamen SF er begejstret for den grønne trafikaftale, vi har indgået. Vi synes, der er mange gode elementer i den, og jeg er ikke i tvivl om, at mange af de elementer, der er på CO₂-området inden for den kollektive trafik, bl.a. er kommet igennem på grund af SF's pres. Men når vi kigger på grøn trafik-aftalen, kan vi se, at den stadig væk kun leverer 11 pct. CO₂-reduktion i transportsektoren. I forhold til at vi skal levere 20 pct., har vi stadig væk en udfordring.

Det er rigtigt, at det ikke er sektorspecifikt – vi kan godt lade alle husholdningerne eller landbruget holde for, men eftersom regeringen ikke har villet lade landbruget holde for og reduktionen af CO₂-udledningen i landbruget også kun er på 11 pct., er det husholdningerne, der kommer til at betale, medmindre der kommer noget mere fokus på det her inden for transportsektoren, og det er derfor, vi presser på. Vi mener, vi kan gøre det lidt bedre. Vi synes, det er en god aftale, men vi *kan* gøre det lidt bedre – sagt med en tidligere statsministers ord.

Jeg vil bare om vognmændene sige, at vi synes, det er et rigtig godt forslag, de er kommet med – det er jo derfor, vi har løftet det her op – og det har jeg også noteret mig at vognmændene har rost SF for.

Kl. 14:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:21

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Ja, men jeg har også noteret mig, at vognmændene jo gerne vil have frihed under ansvar. Nu er de kommet med de her initiativer, og dem ønsker de selv at arbejde med og gøre det på fuldt tryk, i øvrigt i et tæt samarbejde med transportministeren, Center for Grøn Transport osv. Så det er fint nok, at SF peger på de her 49 forslag, men jeg tror ikke, at ønsket er, at de skal ophøjles til lov eller konkrete handleplaner, man kan slå branchen i hovedet med bagefter.

Lad os nu se fremad. Målet for transporten på 20 pct., som blev nævnt her, er jo netop, som det er blevet sagt af både ministeren og mig, ikke sektorspecifikke mål. Vi skal se på, hvor det er klogest og bedst for samfundet at reducere, og det har vi tid til. Vi skal nok nå målet om 20 pct. sammen inden 2020, og så må vi se på, om det er klogest at stramme skruen mere på transporten, for transport er fuld-

stændig afgørende for, om vi har et velfærdssamfund, og derfor kunne det godt blive dyrt for samfundet på andre områder, hvis transport pludselig bliver meget dyrt og besværligt. Så man må se helhedsmæssigt på det. I hele boligsektoren er der utrolig meget at hente på bygningsmassen, herunder offentlige bygninger, hvis vi får gjort dem mere energieffektive. Så lad os se helhedsmæssigt på det. Det arbejde glæder jeg mig meget til i de kommende uger, også som medlem af Det Energitpolitiske Udvalg.

Kl. 14:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Poul Andersen som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 14:23

(Ordfører)

Poul Andersen (S):

Tak, hr. formand. SF har fremsat et beslutningsforslag gående på, at man ønsker en handlingsplan fremlagt af regeringen. Jeg skal indledningsvis sige, at Socialdemokratiet er med i en handlingsplan, og at det også er os bekendt, at de øvrige partier, dog ikke Enhedslisten, er med – en handlingsplan, som vi synes rummer rigtig mange gode ting, for at vi kan få gjort noget ved CO₂-udslippet i transportbranchen. Jeg er nødt til at sige, at der selvfølgelig også her er tale om, at vi skal se det i sammenhæng med, at vi vedtager en aftale om kørselsafgifter for lastbiler. Det er flere år siden, at Socialdemokratiet fremsatte sit første forslag.

Men det, som SF lægger op til her, er jo noget, som branchen selv har signaleret at man er utrolig opmærksom på og arbejder med. Jeg har også noteret mig, at vi er kommet godt fra start, ved at Færdselsstyrelsen har fået god gang i Center for Grøn Transport. Virksomhederne derude lytter til det, fordi der netop i de ting her er incitamenter til, at man kan se besparelsen på energiforbrug og også kan se, at man er nødt til at medvirke til de her ting. Der er klare og tydelige signaler fra Dansk Transport og Logistik med de nogle og fyrrer forslag, de har lagt frem.

Det, som jeg også gerne vil fremhæve her, er, at International Transport Danmark jo netop har lavet en fond til, at man skal gå ind og være med til at omstille hele branchen. Fagforeningen 3F, som organiserer chaufførerne, er med inde over de her ting, også i forhold til at der bliver lavet de fornødne uddannelser, for at der kan blive fulgt op på det her. Det kan jo ikke nytte noget, at der er nogle signaler fra arbejdsgiverside eller fra anden side, uden at man også konkret kan udmønte det derude, hvor det fungerer i hverdagen.

Men det, der er utrolig vigtigt i den her sammenhæng, er jo, at man gør sig klart, at transportbranchen er hele fundamentet for, at vores samfund kan fungere i dagligdagen. Det er ikke kun et spørgsmål om transport af varer. Det er også et spørgsmål om, at der transporteres personer rundt i hele Danmark. Der ser vi altså i Socialdemokratiet sådan på det, at det er utrolig vigtigt, at det foregår under ordnede forhold, at det er danske chauffører, som kører med det her. Der vil jeg gerne sige til fru Pia Olsen Dyhr, at der i dag jo er en stor udfordring af lastbiler. Det skal man bare gøre sig klart. De holder lige nede syd for grænsen, og det er heller ikke danske chauffører, der er på alle vogne.

Hvis man kommer til at køre i overhalingsbanen på motorvejen, kan man aflæse de nummerplader, der er på lastbilerne. For mit vedkommende kan jeg sige, at jeg i hvert fald gennem årene har set en stigende tendens til, at der er helt andre nationaliteter på de nummerplader end dansk og tysk. Det er gamle østeuropæiske lande, og jeg vil sige, at de biler, der bliver kørt med der, altså ikke er nogle, der lugter særlig godt i alle tilfælde.

Derfor er det vigtigt, at vi får lavet den her omstillingsproces på en rigtig og fornuftig måde og også erkender, at der er mange af de her ting, som vi skal og kun kan løse i EU-regi. Ellers lægger vi hele

branchen totalt ned. Derfor er det vigtigt for os, at vi får skærpede kontroller af det her, at vi bruger syningshallerne til også at gå ind og få afstemt, at der er opfølgning på de ting, så vi ikke har gamle lastbiler kørende fremover, og så vi får skærpet det den vej rundt, også med miljøgodkendelser. Miljøzoner har vi jo fået indført, også i Danmark.

Så for os er det et spørgsmål om, at vi følger de her ting til dørs, står ved den aftale, vi har. Vi erkender fuldt og helt, at erhvervet og organisationerne er utrolig positive, og den positivitet er selvfølgelig også skabt ved, at den diskussion ikke er startet i går. Det er en proces, der har kørt, og den er inde i en rigtig positiv gænge, og det følger vi op på. Derfor vil jeg også sige til fru Pia Olsen Dyhr, at i de videre forhandlinger, der skal være fremover på transportområdet, er vi lige så opmærksom som SF på, at de her ting selvfølgelig skal justeres efter de behov, der måtte være.

For os er det vigtigt, at der er et stort flertal bag i Folketinget, for det siger også noget om, at den proces vil køre videre i årene fremover. Så derfor fastholder vi vores tilsagn til den aftale, vi har, og kører videre ud fra den. Derfor må jeg sige til fru Pia Olsen Dyhr, at der er rigtig mange gode ting i det beslutningsforslag, men en ny handlingsplan er ikke lige det, vi ønsker her og nu. Lad os nu fortsætte den proces og så bygge videre på de ting.

Kl. 14:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Kim Christiansen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 14:28

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Det er endnu et forslag, der handler om CO₂. Jeg ved ikke, om vi ikke er en del, der kunne trænge til bare en lillebitte smule global opvarmning! Men vi skal selvfølgelig tage hele det her spørgsmål alvorligt, men det er, ligesom om al snak efterhånden er centreret omkring CO₂-udledning.

Med hensyn til det aktuelle beslutningsforslag vil jeg indledningsvis sige, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte det. Det kan vi ikke af den grund, at vi ikke er ude på at gå efter et bestemt erhverv. Transportbranchen skal bidrage fuldstændig på lige fod med alle andre. Den skal ligesom privatbilismen og alle andre bidrage til, at vi får et bedre miljø og en lavere CO₂-udledning.

Jeg kunne forstå det, hvis det var et erhverv, der havde udvist stor uansvarlighed og som rent ud sagt vil blæse højt og flot på fru Pia Olsen Dyhrs og andres CO₂-mål, men det er jo slet ikke det, vi ser. Vi ser tværtimod en branche, som ad frivillighedens vej har lavet utrolig mange tiltag for at få et bedre miljø ind i transportsektoren. Og der er jo ikke nogen vognmænd, der ved deres fulde fem går ud og brænder diesel af bare for deres blå øjnes skyld. De har jo også en forretning, der skal drives. Derfor arbejder bilfabrikanterne bl.a. med, som det er nævnt i forslaget, aerodynamik. Man arbejder hele tiden på at lave bedre og billigere køretøjer, som bruger mindre brændstof.

Jeg kan ikke lade være med at hæfte mig ved den lille sætning i bemærkningerne til forslaget, hvor Socialistisk Folkeparti skriver, at overflytningen af godstransporten til tog og skib og indførsel af en kørselsafgift for lastbiler kan bidrage til at bremse væksten i lastbiltrafikken. Det er jo der, hvor kæden hopper lidt af for Socialistisk Folkeparti, for vi skal da ikke ind og bremse væksten i noget som helst. Det er da helt fint, hvis man kan få overført mere gods til bane og skibe, men nu er det altså de færreste jernbaner, der kører til Net-to og Brugsen og alle mulige andre steder, hvor vi skal købe vores dagligvarer. Så der er brug for lastbiltrafikken.

Vi lever i et samfund, hvor vi gerne vil vækste. Vi har for øjeblikket en finanskrisen, men vi ser jo alle sammen gerne, at vi kommer ud på den anden side og begynder at få en fornuftig vækst igen. Det vil også betyde en vækst for transporterhvervet, så den skal vi da ikke ind og bremse. Det vil da gå ud over vores velfærd. Det er sådan nogle ting, som jeg ikke rigtig synes er gennemtænkt i sådan et forslag.

Man kan sige, hvad man vil om kørselsafgifter. Det er ikke noget, der er groet i Dansk Folkepartis have. Det er også en socialistisk tanke, at hvis man straffer folk og gør det dyrt nok, finder de nok på noget andet. Men vi har altså her med et erhverv at gøre, hvis betingelser er, at mælken altså skal ud hver morgen, uanset hvor mange afgifter man ønsker at pålægge erhvervet. Og der er i sidste ende kun en til at betale, og det er forbrugeren. Jeg ved ikke, om det er det, der er intentionen med de her forskellige tiltag.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte forslaget.

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører. Det er fru Henriette Kjær.

Kl. 14:32

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

Det er jo på sin vis godt, at SF vil nedbringe CO₂-udslippet. Det vil vi Konservative også gerne, men det er jo endnu bedre, at erhvervet selv – altså her DTL og Dansk Erhverv – har lavet 49 forslag, der reducerer lastbilernes CO₂-udslip. Så synes jeg egentlig, at det er lidt ærgerligt, at SF lægger op til, at de nu skal straffes. Nu skal man tage de her 49 forslag, og de skal gøres til lov; de skal bare gennemføres. Det kan jo godt være, at det i fremtiden fører til, at de gode ideer bliver liggende i skuffen af skræk for, at vi herinde på Christiansborg kan finde på at tvinge det ned over hovedet på folk.

Jeg synes, det er umådelig positivt, at branchen selv er gået aktivt ind i det her. Det har de gjort, fordi de tager CO₂-spørgsmålet seriøst. De er i aktiv dialog med Transportministeriet. De vil gerne være med til at løse den her opgave. Det synes jeg sådan set vidner om en stor ansvarlighed.

Jeg synes også, at det er meget, meget svært at se isoleret og løstrevet på lige præcis lastbilernes CO₂-udslip, når vi samlet har et mål om, at vi skal reducere hele transportbranchens CO₂-udslip. Det synes jeg ganske enkelt ikke er fair.

Som tidligere ordførere har nævnt, har vi brug for lastbiler. Der er visse situationer, hvor varerne af logistiske årsager skal bringes ud på lastbiler. Derfor har vi ikke noget ønske om, at det skal blive meget, meget dyrt for dem, der kører lastbilerne, eller for vognmændene at drive deres forretning, for det ender i sidste ende med en stor regning til forbrugeren.

Det er heller ikke sikkert, at det er klogt. Det kan netop føre til ulige konkurrence, og det kan også føre til, som det også tidligere er blevet nævnt, at der kommer andre lastbiler ind over grænsen, som ikke er underlagt de samme krav, som SF her lægger op til.

Så det korte af det lange er, at Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte SF's forslag. Vi mener altså, at man skal se nedbringelsen af CO₂-udslippet i en større sammenhæng for hele transporterhvervet og hele den samlede transportsektoren.

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så går vi videre til den radikale ordfører, og det er hr. Johs. Poulsen.

Kl. 14:34

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Det Radikale Venstre er positive over for beslutningsforslaget, og det er vi, fordi det, i hvert fald som vi læser det, og det er måske lidt i modsætning til, hvordan en lang række andre ordførere har læst det, forsøger at sige, at vi har brug for en vedvarende og stærk indsats, som ses i sammenhæng, på det her område. Og hvis man læser beslutningsforslaget, vil man se, at der jo står, at regeringen skal fremlægge en handlingsplan på det her felt, og den kan jo indeholde alt det, som også regeringspartierne ordførere har været inde på. Så vidt jeg kan se, er der ikke på forhånd draget nogen konklusioner, og det vil sige, at handlingsplanen sagtens kan være en kombination af frivillige elementer, frivillige aftaler og meget andet, der er lavet, på området, så man måske også får fastlagt, hvordan man skal indføre nogle fornuftige og intelligente kørselsafgifter. Det er vores opfattelse, at ikke mindst det sidstnævnte er nødvendigt og også bliver den fremtid, som vi kommer til at forholde os til i Danmark, gerne for vores skyld så hurtigt som overhovedet muligt.

I Det Radikale Venstre har vi selv den opfattelse, at en ordning, der ligner den tyske Maut-ordning, hvor man har en slags roadpricing, som er baseret på de enkelte kørselsstrækninger, er en del af fremtiden, og vi er også godt klar over, at det indgår i branchens diskussioner og i de forskellige fora, hvor man kigger på, hvordan man fremadrettet bedst kan løse det her. Så inden man maler en vis herre alt for meget på væggen i forhold til det her beslutningsforslag, ser vi det egentlig langt mere som et fredeligt, man kan måske sige forsøg på endnu en gang at sætte det på dagsordenen, men det synes jeg da egentlig ikke de nødvendigvis skal have utak for, for det her er en vigtig problemstilling. Og derfor kan jeg egentlig også gøre det kort ved at sige, at vi støtter de intentioner, der ligger i det her forslag. Vi mener ikke, de er i modstrid med nogen af de aftaler, der er indgået på området, og de kunne fint give anledning til, at vi netop i den brede kreds så hurtigt som muligt fik diskuteret, hvordan vi udmønter det her og gør det til virkelighed, for det er jo i virkeligheden det, det handler om, og der går i øjeblikket megen tid med at snakke.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, og det er fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 14:36

(Ordfører for forslagsstillerne)

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg vil godt starte med at takke De Radikales ordfører, som faktisk har læst forslaget helt korrekt, og det er helt i den ånd, jeg gerne vil fortsætte.

Der er ingen tvivl om, at vores helt store udfordring er, som vi har diskuteret tidligere, CO₂-udslippet fra transportsektoren. Danmark har internationalt forpligtet sig til at levere 20 pct. i de ikke-kvotebelagte sektorer, dvs. transportsektoren, landbrugssektoren og husholdningerne. Så kan man diskutere meget, hvem det er, der skal holde for, men vi skal løse det med de 20 pct., og måske skal vi endda løse det med op til 30 pct. Det er i hvert fald det, vi har været villige til at forpligte os til i EU, og så har vi i hvert fald rigtig travlt i de tre sektorer.

På landbrugsområdet har regeringen med »Grøn Vækst« lagt op til en reduktion på 11 pct., og man kan diskutere, om vores trafikaltale ligger på mellem 11 og 13 pct. og måske mere, hvis vi får indført nogle begavede kørselsafgifter. Så er det, jeg spørger: Hvem er det, der skal levere op til de 20 pct. og eventuelt 30 pct.? Er det husholdningerne? Det mener vi ikke kan gøre det alene. Vi mener, at vi

skal kigge mere nuanceret på det og finde de forskellige virkemidler, der er, så alle bække små kan være med til at løse det her problem.

Branchen har selv foreslået, at en del af løsningen kan være en masse små tekniske fif, og vi vil gerne tage branchen på ordet – ikke for at straffe dem, men for at støtte branchen. Det, vi helt konkret lægger op til, er jo, at man i trafikforligskredsen overvejer, om vi ikke skal sætte nogle flere penge af til netop at understøtte nogle af de her initiativer fra branchen, og det er netop en frivillig aftale med branchen, vi lægger op til. Der er ingen tvang, der er ingen pisk, vi lægger op til frivillige aftaler med branchen. Det er ellers noget, som vi i SF synes er lidt besværligt, f.eks. når EU har lavet frivillige aftaler med bilbranchen om, at man skal køre 16 km literen. Men lige præcis på det her område mener vi, at branchen har taget så meget initiativ og taget det så alvorligt, at man godt kan lave en frivillig aftale, og at vi skal bakke op om den.

Selv om man i branchen i dag selvfølgelig har et incitament til at lægge om og sørge for skøjter på bilerne, rigtigt dæktryk osv., fordi de kan spare benzin eller diesel, så sker det bare ikke. Der er noget, der tyder på, at det skal have et skub fremad, og et skub fremad kunne være at sikre midler under Grøn Trafik. Det er det, vi har lagt op til. Der er jo allerede i dag afsat et puljebeløb til at gennemføre de enkelte forslag i vores transportaftale fra januar 2009, og det er netop den pulje, vi gerne vil lægge et ekstra pres på, så der måske kommer flere penge til. Så vi er branchens bedste venner. Vi er altså ikke imod branchen. Det mest fantastiske er, at vi både kan være branchens bedste venner og samtidig gøre noget ved CO₂-udslippet. Det er altså lidt et Kinderæg, men kun med to ting i, men det er alligevel ikke så dårligt endda.

Vi ser, at lastbiler i dag står for ca. 1,5 mio. t CO₂-udslip i Danmark svarende til ca. 2 pct. af Danmarks samlede CO₂-udslip og godt 4 pct. af udslippet for hele den ikkekvotebelagte sektor. Det tal er stigende, det siger branchen selv. Vi skal altså gribe ind med de forskellige tiltag, der er for at begrænse udslippet. Her er vi altså villige til at kigge på en lidt nuanceret måde at gøre det på, nemlig at lave en handlingsplan sammen med branchen – en tilgang, vi normalt ikke står for, men som vi gerne vil, fordi vi har hørt, at branchen vil noget fornuftigt. Derfor stiller jeg mig meget uforstående over for, at de andre partier i Folketinget er så meget imod at hjælpe branchen på det her punkt. Det er ikke det, de siger, men det er jo det, der faktisk kommer ud af det her.

Jeg noterer mig, at Venstre mener, at det allerede er en del af aftalen, men hvis det allerede er en del af aftalen, burde det jo ikke være noget problem at gennemføre det. Hvis det er en del af trafiktaftalen, så lad os bare komme i gang med at sætte nogle flere penge af på det her område.

Socialdemokraterne siger også, at de ikke ønsker nogen ny handlingsplan, men at der er mange gode initiativer i det her. Det synes jeg er ærgerligt, fordi det jo netop er det, der skal til, hvis vi skal reducere vores fælles CO₂-udslip, og det er jo i hvert fald et ønske, oppositionen sammen har sat højt.

Så noterer jeg mig, måske lidt smilende, at Dansk Folkeparti endnu en gang siger: Det er godt nok med alt det der CO₂, er I ikke snart færdige med det, så vi kan komme videre? Men det er altså en udfordring, vi er nødt til at tage alvorligt, og på et eller andet tidspunkt bliver det voldsomt dyrt for det danske samfund at gøre noget ved de her klimaforandringer. Bare forestil jer, hvad det kommer til at koste ude i kommunerne at lave de klimatilpasninger, der skal til.

De Konservatives ordfører siger, at vi straffer branchen. Det synes jeg nu er så meget sagt. Jeg synes faktisk, det her er et forsøg på at hjælpe branchen og i samarbejde med branchen at være med til at reducere vores CO₂-udslip. Jeg er ikke i tvivl om, at branchen vil få en konkurrencefordel i forhold til deres udenlandske kollegaer ved at bruge mindre diesel i dagligdagen.

Alt i alt synes jeg, at når alle taler om positive intentioner, tyder det på, at vi i hvert fald kan diskutere det i trafikforligskredsen, og der skal ikke være nogen tvivl om, at SF tager det med til forhandlingsbordet næste gang, fordi vi tager branchen alvorligt.

Jeg er så glad for, at Det Radikale Venstre støtter os i et ønske om faktisk at gøre noget ved CO₂-problemet i transportbranchen.

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 76:

Forslag til folketingsbeslutning om en mærkningsordning for autostole.

Af Benny Engelbrecht (S) m.fl.

(Fremsættelse 09.12.2009).

Kl. 14:42

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er transportministeren.

Kl. 14:42

Transportministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil gerne starte med at udtrykke sympati for det her forslag. Jeg vil sådan set gerne rose Socialdemokratiet for at have fremsat et på mange måder, synes jeg, glimrende beslutningsforslag.

Det er klart, at forslaget har til formål at forbedre trafikssikkerheden for børn, og det er jo da også noget, som jeg tror at man vil opnå i en eller anden udstrækning, hvis man følger tankegangen i det her forslag. De krav om, at vi får en mærkningsordning på børnestole i biler, sådan at vi sikrer, at de på alle måder er sikre også mod det, som er fremhævet i beslutningsforslaget at de ikke er alle sammen, nemlig mod kollisioner og sidekollisioner, hvor man risikerer, at børnene bliver slynget ud af autostolene. Vi kan naturligvis ikke have, at der er stole, der ikke er i orden på det område, og der er ingen tvivl om, at forslaget om en eller anden form for mærkningsordning for stolene, der tager højde for, at de også skal kunne sikre børnene mod sidekollisioner, vil have en positiv trafikssikkerhedsmæssig effekt.

Regeringen er også helt enig med forslagsstillerne i, at det er en meget væsentlig problemstilling. Problemet er så bare, at som forslaget er udformet, vil det blive betragtet som værende EU-stridigt, altså vil det være en skærpelse i forhold til EU's regler, som de er i øjeblikket for autostole, hvis vi laver et forslag om lovgivning med hensyn til mærkningsordninger, fordi det vil fremstå som en teknisk handelshindring, der er i strid med EU-reglerne. Derfor synes jeg, at vi i det forløb, vi nu skal have, under alle omstændigheder under udvalgsbehandlingen i fællesskab skulle prøve at finde frem til en måde, en farbar vej til at få opfyldt de gode hensigter, der er i forslaget.

Jeg vil gerne pege på tre tilgange til det her, som kunne sigte på at opfylde de intentioner, der er i forslaget, og det kan vi jo så arbejde videre med under udvalgsbehandlingen.

For det første kan jeg oplyse, at Forbrugerklagenævnets kompetenceområde pr. 1. april 2010 bliver udvidet til også at omhandle klager vedrørende autotilbehør, herunder autostole, så den del af forslaget er på plads. Det har vi sådan set allerede truffet de foranstaltninger der skal til for at opfylde.

For det andet vil jeg foreslå Rådet for Sikker Trafik, FDM og Forbrugerrådet, og hvis der er andre interessenter, som skal med, så også gerne dem, med bistand fra Færdselsstyrelsen at gennemgå de mange forbrugertest og udpege de autostole, der også er sikre ved sidekollision, og offentliggøre resultaterne. Det arbejde kan så på sigt lede hen imod indførelsen af en eller anden form for frivillig mærkningsordning for autostole i branchen, uden vi decideret lovgiver om det i strid med EU-retten.

Endelig og for det tredje vil regeringen i det internationale arbejde i EU arbejde for, at der i tilknytning til de nuværende tekniske regler indføres nogle skærpede krav til robustheden i autostole for børn over for sidekollisioner. Som EU-reglerne er udformet, stilles der krav om godkendelse i henhold til et FN/ECE-regulativ, som derfor også skal ændres. Så vi skal altså også videre med det i det internationale arbejde. Men det vil jeg godt give tilsagn om at regeringen vil arbejde for.

På baggrund af det, jeg her har sagt, kan regeringen altså ikke støtte forslaget, som det foreligger, fordi det vil være i strid med EU-retten at gennemføre det på den måde, men samtidig håber jeg, at vi i fællesskab kan finde frem til en løsning under udvalgsarbejdet om den problemstilling, der er peget på, og som jeg tror vi alle sammen er enige om at der skal gøres noget i forhold til. Så endnu en gang tak til Socialdemokratiet for et, synes jeg, udmærket initiativ.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig to korte bemærkninger. Først er det hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:47

Benny Engelbrecht (S):

Jeg vil først sige tak til ministeren for den usædvanligt pæne modtagelse. Der er jo ikke noget usædvanligt i, at regeringen ikke kan støtte et forslag, der er fremsat af oppositionen. Vi kender selvfølgelig alle spillereglerne her i salen, og sådan er det. Når det så er sagt, må vi også sige, at det var nogle meget pæne ord, vi fik med på vejen, og det vil jeg da gerne sige tak for – og også tak for, at ministeren på regeringens vegne kan se denne alvorlige problemstilling, der er med hensyn til det her.

Jeg vil dog alligevel godt have, at ministeren lige bekræfter mig i, at der faktisk står i vores forslag, at mærkningsordningen ikke nødvendigvis skal være obligatorisk, men at man sagtens inden for det forslag, som vi fremsætter, kan forestille sig en frivillig mærkningsordning. Derfor kan man – uden at skulle gå meget i detaljer omkring det EU-stridige i det – da i hvert fald hævde, at det faktisk godt kan lade sig gøre uden at være i strid med EU-retten.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 14:48

Transportministeren (Lars Barfoed):

Nej, der må jeg altså sige, at jeg er bange for, at hr. Benny Engelbrecht ikke helt har læst forslaget. Det er nemlig sådan, at der står, at Folketinget pålægger regeringen inden den 1. april 2010 at tage de nødvendige lovgivningsinitiativer, der sikrer en mærkningsordning.

Det vil altså sige, at det her ikke er frivilligt; det er en lovgivning om en mærkningsordning. Og det er der, hele problemet er i forhold til EU-retten, og det er det, jeg synes vi i fællesskab skal prøve at løse under udvalgsarbejdet, så vi kan få opfyldt de gode intentioner, der er i forslaget, men uden at komme i strid med EU-retten.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Benny Engelbrecht for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:49

Benny Engelbrecht (S):

Det er helt fair, at man selvfølgelig skal finde et søm at hænge kritikken op på i forhold til ikke at kunne lægge en sådan sag frem. Det er helt fair. Sådan er det naturligvis.

Uanset hvilken form det forslag, som måtte komme om en mærkningsordning, får, er vi naturligvis interesserede i, at det så rent faktisk bliver gennemført, men også i, at det bliver gennemført hurtigt. Derfor vil jeg naturligvis gerne spørge lidt ind til hastigheden i den proces, som ministeren nu lægger op til. Dette er sagt i den mest åbne og samarbejdsvillige tone, som jeg overhovedet kan sige det i, vil jeg gerne understrege.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Ministeren.

Kl. 14:50

Transportministeren (Lars Barfoed):

Sådan kan vi jo blive ved med at være positive. Jeg erindrer faktisk ikke, at jeg nogen sinde som ministeren har taget så positivt imod et beslutningsforslag fra oppositionen, som jeg har med det her.

Men det ikke et spørgsmål om at finde nogle søm at hænge noget op på, som hr. Benny Engelbrecht siger. Det er faktisk sådan, at der står, at vi skal lovgive om en mærkningsordning, og det er i strid med EU-retten. Regeringen kan altså ikke være med til at gennemføre lovgivning, der er i strid med EU-retten. Det tror jeg dybest set heller ikke at Socialdemokratiet ville bryde sig om, da Socialdemokratiet mig bekendt også tilslutter sig dansk medlemskab af Den Europæiske Union og gerne vil have, at vi opfører os i overensstemmelse med EU-retten.

Derfor synes jeg da, at det er i begge parter interesse eller i alle parter interesse – for jeg forestiller mig, at der er bred enighed om, at det her er et godt formål – at vi finder en løsning efter de skitserede retningslinjer, jeg nævnte i min indledende tale, men det kan vi jo drøfte under udvalgsbehandlingen.

Tempoet kan jeg ikke sige noget om, men jeg kan da ikke forestille mig andet end, at det er noget, der kan gå rimelig hurtigt, da der jo allerede er test, men det må man jo finde ud af i det arbejde, der så skal i gang bagefter.

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 14:51

Pia Olsen Dyhr (SF):

Nu findes der jo et andet mærke på markedet i dag. Der findes faktisk op til ti forskellige forbrugermærker på alle mulige mærkelige produkter, men et af mærkerne er faktisk et officielt dansk mærke, nemlig Nøglehulsmærket. Det har regeringen valgt at gennemføre som en national ordning, uden at det strider imod EU-retten. Tror ministeren ikke, det er muligt på præcis samme måde at lave en positiv ordning for autostole, uden at det strider mod EU-retten?

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 14:51

Transportministeren (Lars Barfoed):

Jeg mener sådan set, at jeg har sagt, at jeg tror, vi kan finde en måde at løse det på under udvalgsarbejdet, altså at vi finder en måde at lave de her test på, og at det så kunne føre frem til en eller anden form for mærkningsordning, uden at det strider imod EU-retten. Det mener jeg sådan set allerede jeg har tilkendegivet. Så jo, det tror jeg sagtens vi kan.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Vi går i gang med ordførerrækken, og den første ordfører er hr. Karsten Nonbo som ordfører for Venstre.

Kl. 14:52

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Nu håber jeg ikke, at jeg skader hr. Benny Engelbrechts fremtidige karriere ved også at rose ham. Det må jo være noget af et chok at få ros af både V og K her i starten af et forslags behandling, men det er et godt initiativ, og det er et initiativ, der er brug for.

Jeg har selv været inde for at se, om jeg kunne opspore, hvor mange der i de sidste 5 år er døde i trafikken i forbindelse med autostole. Det har været lidt af et problem at finde noget om det, og i den anledning vil jeg også godt rose transportministeren for, at han har nedsat den her arbejdsgruppe, som skal kigge på trafikdrab, altså mere på årsagerne end på, hvor mange der dør. Og der kunne det her jo typisk været noget, man også tager med, for det er egentlig rart at vide, når vi diskuterer det her problem, hvor mange der er blevet kvæstet, hvor mange der er blevet dræbt i autostole, og hvad det skyldes; om stolen ikke var ordentligt fastspændt, om selerne ikke var ordentligt spændte. Så der er masser af ting, vi kan bruge i det videre arbejde. Men der er brug for det videre arbejde, som hr. Benny Engelbrecht er inde på, og det vil vi gerne give et tilsagn til.

Derfor: Når vi ikke kan støtte det her beslutningsforslag, er det altså ene og alene på grund af en teknisk handelshindring i øjeblikket. Men jeg er glad for ministerens udspil og tilsagn om, at vi lader FDM, Færdselsstyrelsen, Rådet for Sikker Trafik og Forbrugerrådet indgå i en arbejdsgruppe. De skal jo ikke arbejde en dag længere end nødvendigt, og det vil de heller ikke, de vil frem til en løsning, og det er jeg også sikker på de kommer, for det er konstruktive repræsentanter for grupperne.

Samtidig kan vi jo, både hr. Benny Engelbrecht og undertegnede og andre, fyre lidt op under vore egne folk i EU, for vi så jo allermest en fælles, restriktiv standard for EU. Vi skal ikke rende ind i det problem, når vi fabrikkerer og sælger gode autostole i Danmark, at en masse farer over grænsen og køber autostole, fordi nogle mener, at billigt er bedst, men det er jo ikke altid tilfældet.

Vi må desværre afvise at støtte forslaget, men vi vil meget gerne arbejde konstruktivt videre frem med det.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, og det er hr. Kim Christiansen.

Kl. 14:54

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Nu kender jeg jo hr. Benny Engelbrecht så udmærket, så derfor tror jeg også godt, at hr. Benny Engelbrecht kan tåle, at jeg som den tredje ordfører i rækken udtrykker mig rosende om det her forslag fra Socialdemokraterne.

Med hensyn til om det skulle være i strid med gældende EU-lovgivning, vil jeg så lige have lov til at sige, at det ikke er det, der bekymrer Dansk Folkeparti allermest, for det kunne vi såmænd sagtens leve med. Jeg mener nemlig dybest set ikke, at man kan være i strid med nogen som helst lovgivning, når man ønsker at sikre sine børn på bedst mulig vis. Og det, der egentlig er tale om her, er, som jeg også har forstået det af forslaget, at man gerne vil sikre, at der er en fornuftig vejledning, så folk, der skal ud og købe en autostol til deres barn, ikke tror, at en CE-mærkning er det evigt saliggørende og dermed måske giver sig selv en falsk tryghedsfølelse.

Så jeg synes, det er et godt og positivt forslag, som vi ligesom de øvrige ordførere gerne vil være med til at strikke videre på, så man rettede det en lille smule til i udvalgsarbejdet. Jeg kunne forestille mig, at man måske kunne lave noget a la en smiley-ordning, som i hvert fald ville give forbrugerne et indtryk af, at der her var noget, der var afprøvet på dansk jord og ikke et eller andet sted ude i Kina, og så der var en sikkerhed for, at der her var et godt produkt af en høj kvalitet og med en høj sikkerhed.

Så jeg synes, der er mange gode elementer i forslaget, som vi i hvert fald er villige til at arbejde videre med fremadrettet.

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det fru Pia Olsen Dyhr som SF's ordfører.

Kl. 14:56

(Ordfører)

Pia Olsen Dyhr (SF):

SF er også meget positivt indstillet over for Socialdemokraternes forslag. Det er jo netop muligt at lave en positiv mærkningsordning for autostole a la Nøglehulsmærket, hvor vi i virkeligheden fra officiel side kan godkende de forskellige stole, der lever op til kravene, også i forbindelse med sidekollisioner. Det er da helt oplagt, og det skal vi bare gå i gang med.

Jeg kan høre, at der er flere, der spørger, om det kan lade sig gøre på grund af EU-retten. Jeg synes, vi skal finde en løsning på det, og på baggrund af det kan SF sagtens støtte Socialdemokraternes forslag.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Og så er det den konservative ordfører, og det er fru Henriette Kjær.

Kl. 14:57

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

Vi Konservative er glade for, at Socialdemokraterne med det her forslag sætter fokus på vigtigheden af, at man får mulighed for at træffe et godt valg, når man skal købe en autostol til sit barn. Ens børn er jo det dyrebareste, man har, og som forældre vil man gerne sikre barnet mod skader og ulykker, også når man kører i sin bil. Derfor er det vigtigt at få indkøbt en sikker autostol til barnet. Heldigvis har Forbrugerrådets blad »Tænk« ofte fokus på autostolens sikkerhed, og deres undersøgelser refereres også ofte i dagspressen. Det giver forbrugerne en mulighed for at vurdere stolenes robusthed.

Som ministeren har nævnt, er det ikke umiddelbart muligt at etablere en tvungen mærkningsordning, hvor kun de allermest sikre vil kunne opnå en mærkning, men der er selvfølgelig mulighed for, at branchen selv indfører en mærkningsordning, og det vil vi Konservative stærkt opfordre dem til.

Vi kan også presse på for at få budskabet om de test, der foretages, mere bredt ud til forbrugerne, så de har et ordentligt grundlag at træffe beslutningen på. Og derfor er vi rigtig glade for, at ministeren foreslår, at Rådet for Sikker Trafik, FDM og Forbrugerrådet, eventuelt sammen med andre, f.eks. Færdselsstyrelsen, gennemgår de autostole, der sælges i Danmark, og offentliggør resultaterne, så de kommer bredest muligt ud til offentligheden.

Så vi kan ikke støtte forslaget, men anerkender, at vi i fællesskab bør gøre det mere synligt for forbrugerne, hvilke autostole der kan klare f.eks. en sidekollision. Så der er opbakning til en indsats på det her område.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Og så er det den radikale ordfører, hr. Johs. Poulsen.

Kl. 14:59

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Det Radikale Venstre støtter beslutningsforslaget, og det gør vi ud fra den betragtning, at sådan som vi læser forslaget, er tankegangen at sikre en så let adgang som muligt for forbrugerne til at sikre sig stole, der opfylder de behov, man mener at måtte have, herunder et behov for at skaffe sig de bedst mulige autostole til beskyttelse af ens børn. Det synes vi er et meget positivt sigte med det her forslag.

Vi er naturligvis også optaget af – som jeg kan høre at andre også er ud fra den debat, der har været om spørgsmålene fra forslagsstilleren – at man ikke kommer i total kollision med EU-retten på området. Men jeg kan som sagt allerede høre på debatten, at der er en fælles optagethed af, at man sikrer, at det her kan gennemføres på en sådan måde, at man kan føre det ud i livet. Det skal vi finde en form på; det har vi tid til, og det er der også grund til at gøre, for så stiller man reelt forbrugerne bedre fremover.

Derfor er der på bundlinjen én ting at sige, og det er, at der er grund til at takke hr. Benny Engelbrecht for, at han har bragt det her forslag op, for af den debat, der allerede har været her, kan vi jo høre, at det her beslutningsforslag vil fremme mulighederne for, at forbrugerne i fremtiden bedre vil kunne gennemskue det her marked til gavn for dem selv og ikke mindst deres børn. Så vi er godt tilfredse med forslaget.

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren.

Så er det hr. Benny Engelbrecht som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 15:00

(Ordfører for forslagsstillerne)

Benny Engelbrecht (S):

Jeg skal ikke blot sige tusind tak for den utrolig venlige modtagelse, der har været fra såvel minister som ordførere i denne sag, men især takke for den store omsorg, som Venstres ordfører, hr. Karsten Nonbo, udviser for min person i denne sammenhæng. Jeg kan sagtens tåle også at modtage positive tilkendegivelser i denne sag og særligt, når de er så positive som dem, der kom i dag fra hr. Karsten Nonbo. Så tak for det.

Vi har allerede i debatten vendt spørgsmål om EU-retten. Jeg mener, at det sagtens er muligt at gennemføre et sådant forslag inden

for den nuværende EU-ret, hvis man laver en positivmærkning, men nok om det.

Vi har jo haft den debat, og sandt at sige er det oplagt, at det, der er vores interesse i sagen, er at finde frem til praktiske løsninger. Det er det, der er tilkendegivet fra alle ordførere i salen i dag, og det kan jeg selvfølgelig kun være yderst tilfreds med. Er der elementer, som under udvalgsarbejdet skal præciseres nøjere, gør vi selvfølgelig gerne det, og jeg vil i hvert fald også meget gerne præcisere, at netop det element i beslutningsforslaget, som omhandler klageadgangen – det er jo ikke på transportministerens område, men derimod på økonomi- og erhvervsministerens område – jo præcis er imødekommet i forbindelse med en delaftale under globaliseringsforhandlingerne, hvor Socialdemokraterne i øvrigt også er med.

Derfor er vi selvfølgelig meget tilfredse med, at det er blevet præciseret, og derfor vil vi selvfølgelig også under udvalgsbehandlingen få nøjere præciseret, at det ikke vil være noget, vi går videre med i forslaget, da der er taget hånd om det.

Jeg vil da også i den sammenhæng takke de partier, som har været med til at lave den aftale. Selv om det ikke er de ordførere, der er til stede i dag, synes jeg alligevel, at det er værd at kvittere for, at vi netop har sikret en øget adgang til klagemuligheder, bl.a. på lige præcis dette område.

Forleden havde jeg den lidt tvivlsomme fornøjelse, i forbindelse med at jeg forberedte mig til denne tale, at overvære en crashtest, som det hedder, af autostole på nettet. Det var i forbindelse med en video, som var offentliggjort af Forbrugerrådets blad »Tænk«, og jeg blev ærlig talt ramt af stærkt ubehag, da jeg så sådan en barnedukke flyve med pandebrasken forrest mod karrosseriet i testbilen. En sådan testvideo gør et indtryk – også på mig, selv om jeg ikke er så heldig at have børn – for der skal jo ærlig talt ikke meget fantasi til at forestille sig, hvordan det ville have set ud, hvis det havde været et rigtigt barn af kød og blod, der havde siddet i stolen og var fløjet igennem bilen. Det var det jo så heldigvis ikke, men det kan det blive, hvis vi ikke netop får stillet disse skærpede krav til producenterne af autostole, til forhandlerne af dem og ikke mindst til de sikkerhedstest, der skal til for at godkende dem. Det er jo ikke, fordi der ikke findes produkter på markedet, der lever op til de sikkerhedskrav, der er værd at stille, og som kan sikre børn effektivt mod sidekollisioner. Problemet for forbrugerne er altså at finde frem til de mest hensigtsmæssige produkter.

Den crashtest, som Foreningen af Danske Motorejere, FDM, forestod tilbage i 2009, slog utvetydigt fast, at de internationale EU-godkendte test af autostole er utilstrækkelige og efterlader danske forældre med en falsk tryghed. Det, som også er værd at bemærke i den sammenhæng, er, at det ikke nødvendigvis er sådan, at man, fordi man køber de dyreste autostole, får de bedste produkter eller vise versa.

Jeg må derfor i lighed med FDM og Forbrugerrådet så alvorlig tvivl om sikkerheden af mange af de autostole, der huserer på det danske marked, når de ikke er testet for noget så elementært som deres modstandsstyrke ved netop en sidekollision, specielt når man tænker på, at sidekollisioner ifølge forbrugermagasinet »Tænk« er den næsthøypigste ulykkesform, kun overgået af frontalsammenstød. Faktisk har sidekollisioner, ifølge tal for perioden 2000-2007, der stammer fra Rådet for Sikker Trafik, angiveligt kostet 20 børn livet, mens 98 børn er blevet hårdt kvæstet. Hvor mange af disse tragiske tab af børneliv, der kunne have været forhindret ved strengere testkrav og en dansk mærkningsordning, må blive ved spekulationerne. Jeg mener heller ikke, at vi på den måde skal skue tilbage, men netop skue frem. Vi har muligheden for nu at sikre vores børn i fremtiden, og det bør vi naturligvis gøre.

Kl. 15:06

Den nuværende tilstand er et typisk bevis på, hvor galt det kan gå, når man slet ikke stiller tilstrækkelige krav til markedets frie

kræfter. Det vil jeg så i øvrigt undlade at gå yderligere ind i for ikke at skabe en negativ stemning her i salen. Jeg vil ikke i den sammenhæng pege fingre, men netop skue frem.

Der er ingen tvivl om, at den fælleseuropæiske standard vanskeliggør implementeringen af den optimale løsning. Det kunne være et enkelt forbud mod salg af autostole, som ikke yder den nødvendige sikkerhed for barnet, men når op mod hver fjerde autostol til børn ifølge FDM er sikkerhedsmæssigt utilfredsstillende eller direkte livsfarlig, ja, så må vi jo altså handle på det spilleplan, vi har. Vi har med et for vigtigt emne at gøre. Derfor er det meget positivt, at regeringen sørger for, at Færdselsstyrelsen i samarbejde med Rådet for Sikker Trafik, FDM og Forbrugerrådet indgår i en arbejdsgruppe, som sikkerhedsmæssigt skal kigge på den officielle danske mærkningsordning for autostole til børn – frivillig eller ufrivillig, hvad den nu skal være; vi må se, hvordan den landes i sidste ende, men vi bakker i hvert fald fuldt op om ministerens forslag på dette punkt.

En mærkningsordning skal baseres på valide og grundige test, og en mærkningsordning skal jo også være en, som danske forældre kan være fuldt trygge ved. Det er klart, at det også kræver oplysning og en oplysningsindsats, som det er fremhævet fra flere sider, bl.a. af den konservative ordfører.

I de tilfælde, hvor danske forældre ikke føler sig trygge, skal de, modsat i dag, have mulighed for at klage direkte til Forbrugerklagenævnet over problematiske autostole, og det har vi jo så sikret ved en indgåelse af den aftale på netop dette område, som er sikret i anden sammenhæng, sådan som transportministeren også har været inde på.

Det er naturligvis groft skitseret ikke tilstrækkeligt, at vi sikrer vores børn på en måde, som kan sammenlignes med, at vi sætter dem på en stak telefonbøger, i de tilfælde bilen bliver ramt sidevers fra. Derfor er dette emne også for vigtigt til, at vi lader ideologiske forskelle og politiske uenigheder komme på tværs. Derfor er jeg meget glad for de tilkendegivelser, der har været her i salen, og jeg er ikke mindst glad for, at det også tyder på, at vi ret hurtigt kan få nedsat en arbejdsgruppe, og at den ret hurtigt kan komme med sine endelige resultater. Jeg ser frem til, at vi hurtigt og ekspedit kan få dette igennem udvalgsarbejdet og forhåbentlig også dér lave en fælles beretning, som slår fast, hvad vi – som jeg kan forstå det i dag – alle bredt her i salen er enige om. Tak for behandlingen.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 89:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedret naturbeskyttelse.

Af Flemming Møller Mortensen (S) m.fl.

(Fremsættelse 11.12.2009).

Kl. 15:09

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet. Og den første, der får ordet, er miljøministeren.

Kl. 15:09

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Med det beslutningsforslag, som vi skal behandle her i dag, foreslår Socialdemokratiet en række tiltag, som skal stramme op på kommunernes varetagelse af naturbeskyttelsen af § 3-områderne.

Den seneste tids debat om § 3-naturområderne har ikke kun gjort indtryk på Socialdemokratiet, men også på mig selv. Jeg har derfor indledt en dialog med Kommunernes Landsforening og Danmarks Naturfredningsforening med henblik på at få afklaret, om der er uhensigtsmæssigheder i forhold til at få en så god § 3-natur som overhovedet muligt.

Jeg har derudover besluttet at gennemføre et serviceeftersyn af § 3-området. Det betyder bl.a. en undersøgelse af, hvordan § 3-områderne registreres og administreres og af mulighederne for en bedre håndhævelse af loven, hvis det måtte vise sig at være nødvendigt. Jeg vil gennemføre serviceeftersynet og se på resultatet i dialog med Kommunernes Landsforening, for det er jo nu engang kommunernes ansvar at passe på vores § 3-natur.

Jeg vil også gerne her i dag gøre det helt klart, at mit og regeringens udgangspunkt er, at vi grundlæggende har tillid til, at kommunerne kan løfte opgaven på natur- og miljøområdet. Jeg ser ikke umiddelbart et behov for at ændre reglerne, men derimod et behov for, at de eksisterende regler kommer til at virke i alle de kommuner, som vi har i Danmark.

Jeg vil også gerne minde om, at det kun er 3 år siden, at kommunerne overtog de helt nye opgaver på natur- og miljøområdet. Siden da er der jo sket en lang række ting, bl.a. har vi for første gang, siden naturbeskyttelsesloven blev vedtaget i 1992, fået et system til at samle og formidle informationer om den § 3-beskyttede natur, nemlig miljøportalen. Det er et meget stort og godt skridt.

I Miljøministeriet har vi allerede gennemført en række initiativer for at understøtte kommunerne i deres arbejde med § 3-naturen. Det drejer sig bl.a. om en ny § 3-vejledning til kommunernes administration, en værktøjskasse på By- og Landskabsstyrelsens hjemmeside til kommunernes § 3-administration, skemaer og naturdatabaser til registrering af § 3-områderne og deres naturkvalitet og også direkte rådgivning til kommunerne fra By- og Landskabsstyrelsen, bl.a. gennem telefonrådgivning og kurser.

Det serviceeftersyn, som jeg nu har planlagt, og som jeg også har fortalt om til diverse medier, giver desuden en informationskampagne ben at gå på, for jeg har jo i sammenhæng med det, jeg har sagt, også argumenteret for, at vi bliver nødt til at lave en informationskampagne rettet mod lodsejerne i det åbne land. Det er mange år siden, at der er udsendt en generel information om § 3-beskyttede naturområder, og jeg er også af den opfattelse, at det er en rigtig god idé at informere lodsejerne om den situation, som gælder i forhold til § 3. Jeg vil invitere til, at informationsmateriale bliver udviklet i samarbejde med Kommunernes Landsforening og Danmarks Naturfredningsforening, Landbrug & Fødevarer samt Dansk Skovforening og eventuelt andre relevante interessenter. Det er min klare ambition, at materiale skal udsendes i løbet af foråret 2010.

Jeg vil også gerne have gennemført en undersøgelse af kommunernes praksis på administrationsområdet, og det vil sige en for en gennemgå alle kommunernes § 3-afgørelser i 2008; det er samlet ca. 1.200 afgørelser. Derudover vil jeg også få gennemført en undersøgelse af de forhold, som både KL og Danmarks Naturfredningsforening har påpeget i forbindelse med registreringen.

Jeg har desuden besluttet at gennemføre et projekt, der stikprøvevis belyser kvaliteten af de eksisterende registreringer og af, hvor godt de afspejler de faktiske forhold, samt belyser, hvad eventuelle forskelle skyldes. Jeg vil dog blive meget overrasket, hvis det viser sig, at en tredjedel af naturområderne er forsvundet, sådan som bl.a. Danmarks Naturfredningsforening har været fremme med påstande om. Resultaterne af stikprøveundersøgelsen vil jeg derudover drøfte med Kommunernes Landsforening, fordi det er kommunernes opgave at vedligeholde den vejledende § 3-registrering.

Endelig vil jeg også se på, om der her er behov for at skærpe midlerne til håndhævelse af loven og sanktioner for lovovertrædelser. Jeg er åben over for hårdere sanktioner, ingen tvivl om det. Strafferammen for at overtræde naturbeskyttelsesloven er normalt en bøde, men kan under skærpede omstændigheder stige til fængsel i op til 1 år. Der kan overvejes et højere bødeniveau som et middel til at styrke respekten for § 3-beskyttelsen, ligesom administrative bøder som midler til kommunernes håndhævelse af loven også er noget af det, der skal belyses.

Det er også vigtigt for mig at sige her i dag, at jeg ikke vil lægge mig fast på, hvorvidt der skal ske en ændring eller ej, før vi har analyseret mulighederne og praksis nærmere. Det er så også baggrunden for, at regeringen ikke kan anbefale at stemme for beslutningsforslaget, men i stedet vil afvente det serviceeftersyn, som jeg nu har redegjort for. Og så er det selvfølgelig klart, at jeg, når vi får et ordentligt beslutningsgrundlag, vil overveje, om vi skal iværksætte yderligere tiltag i forhold til hele spørgsmålet om § 3.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 15:15

Flemming Møller Mortensen (S):

Mange tak. Det klæder mangen en debat her i Folketingssalen, at man starter med at tolke positivt. Det gør det i mange af livets sammenhænge. Det vil jeg også gerne her, og så vil jeg sige, at der skulde vel nok meget til, før miljøministeren forstod, hvad det er, man fra international side har kritiseret Danmark for, hvad alle de grønne organisationer i Danmark har sagt igen og igen, og hvad vi fra oppositionens side har sagt så tydeligt, som det er os muligt. Det står helt galt til, når det drejer sig om de naturbeskyttede arealer i Danmark fraset de områder, som ligger i Natura 2000. Vi har en natur i Danmark, og vi har troet, at vi havde en lovgivning, som beskytter den, men det har vist sig, at *ingen* – ikke ministeren, ikke kommunerne – ved, hvilken tilstand den er i.

Jeg skal spørge ministeren: Når stikprøverne i forhold til det nye serviceeftersyn har vist sig at udmunde i et resultat, hvor stor en procentdel tror ministeren der er forsvundet af de § 3-beskyttede arealer? En anden ting, jeg gerne vil spørge om, er ...

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Jamen det bliver så i næste omgang, for den røde lampe har lyst i lang tid. Så er det miljøministeren.

Kl. 15:16

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg er desværre ikke i stand til at være spåmand endnu. Det kan være, det kommer senere i mit liv. Derfor giver det heller ikke meget

mening for mig at spå om, hvad en undersøgelse, som jeg jo netop har sat i gang, vil vise. Men jeg deler ikke det dystre syn på kommunernes ansvar og kommunernes opgave i forhold til § 3 og om, hvis man lytter til, hvad hr. Flemming Møller Mortensen siger, at alt skulle være i forfald. Jeg mener ikke, at det er et rigtigt billede.

Men jeg vil ikke lægge skjul på, at der har været en lang debat, og det er jo bl.a. på baggrund af den debat og de bemærkninger, der er fremkommet, at jeg synes, at det nu er hensigtsmæssigt at få genanalyseret det her område. Det glæder mig også, at hr. Flemming Møller Mortensen trods alt kommer frem til, at det nok er meget godt. Så kommer der så en lang række lidt mere triste bemærkninger, men lad det være. Jeg håber, at hr. Flemming Møller Mortensen også glæder sig til at se, hvad udfaldet af det serviceeftersyn bliver.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Flemming Møller Mortensen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:17

Flemming Møller Mortensen (S):

Jamen det er jo klart, at jeg synes, at det er meget godt. For det, ministeren fremlægger først i den her uge, er jo udtryk for, at ministeren virkelig er blevet vækket. Jeg tror såmænd på, og jeg tager det også som udtryk for, at vi som opposition allerede har en halv sejr i hus, for det, vi har fremsat beslutningsforslag om her i dag, er jo det, ministeren nu går ud og agerer på.

Vil ministeren give udtryk for, at sådan som kontrollen og sanktionssystemet er i dag, og sådan som det har været de sidste 8 år, har der ikke været noget incitament for ejerne, eksempelvis landmændene, til ikke at pløje jorden op? Har den sanktion, den bødestørrelse, som ministeren selv er inde på skal justeres, været af en sådan størrelse, at vi kan sige, at det var ligegyldigt, om man modtog bøden eller ej, når man tænkte på, hvilken gevinst man fik ved at fjerne det § 3-beskyttede areal?

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det miljøministeren.

Kl. 15:18

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg har generelt den holdning, som jeg også giver udtryk for, at vi skal se helt fordomsfrit på alle de parametre, jeg har nævnt, herunder også sanktioner. Nu er der jo stor forskel på, hvilke sanktioner man kan blive mødt med. Det var også det, jeg sagde i talen. Det er lige fra bøde i den ene ende til fængsel i den anden ende, og det kommer jo an på en konkret vurdering. Men jeg er sådan set enig i, at vi bliver nødt til at se helt åbent på, om der er ting, der skal forbedres, også i forhold til sanktionerne. Derfor hører hr. Flemming Møller Mortensen mig jo heller ikke stå og sige, at der er nogle ting, som jeg ikke vil diskutere. Jeg vil sådan set gerne diskutere det hele.

Til det med, hvorvidt oppositionen har fået en halv sejr eller ej, vil jeg sige, at halve sejre vil jeg også gerne ønske tillykke med. Men jeg kan sige, at det jo ikke er hr. Flemming Møller Mortensens fortjeneste, at det her arbejde er sat i gang. Det er en dialog, som vi har haft igennem lang tid. Jeg vil give stor ros for, at man går ind i debatten, men en halv sejr tror jeg vi må sige at vi ikke er nået til endnu.

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Ida Auken.

Kl. 15:19

Ida Auken (SF):

Jeg vil bare spørge miljøministeren, om det ikke ærgrer ham, at han ikke nåede at sætte det her serviceeftersyn i gang, inden braklægningsordningen blev ophævet, for man kunne jo godt tro, at når der nu pløjedes 117.000 ha op, altså et område på størrelse med Lolland, er der smuttet et par § 3-arealer med her. Så punkt 1: Har ministeren ikke ærgret sig over, at han ikke satte det her tjek i gang, inden man ophævede braklægningsordningen? Og punkt 2: Er ministeren overbevist om, at der ikke røg nogle § 3-arealer, da man pløjede brakken op?

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 15:20

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Nu er det jo ikke en længere brakdiskussion, vi har i dag, men til brakdiskussionen vil jeg sige, at det jo er landbrugsjord i omdrift, som har været en del af den braklagte jord, og at det ikke er sådan, at jeg fortryder, at jeg ikke har sat et serviceeftersyn i gang. Jeg vil sige, at jeg med de oplysninger, jeg har på nuværende tidspunkt, har tillid til: punkt 1, at kommunerne varetager opgaven, og punkt 2, at vi heller ikke er i den situation, som bl.a. Danmarks Naturfredningsforening har påpeget vi er i, at en tredjedel af § 3-naturen skulle være væk. De undersøgelser, jeg har set fra Danmarks Naturfredningsforening, må jeg sige overhovedet ikke har været overbevisende i forhold til at løfte den påstand om, at en tredjedel af § 3-naturen skulle være pløjet væk eller forsvundet.

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Ida Auken.

Kl. 15:21

Ida Auken (SF):

Men nu alligevel! Nu er det sådan, at § 3 har fungeret sådan, at man kunne vokse ind og ud af naturbeskyttelsen, og man kunne jo godt mene, hvis man tager et areal på størrelse med Lolland – 117.000 ha, og hvis det er svært for folk at forestille sig, er det 117 gange Dyrehaven, vi har pløjet op her – at noget af det havde været § 3-arealer eller var vokset ind i § 3-beskyttelsen, mens det lå brak. Og så vil jeg bare igen spørge ministeren: Ærgrer det ikke ministeren, at han ikke fik sat det i gang, inden de her arealer blev pløjet op? Og vil han virkelig udelukke, at der blev pløjet store arealer op, der faktisk ville være i en kvalitet, som nu ville være blevet § 3-beskyttet efter et servicetjek?

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 15:22

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Heldigvis svarede jeg meget klart på de to spørgsmål, da jeg svarede fru Ida Auken første gang. Først til det med brakjord: Er det værende natur? Nej, brak er landbrugsjord i omdrift. Jeg ved godt, at fru Ida Auken mener, at man kan få meget naturpolitik gennem landbrugsjord i omdrift, men dertil må jeg bare sige, at jeg er dybt uenig med fru Ida Auken. Jeg mener, at vi skal kæmpe for at få mere ny natur, som er jord, der bliver taget ud af drift, og det har vi jo sådan set også allerede bevist med »Grøn Vækst«. Det var den første ting. Den anden ting er, at det er rigtigt, at der er blevet pløjet brakjord op. Vi har også lavet en plan, der har kompenseret for den miljøbelastning,

kan man sige, som det medfører. Derudover vil jeg så sige, at det jo ikke giver ret meget mening at diskutere, hvad et serviceeftersyn kan komme frem til, når jeg ikke engang kender resultatet. Fru Ida Aukken kan have sine holdninger, jeg kan have nogle andre holdninger, men jeg synes nu, at det er mest fornuftigt at afvente, hvad det serviceeftersyn, der nu er blevet besluttet skal være, kommer frem til.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til miljøministeren. Vi går i gang med den egentlige ordfører-række, og den første ordfører er hr. Eyvind Vesselbo som ordfører for Venstre.

Kl. 15:23

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Det er jo godt, når man som politiker kan blive glad over et forslag, som ligger på bordet. Her er et beslutningsforslag, hvis indhold jeg måske ikke fuldt ud er enig i, men alligevel kan man glæde sig over, at Socialdemokratiet nu har sat fokus på § 3-områderne. Man må sige, at det så er ca. 10 år for sent, at Socialdemokratiet har fået mandet sig op til at markere noget omkring § 3-områder. Det burde man jo have gjort for 10 år siden. Da man selv var i regering og havde miljøministerposten, havde det været på sin plads at markere og fokusere på § 3-områderne, men det gjorde Socialdemokratiet ikke på det tidspunkt. Det skal vi ikke tærskle langhalm på, fordi nu er der så kommet det her beslutningsforslag, som man også må sige kommer haltende ikke bare 10 år for sent, men nu kommer det så haltende, efter at ministeren har meddelt, at han vil lave et serviceeftersyn på § 3-områderne.

Man må sige, at de i Socialdemokratiet er lidt lang i spyttet. For det første skulle man have gjort det her for 10 år siden, og for det andet kommer man ganske givet her om lidt på talerstolen og siger: Det var vel nok godt, at vi fik sat miljøministeren i gang. Ja, det er jo fint. Når miljøministeren allerede har sat et eftersyn i gang af § 3-områderne, kommer man med et beslutningsforslag og siger: Vi har vundet en halv sejr. Det er lidt for fattigt.

Men ud over det vil jeg sige, at indholdet af beslutningsforslaget rummes af noget af det serviceeftersyn, som regeringen og miljøministeren vil foretage. Det er jo enormt vigtigt, at vi sikrer vores naturrområder, at vi sikrer, at dyr og planter kan overleve, og derfor er det umådelig vigtigt, at miljøministeren nu har startet et grundigt serviceeftersyn af § 3-områderne, sådan at man kan få tjekket, hvordan administrationen går, få rådgivningen i orden, få informationer, få undersøgelser af praksis, lave nogle stikprøvekontroller og så også lige gå ind, som ministeren sagde, at se på håndhævelsen.

Se, det er jo nogle helt konkrete ting, som også kan realiseres, og det har jo været en del af en proces for den her regering siden 2002, at man arbejdede sig frem mod at nå til nogle helt konkrete ting ud fra det, som allerede var vedtaget i lovgivningen på miljøområdet. Så her drejer det sig om rettidig omhu, ikke om halve eller hele sejre. Det drejer sig om at gøre noget for naturen og for dyrene og planterne.

Jeg synes jo, det er godt, at Socialdemokrater har fremsat det her beslutningsforslag, for det viser, at man bakker op om intentionerne og ønsket om at lave et serviceeftersyn af § 3-områderne. Derfor burde det ikke føre til en særlig lang debat, fordi vi jo er enige om, hvad der skal ske på området. Vi skal gøre noget for dyr og planter.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig to korte bemærkninger. Først er det hr. Flemming Møller Mortensen.

Flemming Møller Mortensen (S):

Sagt til hr. Eyvind Vesselbo: Jeg vil meget gerne blive i den her næsten glædesrus. Ordføreren startede med at udtrykke glæde, men det foretog sig hurtigt, om det var en lovsang, eller det ikke var.

Men der er altså noget, hr. Eyvind Vesselbo fuldstændig har misforstået, og det er kronologien i tingene. Hvis hr. Vesselbo fra talerstolen vil stå og påstå, at ministeren kommer før oppositionen i den her sammenhæng, er der altså et eller andet, der er fuldstændig uforståeligt. Prøv bare lige at kigge på, hvornår det er, det her beslutningsforslag er fremsat, og prøv så at kigge tilbage til i mandags, hvor ministeren sendte en pressemeddelelse ud. Jeg er helt sikker på, at ministeren har følt sig presset af international kritik, de grønne organisationers kritik og en samlet oppositions kritik.

Så skal jeg stille et spørgsmål: Ville det ikke have været fornuftigt af regeringen at have lavet en stikprøveundersøgelse, når man nu fra regeringens side kritiserer Danmarks Naturfredningsforenings analyser af, hvor meget § 3-jord de skønner er forsvundet? Hvorfor skal der gå 8 år af en regeringstid, inden man laver en undersøgelse?

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:28

Eyvind Vesselbo (V):

Nu kan jeg jo høre, at ordføreren for Socialdemokratiet er meget interesseret i kronologien. Det er åbenbart det, der er det mest interessante her og ikke så meget indholdet, og hvad vi gør for dyrene og planterne. Det er jo sådan, det er. Hver gang vi diskuterer miljø, handler det om proces, eller om et eller andet, der er kommet for sent. Nu kan jeg forstå på det hele, at man også gerne vil tage nogle halve sejre. Ja, for os er det en sejr i sig selv at gøre noget for dyrene og planterne og ikke så meget at spille hinanden ud om, hvornår tingene er sket. Men jeg må dog alligevel sige, at vi står og diskuterer det her beslutningsforslag i dag, og at jeg da så ministerens pressemeddelelse for nogle dage siden, så hvis vi skal diskutere kronologi, var ministeren først ude med den her sag.

Med hensyn til ... det kan jeg så ikke nå at svare på.

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Nej. Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 15:29

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg vil så sige, at blandt de tilhørere, der måtte høre den her debat, må der i hvert fald være en lillebitte smule hovedrysten, og det kunne jeg også mærke, at der næsten var fra ministerens side hernede. Ministeren fremsendte en pressemeddelelse i mandags, og vi har fremsat det her beslutningsforslag væsentlig tidligere.

Men sagt til hr. Eyvind Vesselbo: Lad os bare tale indhold. Jeg står her med en liste. Det er den såkaldte rødliste, som fortæller, hvilke plantearter og dyrearter i Danmark der er truet. Ud af 5.500 arter, som man har fokuseret på og undersøgt, er 1.600 arter er truet. Er det noget, der er kommet over en nat? Eller er det noget, man burde have gjort noget ved både ud fra forpligtelserne internationalt og også ud fra det, Venstre og De Konservative sagde i deres udmelding om biodiversitet i 2004, hvor man sandelig ville lave handlingsplaner og man sandelig ville gøre noget for at redde dem? Hvad er det, man har gjort? Man har intet gjort, vil jeg sige til hr. Eyvind Vesselbo. Det er derfor, katastrofen ude i naturen er så stor. Og hvis hr. Eyvind Vesselbo slet ikke har lyttet til de grønne organisationer

og slet ikke har nogen tillid til, at det, de siger derude, og det, de op-lever, er korrekt, hvor er vi så henne?

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:30

Eyvind Vesselbo (V):

Nu er det sådan, at jeg har tillid til, at de, der har med den her sag at gøre, nemlig kommunerne, sørger for, at tingene er i orden.

Som jeg sagde, da jeg startede min ordførertale, er Socialdemo-kratiets interesse for denne sag ligesom 10 år forsinket, for det burde være gjort, da man selv sad med ministerposten på miljøområdet. Da burde man have taget fat på det her. Da denne regering kom til, lavede vi en lang række planer på det her område, og nu kommer så den rettidige omhu, hvor vi siger: Nu har vi siddet i 8 år, og nu kigger vi på det for at se, hvordan de ting, vi har indført, har virket. Det er jo det, som jeg kan forstå Socialdemokratiet bakker op om, fordi vi er vel enige om, at det er en god idé – og det er der vel ikke nogen der ryster på hovedet af – at der skal laves et serviceeftersyn? Jeg forstod, at det bakkede Socialdemokratiet op.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Ida Auken.

Kl. 15:31

Ida Auken (SF):

Hr. Eyvind Vesselbo har siddet længere i Folketinget, end jeg har, men det er godt nok noget af det frækkeste, jeg har hørt endnu, altså at Socialdemokratiet ikke har udvist rettidig omhu. Jeg ved ikke, om ministeren er bekendt med det, der hedder Wilhjelmudvalgets rapport, som blev sat i gang i 2000. Det er det største serviceeftersyn, der nogen sinde er lavet af dansk natur. Det var endda en tidligere konservativ minister, der sad i spidsen for det.

Det første, Anders Fogh Rasmussen gjorde, da han kom til, var at skrotte Wilhjelmudvalgets rapport. Det vil sige, at man nu har ventet 9 år, fra den rapport blev sat i gang, og så står man og skælder Socialdemokratiet ud for, at man selv i 9 år ikke har gjort noget som helst. Det er altså frækhed ud over alle grænser. Og at vi så skal høre, at ministeren, fordi ministeren sendte en pressemeddelelse ud i mandags, så kommer før et forslag, der er fremsat i december, er jo manipulation i en grad, jeg slet ikke har hørt før.

Men lad os nu tale indhold. Hr. Eyvind Vesselbo vil altid overgå mig i manipulation, så lad os tage noget indhold. Kan hr. Eyvind Vesselbo sige, hvad det præcis er i det her forslag han er uenig i?

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:32

Eyvind Vesselbo (V):

Nu vil jeg sige til fru Ida Auken, at det jo ikke er nok, at man laver en undersøgelse, og at man laver en sammenfatning, og at man laver en Wilhjelmrapport. Der skal også handling til. Jeg vil sige, at den Wilhjelmrapport sådan set var fornuftig på en lang række punkter, men når en ny regering kommer til, laver den sin egen politik, sine egne undersøgelser, sine egne indsatser, og det er jo det, der er rettidig omhu. Når man selv kan definere politikken, laver man også de undersøgelser og det grundlag.

Nu laver så ministeren det her serviceeftersyn, som jo skal danne rammerne for den indsats, som skal sættes ind over for de her § 3-områder. Det er her, jeg synes, at det virker som en lidt underlig de-

bat, for Socialdemokratiets ordfører var enig i, at der skulle laves et serviceeftersyn. Fru Ida Auken er ganske givet også enig i, at der skal laves et serviceeftersyn. Og så kan vi stå her og have en lang, ufrugtbar debat om, hvad vi er uenige om. Vi er uenige om det, ministeren sagde.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning yderligere fra fru Ida Auken, værsgo.

Kl. 15:33

Ida Auken (SF):

Så kan jeg jo fortælle hr. Eyvind Vesselbo, at Wilhjelmrapporten udkom i november 2001, og jeg ved ikke, om hr. Eyvind Vesselbo er bekendt med, at der også skete noget andet i november 2001, lige præcis den 27. november 2001. Da kom der nemlig en ny regering til. Det vil sige, at der lå et kæmpestort, flot udredningsarbejde, endda foretaget af en konservativ minister, som regeringen bare kunne tage og føre ud i livet. Men nej, det skrottede man, og så venter man 9 år, før man kommer med et eftersyn.

Men lad mig bare spørge igen. Det lyder ikke, som om hr. Eyvind Vesselbo har læst forslaget. Så lad os lige få prøvet af, hvad hr. Eyvind Vesselbo helt konkret mener. Det er meget simpelt. Hvad er det, hr. Eyvind Vesselbo er uenig i i det, som Socialdemokraterne har foreslået i dag?

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:34

Eyvind Vesselbo (V):

Nu snakkede fru Ida Auken om manipulation, og det behøver vi så ikke diskutere længere, men det er jo ikke korrekt, at Wilhjelmrapporten blev skrottet. Der er en lang række af de initiativer fra Wilhjelmrapporten, som er indarbejdet i den politik, som den her regering har lavet siden 2001 og 2002 og frem til i dag. Der er jo en lang række initiativer, som er med. Så når fru Ida Auken siger, at man skrottede det meget flotte arbejde, er, jeg vil ikke sige manipulation, men så er det måske udtryk for, at fru Ida Auken ikke helt har fulgt med i den udvikling og de lovforslag og de initiativer, den her regering har gennemført.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Så er det hr. Flemming Møller Mortensen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 15:35

(Ordfører)

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg kan stå her på talerstolen og indlede min tale med at spørge: Gad vide, hvilke argumenter miljøministeren og Venstres ordfører ville have fremført, hvis ikke der var sendt en pressemeddelelse ud fra Miljøministeriet i mandags imod det beslutningsforslag, jeg her fremsætter. Det er ikke miljøministeren ubekendt, at Socialdemokraterne mener, at Venstre og Konservative igennem 8 år har misrøgtet de naturbeskyttede arealer i Danmark. De arealer, som er dækket af naturbeskyttelseslovens § 3, er heder, moser, overdrev, strandenge m.m., altså helt særlige, værdifulde og desværre sjældne arealtyper, hvor netop betingelserne for liv og vækst for mange dyr og planter er til stede.

Når vi f.eks. hører, at pandaen eller den sibiriske tiger er truet af udryddelse, reagerer mange med stærke følelser og får lyst til at gøre noget, at kæmpe mod det urimelige i, at menneskers adfærd og ud-

nyttelsen af naturen gør verden fattigere for altid. Hvad er det, vi gør i vores eget civiliserede Danmark? Det, vi på Christiansborg har lavet love for at beskytte, viser sig slet ikke at være beskyttet. Livsvilkårene for kirkeuglen, skovmåren, birkemus, en tredjedel af vores fugle, haren, masser af planter, ja, jeg kunne desværre blive ved og ved, er så pressede, at de er på listen over truede eller stærkt truede arter i Danmark.

En af de allervæsentligste årsager hertil er, at de ikke kan finde plads eller ro, fordi deres hjem forsvinder eller forringes. Danmark er et af de lande, som procentvis har allermindst natur. Vi har til gengæld rigtig mange korn- og rapsmarker. Disse marker er ikke natur, om end de er skønne og pæne at se på. Det er ikke her, det vilde liv af dyr og planter elsker at være. Hertil kræves god natur og sammenhængende natur, f.eks. heder og overdrev og moser. Derfor har vi med naturbeskyttelsesloven ønsket at sikre netop disse arealer. Vores forventninger og manges håb er, at der naturligvis er nogle til at passe på de fredede arealer, ligesom der på museerne er kustoder, som har styr på, at tingene er der, hvor de nu skal være, og at de er i en stand, som gør, at de også kan efterlades og overlades til kommende generationer.

Sådan er det altså ikke med § 3-arealerne. Derfor kalder jeg det misrøgt og katastrofalt. Miljøministeren har ikke overblik, kommunerne har ikke overblik, ingen har overblik. De eneste, som de sidste mange år har gjort opmærksom herpå og til tider råbt meget højt, er de grønne organisationer og oppositionen. Dog skal det nævnes, at Kommunernes Landsforening vedkender sig, at opgaven er for stor og kompleks, og at de derfor i mange tilfælde ikke magter at løfte den budte opgave, uden at de får en særlig hjælpende hånd.

Venstre og Konservative har de sidste 8 år ikke gjort noget som helst for § 3-arealerne, intet. Danmarks forpligtelse i forhold til EU og FN vedrørende arternes bevarelse, men også regeringens egne mål for det samme fra 2004, er tilsidesat og ikke efterlevet. Den smule, der bliver gjort, målrettes elitenaturen, som er dér, hvor EU og FN kan komme og puste regeringen i nakken med dekretter og åbningsskrivelser. Der er 246 udpegede arealer, som også langt fra efterlever kvalitetskravene.

Denne uge har dog bragt lidt nyt. Negativ omtale fra international side, pres fra de hjemlige grønne organisationer samt en opposition, som i samråd og med fremsættelsen af beslutningsforslag synliggør og udstiller de ynkelige forhold i dagens Danmark får nu miljøministeren til at sige, at noget må gøres. Det er en halv sejr, og jeg vil sige allerede efter den indledende debat, en trekvart sejr til de grønne organisationer og oppositionen. Men det er endnu ikke en varm hjælpende hånd til de mange planter og dyrearter, som er truede i Danmark. Vi kender alt for godt til syltekrukker her på Christiansborg, og forbliver den truede natur under krukens låg ret meget længere, er der afgjort mange arter, som ikke overlever i Danmark.

Tag nu ansvar, regering, lad være med bare at stå og småsnakke. Lyt efter, vedkend jer problemets omfang og gå til handling! Økonomi og visse erhvervs særinteresser har alt for længe sat dagsordenen for Venstres, Konservatives og Dansk Folkepartis politik på det her område. Socialdemokraterne rækker her en hjælpende hånd frem til såvel naturen, til dem, der ejer jorden, som til de 98 kommuner, som bærer pligten til at holde øje, og som gerne skulle være med til at forbedre vores mest værdifulde natur. Men der er altså også her en håndsrekning til regeringen. Så kom nu og tag fat.

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det giver anledning til en kort bemærkning fra hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 15:40

Per Ørum Jørgensen (KF):

Tak. Jeg skal love for, at den socialdemokratiske ordfører var oppe på den høje klinge i sin tale – det var det ganske klare indtryk, man fik. Jeg vil ikke vedkende mig det kraftige angreb mod regeringspartierne, som den socialdemokratiske ordfører frembringer. Det lyder lidt, som om det kun er Venstre og Konservative, der har ansvaret for de her ting. Men nu er det her forslag jo i høj grad rettet mod kommunerne, heraf også rigtig mange socialdemokratiske kommuner. Har den socialdemokratiske ordfører gjort sig den ulejlighed at rette den her kritik mod dem, der reelt har ansvaret for at tilse de beskyttede naturområder, nemlig kommunerne, herunder også de socialdemokratiske kommuner?

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:41

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg kan næsten ikke forstå det, der når mit øre, for det, hr. Per Ørum Jørgensen siger, er, at det her er kommunernes ansvar. Ja, men hvem er det, der har lagt opgaven over til kommunerne? Og hvad er det, Kommunernes Landsforening melder ud til regeringen og til alle mulige andre? Det er: Den her opgave er svær; vi har fået et rigtig svært udgangspunkt fra amternes side, fordi vi kun har vejledende materiale.

De Konservative har siddet i regering, og Venstre og Konservative med støtte af Dansk Folkeparti har fuldstændig negligeret problemstillingen siden kommunalreformen, hvor alle har været fremme og sige, at det her er et kæmpeproblem. Og vi, der bor på landet, har kunnet se konsekvenserne for § 3-jorden. Ingen har reageret på opløjning af den, ingen har sanktioneret det, og ingen har kontrolleret det. Så derfor er det helt urimeligt.

Jeg siger, og jeg har netop sagt, at Kommunernes Landsforening har vedkendt sig, at det er et stort problem, og at de ikke kan løfte opgaven, men hvad har regeringen gjort for at hjælpe dem?

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak for det. Og så er det hr. Per Ørum Jørgensen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 15:42

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg føler bare, at man, når man retter så hård en kritik mod nogen, måske også skal nuancere debatten, også af hensyn til de mennesker, der hører på den. Og det, jeg egentlig sådan i al fredsommelighed spørger den socialdemokratiske ordfører om, er, hvorvidt den socialdemokratiske ordfører også vedkender sig, at de, der har ansvaret for det her tilsyn, er kommunerne, og heraf er der jo også en stor del socialdemokratiske kommuner. Det bliver en meget ensidig kritik af regeringen.

Så vil jeg også sige om biodiversitet, om naturens udvikling og tilstand, at det jo ikke er noget, som lige ændrer sig fra den ene dag til den anden. Kunne man forestille sig, at den tidligere regering, som jo trods alt havde magten her i landet frem til 2001, også bærer et ansvar for, hvordan naturen har udviklet sig igennem de sidste 10 år?

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:43

Kl. 15:46

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg takker for spørgsmålene. Jeg vil sige, at jeg ikke tror, der er mange, der er uenige med mig i, at lige nøjagtig det her område, naturbeskyttelses- og miljøområdet, var bedre varetaget, forstået på den måde at der var større fokus på det, under SR-regeringen, end der har været under VK-regeringen. Jeg vil blot sige, at jeg tror, der var mange, der følte, at der var mange instanser, som blev enten kraftigt beskåret eller nedlagt, da VK-regeringen kom til.

Hvis hr. Per Ørum Jørgensen tænker tilbage på debatten om kommunalreformen, tror jeg også, ordføreren vil erindre, hvilken kritik og skepsis der blev udtrykt fra socialdemokratisk side i forbindelse med netop miljøområdet. Vi gav udtryk for, at vi var skeptiske over for, om kommunerne kunne magte den her opgave. Vi må blot sige, at 8 år efter, hvor der intet er sket fra VK-regeringens side, har vi virkelig et meget tydeligt resultat, der viser, hvor galt det står til, og hvor lidt der er sket.

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 15:44

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg forstår, at hr. Flemming Møller Mortensen ikke har særlig stor tiltro til, at kommunerne kan klare de ting, som de har ansvar for, og derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, om det er sådan, at hr. Flemming Møller Mortensen har fået mange henvendelser fra sine socialdemokratiske borgmesterpartifæller om, at de ikke kan klare det her, at de ikke ønsker at klare det, og at de gerne vil have, at staten overtager deres opgave. For hvis det er tilfældet på det her område, ender vi så ikke i, at der også er områder som børneområdet, ældreområdet, som kommunerne og de socialdemokratiske borgmestre heller ikke kan klare? Eller hvordan ser hr. Møller Mortensen på det?

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:45

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg vil meget gerne gentage over for Venstres ordfører, og jeg forstår godt, at det er nødvendigt at gentage den sidste del af min tale, for der var Venstres ordfører særdeles uopmærksom i salen. Jeg citerer:

Socialdemokraterne rækker her en hjælpende hånd til så vel naturen, de, der ejer jorden, samt de 98 kommuner, som bærer pligten til at holde øje med, og som gerne vil forbedre vores mest værdifulde natur.

Så hermed har jeg altså meget tydeligt givet udtryk for, at jeg ingen skepsis nærer til, om kommunerne har interessen for og lysten til det her, men jeg lytter meget til det, som Kommunernes Landsforening giver udtryk for. De har en meget stor opgave, som de ikke følger at de magter og kan løse til fulde. Derfor fremsætter vi i dag et beslutningsforslag, som er en hjælpende hånd til de tre instanser, som det her påhviler og omfatter. Det, vi vil have, er mere natur, og vi vil have, at man lever op til internationale forpligtigelser. Vi vil have, at haren og agerhønen og alle de andre elementer i naturen, jeg har nævnt, skal have det bedre. Vi skal ikke have så ynkelig en natur, når vi kan gøre det bedre.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Eyvind Vesselbo for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:46

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg hørte udmærket, hvad hr. Flemming Møller Mortensen sagde i sin ordførertale. Det er jo derfor, at jeg netop stiller det her spørgsmål, for det står ganske uklart, hvad det er, hr. Flemming Møller Mortensen egentlig mener. Selv om det bliver læst op igen, bliver det ikke mere klart af det.

Hr. Flemming Møller Mortensen siger: Vi vil gerne række dem en hånd. Med hensyn til det der med at række en hånd ved vi godt, hvad det betyder, når Socialdemokratiet siger det. Det betyder, at så skal kommunerne have flere penge til at klare det her for.

Det, jeg spurgte om, og det, jeg forventede et svar på, var, om hr. Flemming Møller Mortensen mente, at kommunerne var så dårlige til at klare den her opgave og ikke magtede det, ikke evnede det, at hr. Flemming Møller Mortensen og Socialdemokratiet herinde på Christiansborg ville fratage dem den opgave.

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:47

Flemming Møller Mortensen (S):

Hr. Eyvind Vesselbo gør det en lillebitte smule umuligt for mig at stå her på talerstolen, fordi det, som ordføreren spørger til, jo er fuldstændig væk fra det, vi diskuterer, nemlig et beslutningsforslag, hvor vi vil sikre bedre naturbeskyttelse i Danmark. Det har jo intet at gøre med det, som ordføreren siger her. Så jeg kan ikke præcisere det tydeligere.

En anden ting, der er et paradoks, er, at hr. Eyvind Vesselbo startede sin ordførertale med at sige, at det her er glædeligt. Påstanden var, at Socialdemokraterne halser efter miljøministeren. Men ordføreren ved jo, at det er lige det stik modsatte, der er tilfældet, så derfor er hr. Eyvind Vesselbo, som er af samme partiobservans som miljøministeren, åbenbart fuldstændig enig i det, vi har fremsat her. Så derfor synes jeg, at det er et helt hovedløst spørgsmål, som ministeren stiller mig her, og derfor kan jeg ikke give et bedre svar.

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Jeg tror, at han blev glad for at blive udnævnt til minister. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det hr. Kim Christiansen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 15:48

(Ordfører)**Kim Christiansen (DF):**

Da vores sædvanlige ordfører på området desværre er forhindret i dag, skal jeg på Dansk Folkepartis vegne sige følgende:

B 89 lægger op til, at man vil lave om på hele naturbeskyttelsesområdet, man vil have mere registrering, og der vil rent praktisk efter Dansk Folkepartis opfattelse ikke give mere miljø for pengene. Man pålægger kommunerne at lave mange rapporter, mere registrering, flere vurderinger og dermed også mere arbejde ude i kommunerne. Det er ting, som kommunerne ikke vil få penge for at udføre, og ingen vil have gavn af papirarbejdet.

Når vi i dag skal diskutere naturbeskyttelse, er det vigtigt at sige, at når man går ind og laver nogle tiltag, er det for bl.a. at etablere mere natur i kommunerne. Det er derfor besværligt, hvis man kun lægger op til, at kommunerne får mere arbejde, men reelt ikke får

mulighed for at afsætte penge til naturforbedringer. Det er klart, at vi skal have mere natur på sigt, men hvad er lige den perfekte naturtype? Er det § 3-områder? Er det vandområder? Er det nationalparker? Hvad er det lige, der er den optimale gødningsmængde og den slags ting?

Man kan sige, at med alle de ting, der er lagt op til i det her forslag, vil der blive sat et tungt bureaukratisk system i gang. Samtidig vil det også betyde, at de arealer, som man bare har ladet ligge i nogle år uden at dyrke dem, vil blive betegnet som beskyttede arealer og måske få betegnelsen § 3-områder eller andre naturområdebetegnelser, så vi efterfølgende aldrig vil kunne få lov til at dyrke dem igen, uden at de får erstatning. Dansk Folkeparti kan ikke gå ind for, at man på den måde eksproprierer folks ejendomme ad bagdøren.

Dansk Folkeparti mener derfor ikke, at dette forslag er den rigtige måde at sikre naturen på i Danmark. Den er der styr på på anden vis, og derfor afvises forslaget.

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er SF's ordfører, og det er fru Ida Auken.

Kl. 15:50

(Ordfører)

Ida Auken (SF):

Naturen er gået i flyverskjul i de her dage. Den gemmer sig godt under bunker af sne, og der ligger den og venter på de første forårsdage, hvor alt det nye liv igen begynder at kravle frem, så snart solen rammer den frosne jord. Men når det tidlige forår kommer, vil vi blive gjort opmærksom på, at den danske natur rigtig mange steder har det rigtig svært.

Danmark er et af Europas mest intensivt dyrkede lande. Landbruget fylder med andre ord utrolig meget, hvilket lægger pres på naturen både på grund af pladsmangel, sprøjtemidler og store udledninger af kvælstof og fosfor.

En anden grund til, at naturen er kommet under så hårdt pres i Danmark, er, at vi har en uklar lovgivning. Den såkaldte § 3-beskyttelse, der skulle beskytte den danske natur, er efterhånden ikke meget værd. I mange kommuner er man sluppet af sted med at pløje natur op både i forbindelse med ophævelse af braklægningsordningen og som en del af almindelig praksis. Der er i dag ingen klarhed over, præcis hvilke arealer der er omfattet af § 3-beskyttelsen, og miljøministeren vil ikke komme med et klart bud på, hvad han forstår som natur. Derfor kan et område i dag vokse ud og ind af beskyttelsen, og borgere, der oplever, at smuk natur i deres nærområde forsvinder, kommer ofte ikke langt med deres klager.

Der er med andre ord brug for en helt ny tilgang til naturbeskyttelsen i Danmark. SF præsenterede for et lille år siden vores store »Naturplan Danmark«, der har til formål at sørge for, at over en tredjedel af landet bliver natur og sammenhængende natur. Her foreslår vi bl.a. nogle af de samme regelforenklinger, som Socialdemokraterne foreslår i dag. Vi foreslog også dengang, at naturbeskyttelsesloven skulle ændres, så den beskytter faktisk udpegede arealer og beskriver reglerne for deres forvaltning.

I dag fremsætter både SF og Socialdemokraterne nogle klare bud på, hvad der skal til for at beskytte Danmarks natur. Og de to forslag, som vi behandler i dag, hænger tæt sammen og har til formål at få en klarere lovgivning; at få skabt et overblik over, hvor i landet den beskyttelsesværdige natur overhovedet er; at få placeret ansvaret for beskyttelsen af naturen; at få styrket tilsynsmyndigheden, så den kommer i armslængde fra ministeren og ikke igen og igen kan bremses af lokaliteter; at sørge for, at loven bliver håndhævet, og at der er klare sanktioner for at bryde naturbeskyttelsesloven.

Dette vil komme alle til gavn: lodsejerne, kommunerne, naturen og den enkelte dansker. Den enkelte lodsejer vil få klarhed over,

hvilken type jord han ejer. Er det beskyttet natur eller ej? Kommunerne vil få bedre mulighed for at håndhæve loven, fordi loven bliver klarere, og fordi tilsynsmyndigheden gør, at det ikke bliver lokalt kammerateri, der afgør, om der skal sanktioneres over for et brud på naturbeskyttelsesloven eller ej. Naturen vil få det bedre. Der vil komme mere plads til naturen, og den nuværende natur vil ikke så let kunne pløjес op, som vi så det i forbindelse med ophævelsen af braklægningsordningen.

Sidst, men ikke mindst, vil dette komme helt almindelige danskere til gode. Forholdet mellem natur og landbrug vedrører jo ikke kun landets landmænd, men mindst lige så meget de pensionister, politibetjente, skolebørn og alle andre helt almindelige mennesker, der taber livskvalitet, når naturen forsvinder i deres områder.

Så de to beslutningsforslag, som vi behandler i dag, som er fremsat af SF og Socialdemokraterne, har allerede indløst en del af deres formål. De har nemlig presset ministeren ud af hans flyverskjul. Vi hørte forleden fra ministeren, at han nu vil tage initiativ til et længe ventet servicetjek af naturbeskyttelsesloven. Det er jo glædeligt, og det synes jeg at vi skal glæde os over. Vores to forslag har virkelig indløst en del af vores formål. Vi har planlagt det længe. Det er længe siden, vi har fremsat forslagene, uanset hvad hr. Eyvind Vesselbo står og siger.

Nu har vi så for 3 dage siden fået miljøministerens første bud på, hvad der skal ske. Det er positivt, og det er godt, at ministeren langt om længe reagerer. Vi glæder os til at se, hvad ministeren kommer med og håber bestemt på, at det ikke er en syltekrukke, for det er altså vigtigt at få gjort noget ved det her nu.

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den konservative ordfører, og det er hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 15:54

(Ordfører)

Per Ørum Jørgensen (KF):

Tak for det, hr. formand.

Jeg synes faktisk, at det er meget forfriskende, at vi får den her debat om et tema, som vi også fra konservativ side ser med stor alvor på. Når man sådan ser de forslag, som beslutningsforslaget rummer, må man sige, at det jo er meget restriktivt, at man ligesom med forbud, med øgede krav, med ekstratilsyn siger, at det er det, der skal løse de udfordringer, der er. Jeg medgiver, at der er nogle udfordringer; der er nogle ude i kommunerne, som ikke løser de opgaver.

Det her forslag er i høj grad et forslag, som illustrerer, at man i Socialdemokratiet ikke har tillid til kommunerne, ikke har tillid til, at kommunerne kan løse de her opgaver. Jeg vil over for ministeren kvittere for, at ministeren har taget det her initiativ til en undersøgelse af § 3-administrationen – en undersøgelse af de beskyttede naturområder – for der er ingen som helst tvivl om, at vi har behov for mere viden, vi har behov for flere indikatorer, som vi i højere grad kan planlægge ud fra og sikre den natur, som vi ønsker at styrke.

Jeg synes, at Socialdemokratiets ordfører var meget konfrontatorisk i forhold til regeringen med hensyn til den indsats, der er gjort. Det kan måske godt være meget underholdende at have en stor gang mudderkastning om, hvilken indsats der nu er skyld i hvad. Jeg tror, at det er vigtigt at understrege – det vil jeg i hvert fald gerne på vegne af Det Konservative Folkeparti – at det ligger os meget på sinde at sikre biodiversiteten og naturområderne så godt som overhovedet muligt. Vi har da også med stor forargelse set på nogle af de sager, der er blevet beskrevet i dagspressen, om kommuner, som ikke har levet op til deres ansvar. Men jeg synes, det vil være mest fair, at man så også adresserer sin kritik til det rette sted. Når vi nu har givet kommunerne ansvaret, må vi også fastholde kommunerne på det ansvar.

Så kan det være, at der er nogle ting i relation til kommunalreformen, som kan være vanskelige at administrere for kommunerne, og det medgiver jeg også. Men da er det så også sådan, at ministeren har en tæt dialog både med Danmarks Naturfredningsforening og med Kommunernes Landsforening om de ting. Lad os dog få løst de ting, som det kan være svært for kommunerne at få løst, men totalt at lade kommunerne fraskrive sig ansvaret synes jeg ikke vi kan gøre. Kommunerne må påtage sig det ansvar, de nu engang har, og vi må også have tillid til, at kommunerne kan løfte den her opgave.

Så når vi ikke kan støtte dette beslutningsforslag, er det egentlig først og fremmest, fordi vi har tiltro til det kommunale selvstyre, og så er det selvfølgelig også sund fornuft at se nærmere på den undersøgelse af hele området, som nu kommer, og som vi fra konservativ side hilser velkommen. På den baggrund kan vi ikke støtte dette beslutningsforslag. Tak.

Kl. 15:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning til ordføreren fra hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 15:58

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak. Der var i hr. Per Ørum Jørgensens ordførertale meget forventeligt, men der var da trods alt også nogle ting, jeg gerne vil stille spørgsmål om.

Det forventelige: Selvfølgelig kan og vil De Konservative ikke stemme for det her. Det var vi ligesom godt klar over, eftersom ministeren har udtrykt sig om det.

Men jeg vil gerne blot igen sige en ting til ordføreren om det her med, at ordføreren prøver at få det til at fremstå sådan, at vi har mistillid til kommunerne, og jeg refererer til min ordførertale:

Vi vil række en hjælpende hånd ud til kommunerne. Kommunerne har fået for dårligt et redskab, fået for dårlig en økonomi og fået for stor en opgave, så der er ikke et match.

Ordføreren taler imod en skærpelse af sanktionerne og mere kontrol. Men det er altså sådan, at der i den pressemeddelelse, ministeren sendte ud i mandags, står: Ministeren er åben over for hårdere sanktioner ved overtrædelser, og han vil kigge på mulighederne for styrket håndhævelse og skærpede sanktioner. Så vil jeg gerne stille et spørgsmål til ordføreren: Er ordføreren enig med miljøministeren i, at det her er en af vejene at gå, hvis folk overtræder loven?

Kl. 15:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:59

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg kan erklære mig et hundrede procent enig med ministeren. Det, jeg egentlig bare umiddelbart, når jeg læser det her beslutningsforslag, tænker, er, at der måske så er lidt autopilot over det her forslag. Det, der nærmest fuldstændig skal løse tingene, er nye forbud, nye restriktioner, øget overvågning og alt muligt, som man kan sige i høj grad bunder i en form for mistillid, som jeg stadig føler at Socialdemokratiet udtrykker til kommunerne med dette forslag. Og det kan da godt være, at der skal strammes op nogle steder, men jeg synes, det er fornuftigt at kigge på resultatet af den undersøgelse, der nu er iværksat, og så på baggrund af den undersøgelse se, hvilke redskaber vi skal have frem af værktøjsskassen i forhold til kommunerne og i forhold til at sikre de beskyttede naturområder.

Kl. 16:00

Formanden:

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 16:00

Flemming Møller Mortensen (S):

Vi når vist ikke længere, men jeg kan blot en gang mere sige, at vi ikke har mistillid til kommunerne, men vi vil hjælpe kommunerne, lige så vel som vi vil hjælpe naturen, og vi vil hjælpe lodsejerne i den her sammenhæng.

Ordføreren siger, at Det Konservative Folkeparti vil gøre alt, vil gøre det så godt som muligt for at bevare biodiversiteten i Danmark. Kan ordføreren så svare på, hvorfor hr. Ørum Jørgensen som ordfører ikke har presset på for at få regeringen tidligere på banen og til at gøre noget tidligere, når vi har en rødliste med 1.600 arter dyr og planter, som er truede eller særdeles truede i Danmark? Hvordan kan det være, vi i sidste uge fik advarsler fra amerikanske universiteter, som siger, at vi rykker længere og længere ned på listen over lande, som gør det godt på natur- og miljøområdet, bl.a. fordi vi ikke varetager arternes beskyttelse tilstrækkelig godt?

Det var i hvert fald et par spørgsmål til ordføreren.

Kl. 16:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:01

Per Ørum Jørgensen (KF):

Ja, tak for det. Altså, det er da sådan, at Det Konservative Folkeparti tager de her ting meget alvorligt. Selvfølgelig gør vi det. Jeg føler faktisk også, at vi i forhold til miljøpolitikken har præget tingene i en rigtig god retning igennem de senere år. Jeg vil gerne nævne miljømilliarden, som jo absolut også har bidraget til at styrke biodiversiteten og skabe nye tiltag på det felt.

Så jeg synes da i hvert fald, at det er at adressere kritikken helt, helt skævt, hvis den socialdemokratiske ordfører vil rejse en kritik af Det Konservative Folkeparti i den her sammenhæng.

Men jeg anerkender behovet for, at vi får mere viden på det her område, at vi får set på, hvordan vi skaber mere biodiversitet. Og jeg er da egentlig heller ikke jublende lykkelig over den undersøgelse – og nu ved jeg ikke, hvor meget man skal lægge i en undersøgelse – men det er da i hvert fald et signal om, at der er nogle ting, vi fortsat skal arbejde med. Men jeg vil så også sige, at når det gælder miljø og natur, er de initiativer, man iværksætter, jo ikke noget, man lige ser resultatet af fra den ene dag til den anden. Det er over en længere årrække. Tak.

Kl. 16:02

Formanden:

Så er det fru Ida Auken for en kort bemærkning.

Kl. 16:02

Ida Auken (SF):

2010, altså i år, er jo året, hvor vi skulle have standset tilbagegangen i biodiversitet. Det er en stor opgave, og det er ikke lykkedes. Det er heller ikke lykkedes for så mange andre lande, men det er altså en stor opgave. Så man kunne jo godt undre sig over, at et så vigtigt område som § 3-beskyttelsen, altså naturbeskyttelsen af de områder, som EU ikke passer på for os, først tages op nu, 9 år efter regeringen kom til og samme år, som den skal leve op til kravet om at standse tilbagegangen i biodiversitet.

Er det rettidig omhu?

Kl. 16:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:03

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg er slet ikke enig i den præmis, at man ikke har beskæftiget sig med § 3-områder i 10 år. Det er en præmis, som er helt, helt forkert. Tværtimod har der jo fra regeringens side kontinuerligt været en dialog både med de grønne organisationer og med kommunerne. Så sent som da man lavede kommunalreformen for få år siden, var det da i hvert fald også et tema, som man beskæftigede sig intenst med. Så det er jo ikke sådan, at man, bare fordi man ikke laver en stor undersøgelse, så ikke beskæftiger sig med et område.

Kl. 16:04

Formanden:

Fru Ida Auken.

Kl. 16:04

Ida Auken (SF):

Jamen vil hr. Per Ørum Jørgensen så ikke oplyse mig om, præcis hvad man har gjort på § 3-området, siden man fik magten i 2001? Hvad er det så, man har gjort? Hvad har den her store interesse for § 3-områder ført til af helt konkrete tiltag for at stramme en lovgivning, man allerede i år 2000 vidste der var noget galt med?

Kl. 16:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:04

Per Ørum Jørgensen (KF):

Der har kontinuerligt været flere tiltag, og jeg synes, det også er vigtigt at fastholde ansvaret. Det er jo kommunernes ansvar at håndhæve det her. Jeg har nævnt flere konservative tiltag på miljøområdet, som også har været med til at styrke biodiversiteten. Jeg synes, det må stå klart for enhver, at der har vi faktisk været med til at give et løft. Men jeg vil så også sige, at de resultater ser man jo ikke lige fra den ene dag til den anden. Det sker over en længere årrække.

Jeg hilser med stor tilfredshed – det synes jeg måske egentlig man skulle kvittere for, også i SF – at den her undersøgelse bliver iværksat, og jeg anerkender også den problemstilling, at vi mangler viden. Det synes jeg egentlig også at oppositionen burde anerkende.

Kl. 16:05

Formanden:

Tak til hr. Per Ørum Jørgensen. Der er ikke flere korte bemærkninger. Næste ordfører er hr. Johs. Poulsen.

Kl. 16:05

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Tak for det. Det Radikale Venstre ser med stor sympati på både det her beslutningsforslag og for den sags skyld også på det næste beslutningsforslag, som ligger i fuldstændig den samme boldgade. Jeg vil derfor tillade mig at komme med en række betragtninger og bemærkninger, der i virkeligheden også gælder for det næstfølgende punkt på dagsordenen.

Vi ser som sagt med sympati på begge forslag, fordi vi læser dem som et ønske om at opnå to ting. For det første ønsker man større viden om den natur, som ligger uden for Natura 2000-områderne, den beskyttede natur, større viden om, hvordan det egentlig ser ud med naturen i Danmark, altså et samlet billede af, hvordan tilstanden er. For det andet er der et ønske om at kunne passe bedre på den type natur fremadrettet. Det synes vi i Det Radikale Venstre er et par gode intentioner, som vi som sagt læser er i begge forslag, og som vi også mener Folketinget samlet set burde forholde sig til forstået på

den måde, at man burde samarbejde om at kunne føre sådanne målsætninger ud i livet.

Man kan så altid diskutere forskellige detaljer og forskellige metoder til, hvordan man opnår det. Og jeg er i virkeligheden en lille smule ked af, at der sådan meget hurtigt gik sådan en slags Christiansborgdiskussion i det, den sædvanlige diskussion om, hvad der skete for 10 år siden, for 5 år siden, og om, hvem der er skyld i hvad og blablabla, når det vigtige i virkeligheden er at se fremad og at se på, hvordan man kan få løst opgaverne med de udfordringer, vi står med på området.

Derfor vil jeg også sige, at vi i Det Radikale Venstre sådan set er glade for, at miljøministeren nu har taget en række initiativer på området, og vi vil så lade være med at bruge meget tid på at snakke om, hvad der kom først, hønen eller ægget og alt det der. Det, der er vigtigt, er, at der tilsyneladende endelig er et samlet fokus hos de allerfleste partier i Folketinget på det her felt. Det fokus retter sig imod større viden om den danske natur og den beskyttede natur og fremadrettet, nemlig hvordan vi kan sikre, at den natur beskyttes så godt som overhovedet muligt.

Det er der så også noget der tyder på vi har brug for, men jeg tror til gengæld også, at der er behov for at nuancere billedet en lille smule, hvor nogle ligesom i den ene ende siger, at alt er totalt katastrofalt, når man læser nogle af de meldinger, der kommer i dagspressen, og hvor andre nærmest siger, at det hele går fint. Også på det her punkt som i så mange andre af livets forhold ligger sandheden et eller andet sted midt imellem, og den er i virkeligheden også nuanceret fra landsdel til landsdel.

Et af de områder, der har været ganske godt belyst eller debatteret i al fald i diskussionen om vores beskyttede natur, er det, der ligger i det tidligere Ringkøbing Amt, fordi det, der er sket der, er noget, som også Danmarks Naturfredningsforening har interesseret sig for at kortlægge. Det har jeg så den glæde at have et førstehåndskendskab til, i og med at jeg både har været medlem af Teknik- og Miljøudvalget i det tidligere Ringkøbing Amtsråd fra 2001 og fremefter og også sidder i en kommunalbestyrelse i området. Derfor ved jeg noget om det, der er foregået, og sådan set også noget om det, der ikke er foregået. Og jeg kan godt bekræfte, at det forholdt sig sådan, også i det tidligere Ringkøbing Amt, at der ikke var tilstrækkelig fokus på opgaverne. Det var formodentlig ud fra en eller anden betragtning om, at der hos nogle var den opfattelse, at det behøvede man ikke at gøre så meget ved, og var det endelig sådan, at der var grund til at gøre noget ved det, ville man som oftest ikke genere nogen i et erhverv eller noget lignende, og derfor blev der efter min mening ikke gjort nok. Men nu er det sådan, at der er kommet mere fokus på det.

Virkeligheden er i dag, at der nu er afsat over dobbelt så mange ressourcer i de kommuner i det tidligere Ringkøbing Amt til naturbeskyttelse i forhold til det, der blev afsat før i det tidligere Ringkøbing Amt. Det tyder på, at man i al fald i kommunerne gerne vil påtage sig opgaven og også gerne fremadrettet vil gøre noget ved det. Det er først og fremmest det, vi skal bygge på.

Både det, der manglede af indsats i det tidligere Ringkøbing Amt, og det, der måske kommer til at ske fremadrettet, er også udtryk for en anden ting, nemlig at det bestemt ikke er ligegyldigt, hvem man sætter til at tage beslutninger på området. Derfor er den positive melding jo også til dem, der følger med i den her debat, at det betyder noget, hvem de stemmer på, det betyder noget, hvad folk står for, hvad de har af holdninger på det her område, og det betyder noget, hvad folk rent faktisk foretager sig, når naturen skal beskyttes og det fremadrettet skal sikres, at det bliver endnu bedre. Så om ikke andet kan vi måske få det ud af debatten, at det her også i forhold til det, der sker, jo er udtryk for forskellige typer af prioriteringer lokalt.

Vi synes, der er et punkt, som måske bør have et helt særligt fokus fremadrettet, og det er håndhævelsessiden. Også derfor er jeg

glad for, at ministeren i dag her fra talerstolen har tilkendegivet, at der skal kigges ganske intensivt på det; det gælder, hvordan sanktioner kan se ud, og det gælder lige så meget, hvordan lovgivningen er indrettet i dag. For der er adskillige eksempler på – det kender jeg også førstehånds fra min egen kommune – at selv om man ønsker at håndhæve ganske stærkt på området, kan det være meget, meget vanskeligt. Der skal altså enormt meget til, før man overhovedet kommer derhen, hvor man bare kan begynde at tildele sanktioner, altså at lade det få en betydning for dem, der måtte bryde med § 3-natur-beskyttelsen. Og det har vi brug for at få kigget på, for der er der altså nogle, som er nærmest ligeglade med vores natur, og det skal selvfølgelig ikke være sådan, at man kan være det.

Kl. 16:10

Formanden:

Tak til hr. Johs. Poulsen. Er der en kort bemærkning? Værsgo til hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 16:10

Flemming Møller Mortensen (S):

Mange tak, og tak for ordførertalen. Jeg synes, der var rigtig meget fornuft og også noget visdom i den.

Jeg har et par spørgsmål, som går på det, som ordføreren siger om lokale prioriteringer. Det er, fordi det jo er i det spændingsfelt, hvor jeg bliver en lillebitte smule nervøs, fordi det jo så kan blive et kommunalpolitisk flertal, som gør, at lige nøjagtig den kommune får et meget ringe tilsyn og også en ringere prioritering på netop det her område. Har hr. Johs. Poulsen erfaring med, om der er forskel i kommunerne på, i hvor høj grad man eksempelvis politianmelder, hvis forvaltningen ser en klokkeklar miljøovertrædelse eller en overtrædelse af naturbeskyttelsesloven? Og har ordføreren erfaring med, at man i nogle tilfælde undlader politianmeldelse, men tager dialogen, fordi man siger, at det er det, man i kommunerne helst vil kendetegnes ved?

Kl. 16:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:11

Johs. Poulsen (RV):

Til det kan jeg svare: Ja, det har jeg erfaring med. Og der er også forskel på – hvad skal man sige? – den politiske tilgang til, hvorvidt man så at sige vil forsøge at forfølge sager og dermed også bringe dem til en situation, hvor der kan sanktioneres. Det er der forskel på. Når jeg specielt kigger tilbage til det tidligere Ringkøbing Amt, var der dér betydelig forskel på, om man syntes, man burde forfølge sådanne sager også med politianmeldelse. Det kan jo nogle gange skyldes et næsten personligt kendskab til, hvem det drejer sig om eller noget andet. Men det forhold får mig alligevel ikke til at konkludere, at man så bare må flytte opgaven ind centralt eller for den sags skyld lave meget detaljerede centrale bestemmelser, for derved tror jeg altså også, at man taber så meget nuancering, kan man sige, som det, at man har opgaven placeret decentralt, giver anledning til. Jeg tror mere på, at det, at man holder politisk fokus på området, at man debatterer det, og at man til stadighed påtager sig opgaven, er medvirkende til, at man trods alt kan få den løst tilfredsstillende fremrettet.

Jeg er altså også af den opfattelse, at den udvikling, der er sket decentralt, rent faktisk i en lang række tilfælde har været af det bedre, og at det giver en vis fortrøstning om, at det kan blive endnu bedre i fremtiden. Jeg har jo også bemærket mig det, som Kommunerne Landsforenings Miljøudvalgsformand har sagt i sagen, hvor man jo helt klart tager ejerskab med hensyn til at beskytte naturen, og at

det at lave en ordentlig varetagelse af vores naturopgaver er noget, som man skal påtage sig.

Kl. 16:13

Formanden:

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 16:13

Flemming Møller Mortensen (S):

Mit spørgsmål skal lige gå på, at jeg ikke håber, at ordføreren har misforstået, hvad det er, Socialdemokraterne vil med det her beslutningsforslag. Vi ønsker netop ikke at fjerne den decentrale placering. Vi ser jo netop værdien i den derude, men vi vil rigtig gerne give en hjælpende hånd, på nøjagtig samme måde som hr. Johs. Poulsen siger det. Redskaberne har ikke været så gode, det kan vi gøre væsentlig bedre, og det er jo præcis det, vi gerne vil.

Så vi ønsker altså en hjælp til kommunerne og stadig væk også det at have kommunerne til at løse opgaven netop i en lydhørhed over for det, Kommunernes Landsforening siger, at de gerne vil, men også i forbindelse med det, de gerne vil have hjælp til.

Kl. 16:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:13

Johs. Poulsen (RV):

På det felt er vi derfor er fuldstændig enige, og det er også grunden til, at jeg indledte med at sige, at vi er positive både over for det her beslutningsforslag og det, der ligger i B 90, fordi vi opfatter det som to forslag, der giver anledning til, at vi dels får større viden og dels kan sætte mere præcist ind med en fremadrettet beskyttelse med de rigtige redskaber. Og der peger jeg så på, at håndhævelsen er et af de områder, vi nok skal interessere os i særlig grad for, både fordi man skal have bedre redskaber og også, fordi der måske på tværs af andre lovgivninger er en situation i dag, hvor det er for let at smyge sig udenom, hvis lovgivningen endelig bliver håndhævet, eller hvis man endelig forsøger at indlede en egentlig sag på det, for så er det altså meget svært at føre den til doms. Jeg kender fra min egen kommune et eksempel, hvor man nu gennem flere år på trods af en vedholdende indsats ikke har været i stand til at bringe en sag så langt, at man overhovedet kan forholde sig til en sanktion endnu.

Kl. 16:14

Formanden:

Tak til hr. Johs. Poulsen. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Så bliver det hr. Flemming Møller Mortensen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 16:15

(Ordfører for forslagsstillerne)

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg vil gerne blive i den positive stemning. Jeg synes, debatten, vi har haft her i salen, har været god, den har været frugtbar, og sagen har bestemt været rimelig at sætte på dagsordenen. Det har jeg hørt fra hvert et hjørne af salen, og det kan naturligvis kun glæde mig.

Jeg har det sådan med den lidt sjove retorik og morskaben med hensyn til rækkefølgen af tingene, at rækkefølgen i og for sig er fuldstændig ubetydelig. Det, vi skal samles om her i Folketingssalen, er lige nøjagtig om at løse det, der er de nationale problemstillinger, der, hvor vi gerne vil hævde os positivt, men også der, hvor vi bærer et ansvar, som måske kan være svært at definere. Det kan i hvert fald være svært altid at holde sig definitionerne klart for øje, når man handler politisk, men det, vi jo skal, er at sørge for, at vi gør det så godt som overhovedet muligt. Man kan spørge: Vil vi alle sammen

det samme? Nej, det vil vi jo synligt ikke, men det, der helst skal være styrken i dette lokale, er processen med alligevel måske at skaffe et flertal, som kan bevæge sig i den rigtige retning.

Så lige for at slutte morskaben af over, hvem der vinder her, må jeg sige, at jeg som forslagsstiller klart står og føler, at vi står i en god position. Der har været lydhørhed. Jeg må også sige, at jeg trækker lidt på smilebåndet over, at ministeren fremsendte sin pressemeddelelse og sit serviceeftersyn i mandags, men det har, tror jeg, trods alt været det rigtige for naturen. Så kan man spørge, om det var rettidig omhu fra miljøministerens side. I de sidste 8 år har det ikke båret præg af rettidig omhu fra Venstres og Konservatives side, men jeg synes, at der i denne uge har været rettidig omhu, fordi vi nu trods alt får taget et rigtigt skridt.

Det, der er det helt afgørende nu, og det, jeg kan love miljøministeren vi vil gøre fra oppositionens side, er at holde øje med, at det her ikke bliver syltekrukke. Jeg har bidt mærke i ministerens retorik i pressemeddelelsen. Ministeren vil gerne, at det her kommer til at foregå forholdsvis hurtigt. Tro mig, vi skal nok sørge for at følge op i samråd og med spørgsmål for at se, med hvilket tempo det her så kommer til at løbe.

Når jeg har brugt ordene misrøgt og katastrofe, vil jeg sige, at man skal tænke meget grundigt over, om det nu er ord, der er dækkende og retvisende. Med de indikationer, jeg har, og den dialog, jeg har haft med de grønne organisationer, men også ud fra det, jeg kan se ved at bo på landet og have en meget, meget dyb interesse og dedikation på det her område, kan jeg se, at det er galt. Jeg har som hr. Johs. Poulsen også siddet i byrådet, inden jeg måtte forlade det for at indtage min stol her i Folketingssalen. Jeg har oplevet tvisterne i byrådet, og jeg ved, hvor svært det er at få det her sat på dagsordenen på det rette niveau. Derfor skal vi give en hjælpende hånd.

Til Dansk Folkeparti – som nu har forladt salen – må jeg blot sige, at jeg syntes, at Dansk Folkepartis ordfører gav udtryk for en total misforståelse af vores beslutningsforslag, men det vil jeg selvfølgelig tage med ordføreren, når jeg på et tidspunkt får mulighed for det.

Til miljøministeren vil jeg sige: Ja, der var betimelighed i denne uge, men tro mig, vi skal nok følge op på det.

Til Venstres ordfører, hr. Eyvind Vesselbo, vil jeg sige, at jeg i og for sig synes, at det var et lidt fattigt bidrag i forhold til miljøet og biodiversiteten, men jeg har set smilet på ordførerens læbe, så jeg tror på, at vi nok skal nå i mål på det her område. Men rettidig omhu mener jeg virkelig ikke Venstre skal eller kan kendetegnes ved i den her sammenhæng.

I Det Konservative Folkeparti giver man udtryk for, at man gerne vil have mere viden. Det er jo lige nøjagtig noget af det, der er problemstillingen i vores land, nemlig at vi netop kan putte alt ned i en syltekrukke, fordi vi siger, at vi gerne vil være bedre oplyst. Jeg mener, at vi er godt oplyst på det her område, og derfor mener jeg, at der skal handles, og jeg ved, at der kan findes et flertal for det, hvis regeringen vil fremlægge de rigtige muligheder for det.

Jeg deler bekymringen med Det Radikale Venstre, men jeg er glad for ordførertalens positive vinkling af tingene.

Overordnet set og afslutningsvis skal jeg takke for debatten. Jeg synes, den har været frugtbar, jeg synes, det har været en god sag at sætte sig ind i, og det er en god sag at bide sig fast i – og det kan jeg love hele Folketinget og hele Danmark at jeg gør og at Socialdemokraterne gør. Tak for ordet.

Kl. 16:19

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Helge Adam Møller.

Kl. 16:19

Helge Adam Møller (KF):

Tak for det. Nu sad jeg jo i formandsstolen under det meste af debatten og havde ikke mulighed for at komme med en kort bemærkning til hr. Flemming Møller Mortensen første gang. Der var en enkelt ting, jeg faldt over, og jeg vil godt være klogere. Hr. Flemming Møller Mortensen nævnte, at der er mange dyrearter i Danmark, der ikke har det særlig godt, og at nogle er ved at uddø. Det var spidsmus, klokkefrøer osv., og alle dem har jeg ikke forstand på, men der blev også nævnt harer, og så vil jeg godt spørge: Er det virkelig rigtigt?

For jeg bor nede i Næstved, og imellem Næstved og Præstø ligger der noget, der hedder Mogenstrup. Det er et naturområde. For 20 år siden tror jeg at der var 20 harer, for 10 år siden var der 100, og nu tror jeg, at der er 500. Det vrirler med harer. I det gamle øvelseshæder ved Næstved, Gardehusarregimentets øvelseshæder ved Kalbyrisskoven, er de i hundredvis. De vrirler frem alle steder, og det er bare de to steder, jeg færdes mest. Der er harer i hundredvis. Så er det virkelig rigtigt, at Næstved bare er et særtilfælde, og at haren virkelig er ved at uddø i Danmark?

Kl. 16:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:20

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg må sige til hr. Helge Adam Møller, at han er en lykkelig mand, han bor det rigtige sted. For det er vilkårene. Altså, man kan gå ind og kigge på statistikkerne. Det er så geografisk forskelligt, om der er en god bestand eller der er en ringe bestand, men set nationalt, overordnet betragtet, er det en af de dyrearter, som virkelig er presset.

Det er naturligvis, fordi vi har et usandsynligt intensivt landbrug i Danmark. Haren har brug for visse livsbetingelser, og det er altså blevet vanskeligere og vanskeligere for haren. Det kan være noget med maskinerne, og det kan også være et spørgsmål om de pesticider, man bruger derude, men harerne er presset. Det er derfor, at vi og de grønne organisationer taler for, at man skal have sammenhængende natur, sådan at dyrearterne – ikke bare de få, men de mange – får væsentlig bedre betingelser.

Kl. 16:21

Formanden:

Hr. Helge Adam Møller.

Kl. 16:21

Helge Adam Møller (KF):

Tak for det svar. Jeg vil tage til Næstved og være en lykkelig mand.

Kl. 16:21

Formanden:

Ordføreren. (Flemming Møller Mortensen: Måtte jeg svare på det?). Ja, hvis ordføreren også er en lykkelig mand, er det jo godt.

Kl. 16:22

Flemming Møller Mortensen (S):

Det er jeg.

Det er jo præcis noget af det, som gør, at det er en væsentlig debat at rejse. Nu er der også sådan lidt populistisk blevet sat ord på, hvad elitenatur er, og hvad hverdagsnatur er. Det, vi har talt om i dag, er hverdagsnaturen, det er det, der skal være alle steder i Danmark. Det er ikke det, som der arbejdes med handlingsplaner om nu, og som er Natura 2000-områder, altså de 246 udpegede arealer i Danmark, som er der, hvor vi er bundet af direktiver. Men det er den natur, som jeg også har uden for mine vinduer, og der vil jeg sige til

hr. Helge Adam Møller, at jeg har nøjagtig den samme begunstiggelse i forhold til harer som hr. Møller.

Kl. 16:22

Formanden:

Tak til hr. Flemming Møller Mortensen. Er der flere, der ønsker ordet? Hr. Kim Christiansen? Nej, alligevel ikke. Jeg kan konstatere, at der ikke er flere, der ønsker at få ordet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 90:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af statens og kommunernes tilsyn med beskyttede naturområder.

Af Ida Auken (SF) m.fl.

(Fremsættelse 11.12.2009).

Kl. 16:23

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er miljøministeren.

Kl. 16:23

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg kan se, at der er kamp om talerstolen, men fru Ida Auken må vente lidt, hvis det overhovedet bliver aktuelt.

Det spørgsmål, vi diskuterer nu, er jo en gentagelse af den debat, vi lige har haft, og SF foreslår, at man skal styrke tilsynet med de beskyttede § 3-områder ved at overflytte kompetencen fra de regionale statsforvaltninger til de statslige miljøcentre under By- og Landskabsstyrelsen.

Regeringen har ikke noget ønske om eller grundlag for at ændre på den arbejdsdeling, som blev besluttet med kommunalreformen, hvor kommunerne jo overtog amternes beføjelser på naturområdet. Jeg vil også gerne minde om, at reformen jo har virket siden januar 2007 og jo selvfølgelig også bør have tid til at sætte sig i alle dele af de politiske områder, ligesom vi jo kender det fra nogle af de andre diskussioner, der er om, hvordan kommunalreformen nu virker. Regeringen har tillid til, at kommunerne kan varetage deres opgaver på naturområdet. På mange måder er jeg sådan set meget enig i det syn, som hr. Johs. Poulsen meget nuanceret gav udtryk for på talerstolen.

Selv om hr. Flemming Møller Mortensen før forsøgte at erklære sig enig i det, hr. Johs. Poulsen sagde, må jeg sige, at der jo var en stor forskel. Hr. Flemming Møller Mortensen havde et langt, nærmest tragisk vil jeg næsten sige, indlæg om forfaldet i dansk natur, hvor hr. Johs. Poulsen meget mere nuanceret fortalte om, hvordan og hvorledes kommunerne løfter opgaven, og også at kommunerne kan løfte opgaven. Der må jeg sådan set bare erklære mig helt enig med hr. Johs. Poulsens nuancerede tilgang til området og også konstatere, at når man hørte det indlæg, som hr. Flemming Møller Mortensen holdt, var der kun én ting, der stod tilbage efter det, og det var, at kommunerne ingenting kunne.

Man kunne så konstatere, at hr. Flemming Møller Mortensen nåede op på talerstolen anden gang og erklærede sig helt enig i, at

hvis der var noget, som hr. Flemming Møller Mortensen mente fungerede, var det, at kommunerne havde den her opgave. Der må jeg blot sige til hr. Flemming Møller Mortensen, at det er meget, meget svært at forstå, hvordan man kan holde to så vidt forskellige taler: en tale, som gik i en retning, og en anden tale, som gik i den stik modsatte retning, da hr. Flemming Møller Mortensen skulle konkludere.

Jeg noterer mig så også, vil jeg sige til hr. Flemming Møller Mortensen, at der findes fornuftige socialdemokrater. Jeg benytter enhver lejlighed på den her talerstol til at rose socialdemokratiske folketingsmedlemmer – det er sjældent, der er grund til det – men også andre socialdemokrater. I dag er der så grund til i hvert fald at rose én socialdemokrat. Det er en af hverdagens helte, kan jeg sige til hr. Flemming Møller Mortensen. Det er formanden for plan- og miljøudvalget i Kolding, Poul Erik Jensen. Jeg tror ikke, at hr. Poul Erik Jensen har haft lejlighed til at tale med hr. Flemming Møller Mortensen om den her sag, for det er meget tydeligt, hvad det socialdemokratiske byrådsmedlem mener. Han siger nemlig nej til de tanker, som hr. Flemming Møller Mortensen og som også SF har givet udtryk for. Derfor vil mit råd til hr. Flemming Møller Mortensen i hvert fald være at tage en snak med kollegaen i Kolding. Han er ganske fornuftig og har nogle meget fornuftige og afbalancerede synspunkter.

Lad mig så vende tilbage til nogle af de bemærkninger, der er til det forslag, som SF har fremsat. Beslutningsforslaget lægger også op til, at de statslige miljøcentre skal vurdere, om den kommunale indsats lever op til EU's naturdirektiver. Der vil jeg sige, at det eksisterende naturovervågningsprogram, NOVANA, jo netop tager afsæt i det, og jeg vil også sige, at det reviderede overvågningsprogram, som vi lige om lidt vil præsentere, netop kommer til at varetage de forpligtelser, vi har i forhold til EU's naturdirektiver. Derfor er der heller ikke behov for, at der ændres noget i den forbindelse.

Beslutningsforslaget lægger også op til, at de statslige miljøcentre overtager de regionale statsforvaltningers beføjelser efter den kommunale styrelseslov i forhold til naturbeskyttelseslovgivningen. Det er i dag de regionale statsforvaltninger, der fører tilsyn med, hvorvidt kommuner, regioner og kommunale fællesskaber overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder. Det kan være kommunalbestyrelsesloven, regionsloven, forvaltningsloven, offentlighedsloven osv. Jeg må også sige, at der heller ikke aktuelt er nogen planer om eller baggrund for at udskille enkelte opgaver fra de regionale statsforvaltninger. Hver af de fem statsforvaltninger fører tilsyn med de kommuner og regioner, der hører til deres område, og enhver kan jo kontakte statsforvaltningen, som fører tilsyn med kommunen eller regionen, hvis man mener, at kommunen eller regionen overtræder loven.

Lad mig så også sige til sidst, at jeg sådan set synes, at den måde, som vi har løst opgaven på, fungerer ganske udmærket. Ting kan gøres bedre. Man skal aldrig nogen sinde sige, at alting er perfekt. Den dag, hvor en regering, en minister siger, at der ikke er noget, der kan gøres bedre, er den dag, hvor man skal overveje, om man ikke skal have et andet job. Derfor vil jeg også åbent sige: Ja, der er da ting, der skal gøres bedre. Der er ting, vi skal se efter i sømmene, men jeg mener bestemt ikke, at det er den vej, som SF foreslår, at vi skal gå i forhold til de forslag, som vi nu har diskuteret.

Lad mig så slutte med hr. Flemming Møller Mortensen, som jo kom med mange spændende kommentarer. I går havde vi jo en længere ordveksling her i Folketingssalen, og jeg ved, at hr. Flemming Møller Mortensen går meget op i Yalerapporten. Hvad er det så, der står i Yalerapporten? spørger jeg hr. Flemming Møller Mortensen. Der står jo netop, at biodiversiteten er blevet fire gange bedre fra 2008 til 2010. Så hvis hr. Flemming Møller Mortensen mener, at Yalerapporten er et troværdigt instrument at diskutere på baggrund af, så har hr. Flemming Møller Mortensen også hermed erkendt, at biodiversiteten fra 2008 til 2010, som er den periode, jeg har været mil-

jøminister i, er blevet fire gange så god. Til det må jeg alligevel være ydmyg og sige, at den ikke er blevet fire gange så god, og det har jeg jo også givet udtryk for tidligere.

Kl. 16:29

Formanden:

Der er ønsket om korte bemærkninger, og den første er fru Ida Auken.

Kl. 16:29

Ida Auken (SF):

Nede i Tøndermarsken havde vi et område, som var et helt unikt naturområde, som er beskyttet af hele to EU-direktiver og endda også er fredet. Da kommunen besluttede at sænke vandstanden til stor skade for det fredede område, havde miljøministeren jo faktisk ikke nogen handlemuligheder i forhold til at gribe ind. Han kunne melde sagen til statsforvaltningen, men det tager jo altså ganske lang tid.

Jeg må bare sige, at jeg ikke kan forstå, at man som minister ikke synes, at det er bekymrende, at en kommune kan handle så uforsvarligt i forhold til et område, der endda er fredet og beskyttet af to direktiver, og at man som minister ikke har nogen mulighed for at gribe ind. Bekymrer det slet ikke ministeren? Og er ministeren tilfreds med at gå via statsforvaltningen, hvilket jo tager ganske lang tid?

Kl. 16:30

Formanden:

Miljøministeren.

Kl. 16:30

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Nu er det jo ikke rigtigt, at der ikke var handlemuligheder, for der lå en aftale om Tøndermarsken og den sag, som fru Ida Auken nævner. Derfor kan jeg også med glæde konstatere, at Tønder Kommune har bekræftet, at der er en aftale, der skal overholdes for at sikre bedre vilkår – ikke mindst i forhold til det spørgsmål, som den sag handler om, nemlig at fuglene i Tøndermarsken har de rigtige livsbetingelser.

Kl. 16:30

Formanden:

Fru Ida Auken

Kl. 16:30

Ida Auken (SF):

Er det så den vej, man skal gå? Vil miljøministeren ud og lave aftaler med alle kommuner, der har noget natur, som er værd at beskytte? Er det den vej, man skal gå? Er det ikke noget besværligt? Ville det ikke være nemmere at sørge for, at der var en reel tilsynsmyndighed på det her område?

Kl. 16:31

Formanden:

Miljøministeren.

Kl. 16:31

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Det er jo ikke sådan, at kommunerne ikke har noget ansvar, og det er jo heller ikke sådan, at kommunerne ikke bliver holdt fast på det ansvar. Nu valgte jeg så blot, fordi fru Ida Auken nævner det konkrete eksempel og siger, at der slet ikke var nogen som helst mulighed for at gøre noget i Tønder, at svare konkret: Lige netop i den pågældende sag var der jo faktisk en meget ambitiøs aftale om, hvad der skal gælde i det område. Det er jo, fordi vi har lavet en aftale mellem staten og Tønder Kommune om det, som vi mener skal være gældende der.

Fru Ida Auken kan jo godt trække på smilebåndet af det, og det er jo helt fair. Jeg vil sådan set bare sige, at der er glimrende handlemuligheder i dag. Det vil der jo også være, hvis Tønder Kommune ikke lever op til sit ansvar.

Kl. 16:31

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 16:31

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det. Der står i SF's beslutningsforslag her, at tilsynet – og det er jo så forslaget, at det skal være miljøcentrene – skal kigge den enkelte kommune efter og se, om den lever op til lovgivningens formål. Vi havde en debat for lidt siden her i salen, hvor både hr. Johs. Poulsen og jeg havde erfaringer ude fra kommunerne, med hensyn til at kommunernes forvaltning i miljøforvaltningen kan se, at der er sket overtrædelser af lovgivningen, og derfor lægger de det frem på det politiske bord og siger, at her vil de gerne have en politianmeldelse sendt af sted, fordi der er en klokkeklar overtrædelse. Ser ministeren et problem i, at den politiske sammensætning ude i kommunen altså på en eller en måde kan skalte og valte lidt med, hvad der er lovgivning, og selv beslutte sig for, hvad det er, de selv har mest lyst til – en politianmeldelse eller bare tage en snak med lovovertræderen?

Kl. 16:32

Formanden:

Miljøministeren.

Kl. 16:32

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Nu startede jeg jo faktisk med til det beslutningsforslag, vi diskuterede for kort tid siden, at sige, at jeg er helt åben over for, at vi analyserer alle områder i forhold til § 3. Jeg har jo også sagt, at håndhævelse bliver vi da nødt til at se på. Det er jo lige præcis en åben dør, som hr. Flemming Møller Mortensen løber ind. Jeg kan kun anbefale hr. Flemming Møller Mortensen ikke at løbe for hurtigt, for så kommer hr. Flemming Møller Mortensen så hurtigt igennem, at han slår sig på væggen. Vi er fuldstændig enige om, at vi da skal se nuanceret på det her, og jeg vil da ikke udelukke, at der kan være kommuner, hvor der er brug for at gøre en anden indsats. Jeg vil heller ikke udelukke, at der kan være ting, der skal præciseres. Men jeg må bare sige, at jeg har tilliden til, at kommunale, valgte medlemmer er i stand til at træffe rigtige afgørelser, og hvis de ikke træffer de rigtige afgørelser, er der også handlemuligheder i forhold til, at man så kan gå et andet sted hen, hvis man er utilfreds med de afgørelser, der bliver truffet.

Kl. 16:33

Formanden:

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 16:33

Flemming Møller Mortensen (S):

Sådan som vi ser det fra socialdemokratisk side, er det måske lige nøjagtig et af de rigtig gode eksempler på, hvor det her beslutningsforslag virkelig kunne være en hjælp til naturen og til miljøet. For jeg kan godt love miljøministeren, at jeg adskillige gange har oplevet, at vi sidder splittet tilbage i en politisk gruppe i et byråd, hvor et flertal har sagt, at man ikke ville politianmelde, men hvor forvaltningen har sagt, at det var klokkeklart, at det burde politianmeldes. Det ligger jo lige nøjagtig i beslutningsforslaget her, at man altså kunne få miljøcentrene til at komme ud og gennemgå og se, om den for-

valtningspraksis, der er, den politiske praksis, der er grundlagt ude i den kommune, lever op til det, som naturen fortjener.

Så fortjener ministeren også lige en kommentar, for jeg er rigtig glad for, at mit navn blev nævnt så mange gange i ministerens indledende tale. I forhold til Yalerapporten tror jeg, at ministeren husker lidt forkert. Jeg sagde netop i går, at det er utrolig vanskeligt at se en rapport som helhed, men lige nøjagtig om det felt, som drejede sig om biodiversitet, har jeg jo hørt fra miljøministeren her, og jeg har hørt fra Det Konservative Folkepartis ordfører, at der er vi faktisk alle enige om, at vi her har et problem i Danmark. Er det ikke korrekt?

Kl. 16:35

Formanden:

Miljøministeren.

Kl. 16:35

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg har i hvert fald ikke lagt skjul på i svar til hr. Flemming Møller Mortensen, i spørgetiden, stort set hvor som helst, at vi har en udfordring på biodiversitet. Det har hele verden, det har hele EU, og det har vi også i Danmark. Jeg kan jo endda nærmest citere, hvor optaget hr. Flemming Møller Mortensen var af i går af at diskutere Yale-rapporten, og om det ikke var et problem, at vi var rykket fra en 26. plads til en 32. plads. Der tillader jeg mig blot stilfærdigt at sige til hr. Flemming Møller Mortensen, at et af de parametre, der indgår, er, at ifølge Yale er biodiversiteten blevet fire gange så god i Danmark fra 2008 til 2010. Så er der to muligheder – enten er der noget i vejen med rapporten, eller også er biodiversiteten blevet markant forbedret, og så må man sige, at så har hr. Flemming Møller Mortensen et problem med den tale, han har holdt, og den anden tale, som hr. Flemming Møller Mortensen holder lige om lidt.

Kl. 16:35

Formanden:

Tak til miljøministeren. Så er det hr. Eyvind Vesselbo som ordfører.

Kl. 16:36

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Det her beslutningsforslag fra SF virker jo som en forlængelse af debatten om kommunalreformen, hvor vi havde lange diskussioner om, hvor vi skulle placere de forskellige områder, når amterne blev nedlagt. Og det endte jo altså som bekendt med, at miljøet og naturbeskyttelsen for en stor dels vedkommende kom til at ligge i kommunerne. Det kan man jo så være enig eller uenig i, og SF viser med det her forslag, at de ikke var enige i den beslutning, der blev truffet.

Det er jo egentlig en interessant eftermiddag, for under det tidligere forslag om § 3-områder stod hr. Flemming Møller Mortensen jo og viftede med rødlisten, altså listen over de truede dyrearter. Og det lød næsten også på fru Ida Auken og hr. Flemming Møller Mortensen, som om miljøministeren og Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, altså os, der har haft magten i en periode, har været ude i naturen og svinge om os med køller og kæder for at ødelægge naturen og slå dyr og planter ihjel. Men nu kommer der så her et forslag om, at netop regeringen skulle overtage miljøtilsynet, miljøbevogtningen og naturbeskyttelsen. Det hænger jo ikke sammen. Altså, på den ene side er vi nogle frygtelige nogle, når vi skal passe på § 3-områderne, men på den anden side skal alt det, som kommunerne nu har fået med hensyn til naturbeskyttelse, flyttes tilbage til staten.

Jeg synes jo nok, det lyder, som om der ikke rigtig er styr på tingene i de forslag, som oppositionen fremsætter. Og så kan jeg simpelt hen ikke følge den mistillid – og det har jeg sådan set aldrig kunnet i de her debatter – man har til kommunernes forvaltning af naturområdet. Det var netop det område, som kommunerne fik ansvaret for under strukturreformen, kommunalreformen. Og nu bliver

der så sagt: Jamen det her område kan de ikke klare; vi vil gerne have flyttet en stor del af området tilbage til staten.

Jeg prøvede at stille hr. Flemming Møller Mortensen et spørgsmål om, hvorvidt Socialdemokratiet faktisk mente, at man skulle fratrække kommunerne naturområdet og miljøområdet og flytte det tilbage til staten. Det kom der ikke rigtig noget konkret svar på, for det, det drejede sig om, sagde hr. Flemming Møller Mortensen, var at give kommunerne en hjælpende hånd. Og det er jo netop det, som regeringen gør gang på gang. Vi giver kommunerne en hjælpende hånd. Vi har givet dem muligheden for at passe på deres egen natur og deres eget miljø, og samtidig har vi lavet en lang række planer, som udstikker rammerne for, hvordan kommunerne skal administrere de her ting. Det er da en hjælpende hånd.

Men vi ved godt – og det var det, jeg sagde i mit spørgsmål til hr. Flemming Møller Mortensen – at når socialdemokrater snakker om at række nogen en hjælpende hånd, er det ikke bare hånden, der tag- es, så er det hele armen, ja, en stor del af kroppen. For det drejer sig om at få nogle flere økonomiske midler, og det er jo det, der er et stort problem, når vi drøfter de her ting.

Jeg har stor tillid til, at kommunerne kan klare det her. Nu ved jeg, at der har været stor konkurrence om at fortælle, at man sidder i en kommunalbestyrelse, og hvor meget man så ved, og nu kan jeg jo så sige, at jeg også sidder i en kommunalbestyrelse og i øvrigt også er viceborgmester i den kommune, jeg sidder i, og jeg har da ikke nogen opfattelse af, at den kommune, jeg er valgt ind i, gør noget forkert på miljøområdet, overskrider noget lovgivning eller ikke gør tingene ordentligt. Så jeg kan simpelt hen ikke følge den mistillid. Nu er Socialdemokratiet jo et stort kommunalpolitisk parti og har fået mange borgmesterposter, og så står miljøordføreren her i dag og miskrediterer alle de mennesker, der har med det her at gøre. Jeg synes simpelt hen ikke, det er fair, og jeg deler ikke opfattelsen, og derfor kan jeg ikke støtte forslaget her.

Kl. 16:40

Formanden:

Der er ønske om korte bemærkninger, først fra fru Ida Auken.

Kl. 16:40

Ida Auken (SF):

Hvis vi skal beholde sagligheden, når vi diskuterer indholdet af det her forslag, så hjælper det at politisere lidt mindre og at læse forslaget. Hr. Eyvind Vesselbo har i hvert fald tydeligvis ikke forstået det – det kan være, det er lidt vanskeligt – men i det her forslag er det altså sådan, at kommunerne stadig væk varetager naturbeskyttelsen, men at tilsynet med kommunerne flytter til miljøcentrene. Så når der kommer et stridsspørgsmål som det, hr. Flemming Møller Mortensen beskriver, er det altså ikke den enkelte kommunes tilfældige flertal, men en instans uden for kommunen, der skal kigge på det og afgøre, om loven er overtrådt eller ej, om der skal politianmeldes. Det er ganske klogt. I forslaget står der også, at der skal være et armslængdeprincip til ministeren, så der er ikke tale om, at vi giver det hele tilbage til staten på det her område. Det hjælper at læse forslaget.

Kl. 16:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:41

Eyvind Vesselbo (V):

Nu vil jeg sige, at forslaget jo ikke er særlig vanskeligt at forstå; jeg har læst det, og det er også derfor, at jeg kommenterer det på den måde, jeg gør. Så det har jeg sådan set ikke noget problem med. Men det, jeg har et problem med, er fru Ida Aukens manglende respekt for det lokale demokrati, for jeg forstår, at hvis ikke de lokale politikere træffer den beslutning, som fru Ida Auken gerne vil have, er der

nogle andre, der skal bestemme over dem. Der må jeg sige: Det er jeg fuldstændig uenig i. Det er derfor, vi har kommunerne, og det er derfor, vi har et lokalt selvstyre. Lokalpolitikere skal kunne træffe nogle beslutninger, og der skal fru Ida Auken jo ikke komme og sige: Det er jeg ikke enig i, og derfor vil jeg gerne have, at nogle andre skal bestemme over jer. Men det er jo en ærlig sag, at vi er forskellige på det område. I Venstre respekterer vi det lokale demokrati og den lokale selvbestemmelse, men det kan jeg så høre at SF og fru Ida Auken ikke gør, og det er det, der er den grundlæggende forskel på vores partier.

Kl. 16:42

Formanden:

Fru Ida Auken.

Kl. 16:42

Ida Auken (SF):

Nu er der jo lige præcis tale om, at SF forstår noget om magtens deling. Det har Venstre åbenbart en lille smule vanskeligt ved. Det er ganske smart, at det ikke er en politisk afgørelse, hvorvidt loven er blevet overtrådt, men netop enten en juridisk faglig eller en naturfaglig afgørelse. Når man kan se, at bondemand X har pløjet et areal op eller fyldt en sø op, er det ikke kommunalbestyrelsen, der skal sidde og sige: Ah, er vi nu gode venner med ham eller ej? så kigger man på loven, og er den overtrådt, skal det selvfølgelig meldes til politiet. En kommunalbestyrelse skal da ikke sidde og afgøre, om det skal anmeldes til politiet eller ej. Det er da heldigvis derfor, vi har magtens tredeling i Danmark, så det lige præcis ikke er politikernes opgave at se, om loven er overtrådt eller ej, det skal der fagfolk til.

Kl. 16:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:43

Eyvind Vesselbo (V):

Nu er det jo sådan, at jeg går ud fra, at hvis loven bliver overtrådt, er det kommunen, der anmelder det til politiet. Og det er vel det, som er hele grundlaget også for virket i det tekniske udvalg i kommunen: at man fra politisk side laver rammerne, som også er skitseret herindefra, fra Christiansborg, man udmønter dem, og er der nogen, der overtræder lovgivningen, så er det jo kommunens opgave at melde det til politiet, så loven bliver håndhævet, og så folk, der overtræder loven, kan få deres straf.

Kl. 16:43

Formanden:

Så er der korte bemærkninger, først fra hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 16:43

Flemming Møller Mortensen (S):

Det er da rigtig godt at tænke idealistisk og være en lille smule godtroende. Det er jeg såmænd også, vil jeg sige til hr. Eyvind Vesselbo.

Det er jo ikke, fordi jeg tror, at hr. Eyvind Vesselbo mener, at både hr. Johs. Poulsen og jeg taler mod sandheden. Men man har nu i dag været vidne til, at der er kommuner, som på grund af et politisk pres undlader at politianmelde, selv om sagen er fuldstændig klokkeklar til en politianmeldelse. Det vil jeg selvfølgelig gerne høre ordførerens holdning til.

Med hensyn til at række en hjælpende hånd må jeg sige, at det, det drejer sig om her, er lige nøjagtig en hjælpende hånd til, at landet som helhed får en ensartethed på de områder, som har med tilsyn at gøre.

I forhold til ordførerens kommentarer til, hvad Socialdemokraterne er villige til at rykke af af legemsdele, hvis man tilbyder en hånd, må jeg sige, at jeg ikke tror, at der er ret mange kommunalpolitikere, som vil have en forståelse for det, når det drejer sig om miljøpolitik. Jeg tror godt, at kommunalpolitikere ved, hvem der værner miljøet bedst og vil række den mest hjælpende hånd frem.

Kl. 16:44

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:44

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg skal da ikke nægte, at der kan være nogle steder rundtomkring i nogle kommuner i landet, hvor man måske undlader at anmelde til politiet, hvis der er nogle lovovertrædelser. Det kan jeg jo ikke vide noget om. Det kan jeg ikke garantere for. Jeg sidder jo ikke alle steder. Men det er ikke ensbetydende med, at så skal alle kommuner lægges ind under staten, sådan at staten kan gøre de her ting bedre. Det, det drejer sig om, er vel, at vi får gjort de her ting bedre ude i kommunerne og ikke fratager kommunerne den kompetence, som de har fået. Det er vel egentlig det, der er det centrale i det her.

Det er jo det, der så åbenbart også er forskellen på Venstre og Socialdemokratiet. Vi respekterer det lokale selvstyre, og det gør Socialdemokraterne åbenbart ikke, selv om man må sige, at man faktisk burde gøre det, idet man har så mange borgmesterposter, som tilfældet er.

Kl. 16:45

Formanden:

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 16:45

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg er vel nok glad for, at jeg har muligheden for at stille et spørgsmål mere og give en kommentar mere, for jeg kan gøre hr. Eyvind Vesselbo rigtig, rigtig glad. For vi vil lige nøjagtig det samme her. Vi vil, at kommunerne skal løse opgaven. Kommunerne skal have muligheden for at løse opgaven så godt som overhovedet muligt.

Kan det være rigtigt, at hr. Eyvind Vesselbo ikke har hørt kommuner beklage sig over, at de måske ikke har fået de bedste muligheder og vilkår til at løfte miljø- og naturopgaverne, efter at kommunalreformen flyttede opgaver fra amterne og ud til kommunerne? For det er jo altså det, Kommunernes Landsforening meget tydeligt siger til os her i Folketinget og siger til alle andre. De siger, at de rent faktisk gerne vil have hjælp til det her område. De vil gerne have et bedre materiale. Og det er vel i og for sig også det, der er den hele bevæggrund for, at miljøministeren nu i mandags annoncerede et serviceeftersyn.

Jeg tror, vi er fuldstændige enige på det her område.

Kl. 16:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:46

Eyvind Vesselbo (V):

Det tror jeg sådan set også, men derfor kan vi åbenbart godt få en lang debat om den her ting, og det er jo så fint nok.

Men jeg mener ikke, at man giver kommunerne en hjælpende hånd ved at fratage dem de opgaver, som de har fået fra regeringens side. Og så må jeg sige, at jeg ikke helt forstår det, for regeringen har faktisk givet kommunerne en hjælpende hånd ved at give dem opgaverne, men samtidig også ved, at miljøministeren for ganske

kort tid siden indgik en kæmpe aftale på 1 mia. kr. om at hjælpe kommunerne på natur- og miljøområdet i de kommende år.

Det kan godt være, at hr. Flemming Møller Mortensen ikke helt har set den meddelelse eller har fulgt med på det her område, det skal jeg ikke kunne sige, men jeg vil gerne være klar til bagefter det her møde at fortælle hr. Flemming Møller Mortensen lidt mere om den sag.

Kl. 16:47

Formanden:

Der er stadig korte bemærkninger. Så er det hr. Per Clausen.

Kl. 16:47

Per Clausen (EL):

Jeg kunne godt tænke mig, om hr. Eyvind Vesselbo kunne forklare mig, hvilke opgaver kommunerne bliver frataget, hvis vi vedtager det her beslutningsforslag, for det kan jeg ikke rigtig finde i beslutningsforslaget. Men da jeg ved, at hr. Eyvind Vesselbo er en meget grundig mand, har han sikkert bare læst forslaget grundigere end mig og fundet det, som bliver frataget kommunerne.

Kl. 16:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:48

Eyvind Vesselbo (V):

Jamen jeg mener, at fru Ida Auken ganske klart fortalte, hvad det var, der var intentionerne, hvad indholdet var, og hvad det var, kommunerne ikke længere skulle gøre. Så det tror jeg hr. Per Clausen har fået et svar på.

Kl. 16:48

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 16:48

Per Clausen (EL):

Det kan tænkes, at jeg også var uopmærksom under fru Ida Aukens indlæg og derfor ikke hørte, hvad hun sagde. Nu stemmer vi jo ikke om, hvad fru Ida Auken siger, men om, hvad der står i beslutningsforslaget, og derfor vil jeg bare gentage mit spørgsmål til hr. Eyvind Vesselbo: Hvad er det for opgaver, der bliver frataget kommunerne, hvis vi vedtager det her beslutningsforslag?

Kl. 16:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:48

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg tror, det er meget, meget bedre, at fru Ida Auken kommer op og fortæller hr. Per Clausen, hvad det er, SF gerne vil have lavet om, så kommunerne ikke længere har de opgaver, som de har på nuværende tidspunkt.

Kl. 16:49

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Johs. Poulsen.

Kl. 16:49

Johs. Poulsen (RV):

Tak for det. Det er egentlig bare, fordi jeg ikke synes, det er unaturlige spørgsmål, hr. Per Clausen stiller, i lyset af den debat, der har været her. Hr. Eyvind Vesselbo har argumenteret ud fra, at forslagsstillerne ville fratage kommunerne en række opgaver, og der synes jeg

egentlig at det ville klæde Folketinget og Folketingets debatter, hvis vi i hvert fald forsøgte at lytte så meget til hinanden, at vi argumenterede ud fra det, hinanden vil.

Jeg må sige, at jeg altså heller ikke har hørt, at man skulle fratage kommunerne opgaven, heller ikke i det her beslutningsforslag. Der er sådan nogle tanker om, hvordan man kan styrke indsatsen, og hvordan man måske kan give en bedre sikring af, at vi får et ordentligt overblik og måske også et bedre tilsyn fremadrettet. Dem kan man være enig eller uenig i, men så lad os debattere dem i stedet for. Sådan som jeg læser dem, er der ikke tale om, at man fratager kommunen opgaver, hverken i det forrige eller i det her forslag.

Kl. 16:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:49

Eyvind Vesselbo (V):

Ja, nu kunne jeg jo godt tænke mig, at man blev ved at spørge om det her, for jeg kan forstå, at det ikke er forslagsstilleren, som skal fremføre sit eget forslag. Jeg tror, at alle, der har set det her forslag, ved, hvad det er, der er foreslået, og det, der bl.a. er foreslået, er, at miljøcentrene overtager, for så vidt angår naturbeskyttelseslovgivningen, de regionale statsforvaltningers beføjelser efter den kommunale styrelseslov. Der kan ikke gives instruktion til et miljøcenter om afgørelsen af den konkrete tilsynssag. Det er vel et af de forslag, som fremsættes her, og som ændrer situationen, som den er i dag. Ellers fremsatte man vel ikke et beslutningsforslag.

Kl. 16:50

Formanden:

Hr. Johs. Poulsen.

Kl. 16:50

Johs. Poulsen (RV):

Det synes jeg da var et særdeles dårligt eksempel. For det eksempel, der nu blev fremdraget, var det, der ligger i forslaget, om at flytte statsforvaltningerne til miljøcentrene, og det er jo noget helt, helt andet. Det handler ikke om, at man flytter opgaven fra kommunerne. Så det var egentlig bare en stiltfærdig bemærkning – måske ikke så meget spørgsmål – der handler om, at jeg tror, at det vil klæde os alle sammen, både i Folketinget og i vores debatter og i det hele taget, at vi forsøger at forholde os til det, vi rent faktisk lægger foran hinanden og debatterer. Der synes jeg ikke er hr. Eyvind Vesselbo har været helt fair.

Kl. 16:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:51

Eyvind Vesselbo (V):

Det kan godt være, at hr. Johs. Poulsen ikke opfatter det på den måde. Det er selvfølgelig klart, at jeg ikke kan gøre hr. Johs. Poulsen tilfreds. Jeg kan ikke svare på den måde, hr. Johs. Poulsen gerne vil have, for jeg er jo sådan set ikke medlem af Det Radikale Venstre. Jeg er medlem af Venstre, og derfor er mine synspunkter baseret på Venstres politik og det, som jeg mener er korrekt. Det er det, vi altid ramler ind i her, nemlig det problem, at der sidder nogle i salen her, som stiller et spørgsmål, og som ikke får det svar, de gerne vil have. Og så siger de, at det ikke lige var det rigtige svar, de fik. Nej, det var måske ikke det rigtige svar ud fra hr. Johs. Poulsen synsvinkel, men det var det rigtige svar ud fra det, som er mit udgangspunkt.

Kl. 16:52

Kl. 16:55

Formanden:

Tak til hr. Eyvind Vesselbo. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste i ordførerrækken er hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 16:52

(Ordfører)

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak. I forlængelse af den netop afsluttede debat om forholdene for de naturbeskyttede arealer i Danmark må jeg sige, at forslaget, der fremsættes her, passer som fod i hose til den socialdemokratiske holdning. Naturens tilstand i de naturbeskyttede områder er rigtig dårlig, og overdrivelse i denne sammenhæng er næsten umulig. Alt for mange kommuner har udtrykt problemer med at varetage de forpligtelser, som kommunalreformen pålagde dem på miljø- og naturområdet, hvorfor der er et klart behov for forbedringer.

Jeg var som socialdemokrat og byrådsmedlem meget skeptisk over for bl.a. disse nye kommunale forpligtelser på miljøområdet. Det er en skepsis, som har vist sig at være særdeles velbegrundet. Gennem de sidste 8 år er der sket en tilsidesættelse af kontrol og tilsynsforpligtelse i forhold til § 3-arealerne, vore allervigtigste natuarealer uden for de direktivbelagte Natura 2000-områder.

Det her forslag, som vil udnytte og udbygge de kompetencer, som miljøcentrene rummer, giver god mening. Miljøministeren har overordnet ansvaret for området, hvorfor det vil være godt og også rigtigt at placere opgaven hos miljøcentrene. Dog må det fordres, at miljøministeren holder sig fra at ville bestemme over tilsynene. Miljøcentrene skal uvildigt føre tilsyn, jævnfør en lovbestemt ramme. Kommunernes Landsforening beder om hjælp til løsning af den komplekse opgave, det er at føre tilsyn med de naturbeskyttede arealer. De ønsker, at opgaven løses godt og i overensstemmelse med lovgivningen, men de vedkender sig, at det langtfra efterleves for nuværende. Den fremsatte økonomiske kalkulation i beslutningsforslaget ser rigtig fornuftig ud og vil klart medvirke til en nødvendig sikring af yderligere kompetence og kapacitet i såvel miljøcentrene som ude i kommunerne.

Socialdemokraterne støtter forslaget her, og i kraft af at den røde lampe ikke er begyndt at lyse endnu, synes jeg måske nok lige, at jeg skulle benytte lejligheden til at sige, at det her ikke er et spørgsmål om at ville fratage kommunerne noget eller miskreditere eller udtrykke mistillid til dem. Det er lige det modsatte, det drejer sig om. Vi skal have opgaverne løst bedst muligt, og jeg ved fra mine socialdemokratiske kollegaer ude i kommunerne, at det er det, de synes er deres væsentligste opgave som byrådsmedlemmer rundtomkring i Danmark. Men de er meget afhængige af, at vi her fra Christiansborg sætter en ramme op, som er fornuftig og rigtig.

Som miljøministeren meget rigtigt sagde tidligere i dag, kan der være behov for at justere en gang imellem. Her synes vi faktisk at SF fremsætter et godt beslutningsforslag i forhold til at lade miljøcentrene løfte en opgave med den kompetence og indsigt, de har. Men jeg vil igen præcisere, at det skal være, uden at miljøministeren går ind og detaljstyrer og bestemmer. Det skal være sådan, at de kan gøre det med uvildighed.

Kl. 16:55

Formanden:

Tak til hr. Flemming Møller Mortensen. Den næste ordfører er hr. Kim Christiansen.

For god ordens skyld vil jeg sige, at der ikke er nogen pligt til, at man skal bruge taletiden fuldt ud. Det er i virkeligheden lidt en kompensation for alle dem, der overskrider taletiden, hvor vi altid lidt velvilligt undlader at skride ind.

Værsgo hr. Kim Christiansen.

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Især til hr. Flemming Møller Mortensens orientering skal jeg gøre opmærksom på, at jeg normalt ikke er ordfører på det her område. Under det punkt, som vi behandlede tidligere, kunne jeg forstå på hr. Flemming Møller Mortensen, at det var hans opfattelse, at Dansk Folkeparti havde misforstået beslutningsforslaget, men det må hr. Flemming Møller Mortensen tale med den pågældende ordfører om. Jeg skal derfor gentage, at da vores ordfører på området desværre er forhindret i dag, skal jeg på Dansk Folkepartis vegne sige følgende:

Som Dansk Folkeparti plejer at sige, vil vi gerne have en debat omkring naturen og den naturbeskyttelse, som vi har i dag. Vi vil gerne være med til at se på, om det kan gøres endnu bedre for naturen i Danmark og for den sags skyld gerne naturen i hele verden, men at lægge op til, at miljøcentrene skal have endnu mere magt, er ikke det, vi i Dansk Folkeparti ønsker.

Vi ønsker i bund og grund, at regionerne bliver nedlagt, hvorfor det ikke passer ind at give dem større beføjelser og flere opgaver. Det gør man, når man siger, at miljøcentrene årligt skal vurdere, hvorvidt den kommunale indsats i hver enkel kommune lever op til lovgivningen og formålet. Det er klart, at Danmark har forpligtet sig til EU-beslutninger, men det er ikke Danmark, der skal påse, at de forpligtelser bliver overholdt. Det er helt andre steder, det skal foregå.

Ved at indføre mere bureaukrati, så kommunerne skal indsende rapporter til miljøcentrene, er det lig med ekstraarbejde ude i kommunerne, som ikke gavner miljøet. Skulle vi bruge flere penge på dette område, skulle det netop være til miljøet og ikke til alle mulige bureaukrater, som ikke producerer noget som helst.

Når der så lægges op til, at miljøcentrene skal til at overtage naturbeskyttelseslovgivningen, er det jo en helt forkert konstruktion, som vi ser det i Dansk Folkeparti. Vi kan derfor ikke støtte forslaget på det grundlag.

Jeg må samtidig sige, at staten på netop naturområdet har været med til at give flere milliarder kroner ekstra, og det er penge, som Dansk Folkeparti har været med til at udmønte. Vi er stolte af, at det bl.a. giver mulighed for etablering af nationalparker og den slags. At tro, at vi kan løse hele problemstillingen omkring det beskyttede naturområde gennem det her forslag, tror vi ikke på. Og derfor afviser Dansk Folkeparti forslaget.

Kl. 16:57

Formanden:

Tak til hr. Kim Christiansen. Så er det hr. Per Ørum Jørgensen som ordfører.

Kl. 16:57

(Ordfører)

Per Ørum Jørgensen (KF):

Tak for det. Et tilfældigt flertal er et udsagn, vi har hørt tidligere i den her debat. Et tilfældigt flertal! Hvad er det for et syn på det lokale demokrati og på de vælgere, som har valgt og sammensat en kommunalbestyrelse? Et tilfældigt flertal, som ikke er i stand til at tage ansvar for de opgaver, de har fået ansvaret for!

Jeg synes både i forhold til det forslag, vi behandlede tidligere i dag, og i sandhed også i forhold til den retorik, der følger med det her beslutningsforslag fra SF, at det er en mistillid – som jeg egentlig ikke bryder mig om – til demokratisk valgte kommunalbestyrelsesmedlemmer, i forhold til om de er i stand til at træffe de rigtige beslutninger. Jeg må derfor sige, at hvis man skal finde ind til den helt centrale grund til, at Det Konservative Folkeparti bestemt ikke kan støtte forslaget, må man se på den mistillid, som der gives udtryk for i forslaget og i den retorik, der følger med i debatten, hvor

en demokratisk valgt kommunalbestyrelse kaldes for et tilfældigt flertal.

Det synes jeg egentlig er en mistillid, som på en måde er skræmmende, for så kan der jo altid sættes spørgsmålstegn ved, om man lokalet varetager det ansvar, som man har fået. Der er selvfølgelig tilfælde, hvor det er meget tydeligt for enhver, at det har man ikke gjort, men der er så sandelig også mange eksempler på, at det har man gjort. Men hele den tilgang til det kommunale selvstyre er jeg faktisk imod, og derfor må jeg sige, at vi bestemt ikke kan støtte det her forslag. Jeg synes, det er sørgeligt, at en demokratisk valgt kommunalbestyrelse kan betegnes som et tilfældigt flertal.

Kl. 17:00

Formanden:

Der er ønske om en kort bemærkning. Først fra fru Ida Auken.

Kl. 17:00

Ida Auken (SF):

Synes hr. Per Ørum Jørgensen ikke, at det er uheldigt, at vi nu to gange har hørt fra to kommunalbestyrelsesmedlemmer, at de har sidet i en kommunalbestyrelse og forvaltningen er kommet til dem og har sagt: Her er en klokkeklar overtrædelse af § 3, her er de her områder blevet pløjet op, eller hvad de nu er, det er en klokkeklar overtrædelse, man har fyldt en sø op, hvorefter kommunalbestyrelsen siger, at nå ja, det kan godt være, at forvaltningen siger det, men vi beslutter, at vi ikke vil gøre noget ved det? Det er da det, der er problematisk for demokratiet. Det er jo lige præcis dér, at magtens tredeling giver mening, nemlig for at man ikke skal kontrollere sig selv. Det er for, at der er en instans ved siden af, som kan holde øje med, om man følger op på lovene. Det er det, som domstolene gør i et almindeligt samfund. Der vil være nogle steder, hvor loven er overtrådt, og så kan der nu sidde en kommunalbestyrelse og sige, at det godt kan være, at forvaltningen siger det, men at den ikke vil gøre noget ved det. Er det ikke uheldigt?

Kl. 17:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:01

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nej, jeg hæftede mig også ved den besvarelse, som ministeren gav på et tilsvarende spørgsmål, nemlig at der faktisk er handlemuligheder nok. Der er handlemuligheder nok. Hvis vi også skal basere et demokrati på et lokalt selvstyre og på et lokalt demokrati, så er det da en alvorlig tilgang, hvis man siger, at man er valgt tilfældigt af et tilfældigt flertal. Jeg synes, det er en mærkelig tilgang til et demokrati.

Kl. 17:01

Formanden:

Fru Ida Auken.

Kl. 17:01

Ida Auken (SF):

Nu er det jo ved at blive en spændende demokratidiskussion, det her. Jeg vil bare gøre hr. Per Ørum Jørgensen opmærksom på, at en af grundene til, at vi har en grundlov i Danmark, er, at et tilfældigt flertal ikke skal kunne gå ud over visse beføjelser. Det er derfor, der skal være to tredjedele af befolkningen til at ændre grundloven, sådan at man er sikker på, at det er ægte demokrati.

Så der er rigtig gode grunde til ikke at trække den yderligere og sige, at vi har rammer for ting, og at det er godt ikke at kontrollere sig selv. Vi har magtens tredeling. Det er derfor, politikere ikke skal

sidde og afgøre ting, og at der ikke er nogen instans til at holde øje med det.

Kl. 17:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:02

Per Ørum Jørgensen (KF):

Men vi er bare principielt uenige i den her sag. Altså, i Det Konservative Folkeparti har vi tiltro til det lokale demokrati og til, at man kan løfte de opgaver, som man har fået ansvaret for. Og vi vil ikke mistænkeliggøre kommunalbestyrelserne i Danmark for ikke at kunne leve op til det. Og så kommer den igen: Et tilfældigt flertal.

Kl. 17:02

Formanden:

Så er det hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 17:02

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det. Jeg synes i og for sig ikke, at ordføreren sådan relatere synderlig mange ting til det beslutningsforslag, som ligger her, men bed sig en lille smule fast i det her med, hvem der har udtrykt mistillid og brugt det, som hr. Per Ørum Jørgensen kalder en lidt skarp retorik i forhold til kommunerne. Her må jeg blot sige, at det forstår jeg overhovedet ikke. Altså, det er et spørgsmål om, at ordføreren vil sætte en anden dagsorden end den, som jeg tror egentlig er sat af dagsordenen her i dag.

Men jeg vil gerne sige, at lige nøjagtig eksemplet her jo er et spørgsmål om, at der sidder nogle ude i byrådene, som en gang imellem fuldstændig tilsidesætter det, der er landets lov, altså det, der er bestemt her skal være loven. Når forvaltningen kommer og placerer en sag foran et udvalg eller et byråd og siger, at der er en lovovertrædelse og den skal politianmeldes, siger nogle så: Nej, det gør vi ikke her i kommunen, det er ikke vores praksis, den putter vi ned i skuffen. Og så kører man ud og tager en snak med lovovertræderen i stedet for.

Det kan da ikke være det, hr. Per Ørum Jørgensen står og udtrykker legalitet omkring. Hvor pokker er vi så henne, hvis Det Konservative Folkepartis ordfører virkelig har det som holdning? Det må jeg have et svar på.

Kl. 17:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:04

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jamen det er da faktisk tankevækkende med den generalisering, som vi netop hører i det her udsagn, altså at vi er nødt til at regulere kommunalbestyrelserne yderligere, fordi de som udgangspunkt stikker sagerne i skuffen og overtræder landets love. Der må jeg bare sige, at den præmis går vi ikke med på i Det Konservative Folkeparti. Vi går simpelt hen ikke med på den præmis, at vores demokratisk valgte kommunalbestyrelsesmedlemmer skulle være lovovertrædere. Jeg synes, at det på sin vis er beskæmmende, at man har det udgangspunkt i forhold til det lokale demokrati.

Jeg siger ikke, at de her ting ikke finder sted, men at man generaliserer på den måde, og at man giver folk et indtryk af, at kommunalbestyrelserne ikke kan håndtere de her ting, at de ikke har handlemuligheder, synes jeg er forkert.

Kl. 17:04

Formanden:

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 17:05

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg accepterer, at folk i varierende grad kan være godtroende, men jeg synes ikke, hr. Per Ørum Jørgensen kan fralægge sig ansvaret for at give tydeligt udtryk for, hvilken holdning han har til det eksempel, jeg illustrerede, altså at man putter en sag af alvorlig og lovovertrædende karakter i skuffen. Synes hr. Per Ørum Jørgensen, det er i orden at gøre det, eller synes han, det naturligvis er et spørgsmål om, at den sag skal overbringes til en politianmeldelse? Det må vi have et klart svar på her i dag, for ellers er der da rigtig mange seere derude, som må være dybt forvirrede.

Der må jeg blot sige i forbindelse med de bestyrelsesposter, jeg har, uanset om det har været i et byråd eller i en privat virksomhed, at jeg er meget ængstelig og nervøs for, om jeg gør tingene godt nok. Det, der ligger i beslutningsforslaget her, er da bestemt også en hjælp til kommunerne derude, så de får en rådgivning og en vejledning og en rettesnor i forhold til et tilsyn, og om de nu har gjort det rigtigt. Er ordføreren enig med mig i det?

Kl. 17:06

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 17:06

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nej, jeg er slet ikke enig i den præmis. Og man kan jo høre på retorikken, at tilgangen er, at selvfølgelig – og det tror jeg gælder alle partier her i Folketinget og alle politikere for den sags skyld – er der ingen, der mener, at det er o.k., at nogen overtræder loven. Selvfølgelig er det ikke i orden. Det tror jeg heller ikke der er nogen af mine kollegaer herinde der synes, og der tror jeg, alle vil sige, at så skal tingene selvfølgelig politianmeldes.

Men derfra og så til at drage den konklusion, at kommunalbestyrelserne i Danmark er lovbyggere og bare stikker sagerne i skuffen, er der langt, og det synes jeg er en alvorlig præmis og en alvorlig anklage i forhold til vores demokratiske valgte kommunalbestyrelser.

Kl. 17:06

Formanden:

Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 17:07

Per Clausen (EL):

Spørgsmålet om, hvem der nærer mest tillid til kommunalbestyrelser rundt omkring i landet, er jo en spændende debat. Personligt har jeg vel det sådan, at jeg nærer næsten lige så stor mangel på tillid til flertallet i de fleste kommunalbestyrelser, som jeg gør til flertallet herinde i Folketinget. Det er vel sådan et synspunkt, som man godt kan tillade sig at indtage, men det er jo ikke så vigtigt.

Det afgørende er, som jeg godt vil spørge hr. Per Ørum Jørgensen om, om det skal forstås sådan, at det er De Konservatives synspunkt, at hvis man udøver tilsyn, er det udtryk for mistillid. For det, hr. Per Ørum Jørgensen her siger, er jo, at hvis man vil føre tilsyn med, om kommunerne overholder lovgivningen, er det udtryk for mistillid. Betyder det, at det er en konservativ holdning sådan helt generelt, at tilsyn er udtryk for mistillid?

Kl. 17:07

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 17:07

Per Ørum Jørgensen (KF):

I den her sammenhæng mener jeg, at det her tilsyn er overflødigt, og det, der bærer ønsket om det tilsyn, der er nævnt i det her beslut-

ningsforslag, er mistillid. Deri er jeg så sandelig også blevet bekræftet. Nu ved jeg ikke, om hr. Per Clausen er drevet af mistillid til demokratisk valgte forsamlinger. Det kan da godt være, at det er det, der driver hr. Per Clausen. Men det her beslutningsforslag er båret af mistillid, og det er en mistillid, jeg ikke deler. Derfor kan vi heller ikke støtte det.

Kl. 17:08

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 17:08

Per Clausen (EL):

Nu er der meget stor forskel på, sagt til hr. Per Ørum Jørgensen, at nære en principiel grundlæggende mistillid til demokratiske forsamlinger og så nære mistillid til de politiske flertal, der er i de demokratiske forsamlinger. Det er faktisk to meget, meget forskellige ting, og det synes jeg hr. Per Ørum Jørgensen skal være opmærksom på.

Hr. Per Ørum Jørgensen går ikke ind for unødvendig lovgivning. Jamen er det ikke sådan, at der findes en række konkrete eksempler på, at kommuner har overtrådt lovgivningen? Og er det sådan, at hr. Per Ørum Jørgensen og Det Konservative Folkeparti ikke på andre områder er villige til at gennemføre lovgivning, selv om der ikke findes nogen eksempler på, at det, man vil lovgive imod, overhovedet eksisterer, f.eks. når det handler om, hvem kommuner må ansætte? Hvad er pointen i hr. Per Ørum Jørgensens ønske om at blande sig i kommunernes anliggender? Er det sådan, at han gerne vil gå ind at kontrollere kommunerne på områder, hvor der helt sikkert ikke er nogen problemer, men der, hvor man ved der er problemer, vil han intet gøre?

Kl. 17:09

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 17:09

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu tror jeg også, at hr. Clausen tvister begreberne lidt i forhold til den debat, vi har. Jeg føler ikke, at der er behov for øget tilsyn her, men det er jo også, på baggrund af at jeg er overbevist om, at der er handlemuligheder nok i forhold til de problemstillinger, der har været. Jeg har sagt, og det må hr. Clausen også medgive, at der selvfølgelig har været eksempler på, at man ikke har levet op til det ansvar, man har ude i kommunerne, men derfra og til, at man skal have mistillid til samtlige kommunalbestyrelser i Danmark, synes jeg er et meget, meget langt skridt at tage i den sammenhæng, og derfor kan vi ikke støtte det.

Kl. 17:09

Formanden:

Tak til hr. Per Ørum Jørgensen. Den næste i ordførerrækken er hr. Johs. Poulsen.

Kl. 17:10

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Jeg skal blot henvise til de bemærkninger, jeg kom med under behandlingen af B 89. Det Radikale Venstre er positive, som vi nævnte, både over for det forslag og B 90 ud fra den opfattelse, at så vidt vi kan se, er begge beslutningsforslag udtryk for, at man for det første har et ønske om at få et bedre overblik over, hvordan den danske natur har det, specielt den natur, der ligger uden for de EU-beskyttede områder, og nationalparkerne, og det er der behov for, og for det andet vil man sikre, at man fremadrettet får en bedre beskyttelse af

den type af natur. Vi synes, begge dele er positivt, og det mener vi ligger i en fremadrettet diskussion på området her.

Må jeg så ikke alligevel knytte en kommentar til den debat, der så har udspringet sig lidt her på det sidste, som man godt kan sige er en slags sidegren? Det er uomtvisteligt sådan, at der er masser af eksempler på, at forvaltninger har indstillet overtrædelser af lovgivningen med hensyn til § 3-natur til politianmeldelse, når det skal behandles politisk. Der er konstateret en sådan overtrædelse, f.eks. en opkløjning af et beskyttet stykke natur, og man har så politisk valgt ikke at lave en sådan anmeldelse. Der skal jeg understrege, at det jo er inden for lovgivningens rammer, man gør det. Det er kommunalbestyrelsen, som inden for lovgivningens rammer skal tage stilling til, hvorvidt man så skal lave en sådan politianmeldelse.

Det var egentlig det, der ledte mig frem til min pointe under behandlingen af det forrige punkt, at det bestemt ikke er ligegyldigt, hvem man vælger, hverken til kommunalbestyrelser, de daværende amtsråd eller til Folketinget, fordi der er forskellig tilgang til, hvor stærkt de vil følge op på, at også det at ødelægge et stykke beskyttet eller for den sags skyld fredet natur, er en alvorlig sag. Det er vi nogle der synes er en meget alvorlig sag. Der er måske andre, der synes, at det er en lidt mindre alvorlig sag. Det er altså også en del af den politiske kamp, kan man sige, et stykke hen ad vejen. Derfor må man sige, at en del af det altså foregår inden for lovgivningens rammer.

Men for nu at være positiv vil jeg sige, at jeg hørte miljøministeren under det forrige punkt sige, at det er noget af det, vi skal have kigget på, for det kan da godt være, at der er nogle situationer, hvor det rent faktisk forholder sig sådan, at en konstateret lovovertrædelse også burde give anledning til, at den rent faktisk blev forfulgt, og at man ikke bare kunne stemme om, at den så ikke skal det, for det kan man inden for lovgivningens rammer i dag. Det synes vi da er helt relevant at få diskuteret, og derfor pegede jeg også på under det forrige punkt, at et af de emner, som vi i særlig grad må kigge på, rent faktisk er mulighederne for at håndhæve på området.

Man kan også godt overveje, om det faktisk skal være sådan, at tilsynsmyndigheden skal tillægges kompetence til at udstede noget, der ligner administrative bøder eller lignende. Jeg konkluderer ikke. Jeg siger bare, at man kan overveje det, fordi jeg tror, at når en række kommunalbestyrelser er tilbageholdende med at politianmelde, er det faktisk, fordi de også har den erfaring, at politiet efterfølgende har meget svært ved, når de endelig har lavet en politianmeldelse, at løfte bevisbyrden af en lang række forskellige grunde, som jeg ikke skal komme ind på. Men det er selvfølgelig uheldigt, hvis man sådan ud fra en lægmandsbetragtning ikke er i tvivl om, at her er der folk, der nærmest bevidst har overtrådt bestemmelserne for et stykke beskyttet natur, og at man så har den opfattelse, at det bagefter er meget svært overhovedet nogen sinde at føre til doms, dvs. at nå frem til, at der udøves en sanktion fra politiets side, fordi man ikke kan løfte bevisbyrden, ja, så er der bestemt grund til at se på, om det område rent faktisk skal gøres mere operativt.

Jeg lyttede så meget til miljøministeren, at jeg hørte, at det er man også i Miljøministeriet, og derfor går jeg ud fra, at det også gælder i regeringspartierne, interesseret i at forfølge. Det synes jeg er noget af det positive udkomme, vi om ikke andet får ud af også den her debat.

Kl. 17:13

Formanden:

Tak til hr. Johs. Poulsen. Den næste ordfører er hr. Per Clausen.

Kl. 17:13

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Debatten om det her beslutningsforslag er jo kommet vidt omkring, og jeg må sige, at jeg sådan set synes, at ordførerne fra i hvert fald

Venstre og Konservative og delvis Dansk Folkeparti bærer en stor del af ansvaret for det.

Venstres ordfører valgte at holde sin tale om et forslag, der ikke var fremsat, men et forslag, som han mente, at fru Ida Auken havde givet udtryk for, at hun ville fremsætte, eller nogle synspunkter, som fru Ida Auken måske har. Der skal være plads til lidt polemik, men måske ville det alligevel, når vi diskuterer beslutningsforslag her i Folketingssalen, være en fordel, at vi snakkede om de beslutningsforslag, der blev fremsat. Der vil sikkert ved kommende lejligheder blive rig anledning til, at hr. Eyvind Vesselbo kan fortælle, hvad han i øvrigt mener om alt det, som fru Ida Auken og vi andre mener på alle mulige andre områder. Så det synes jeg er lidt underligt.

Dansk Folkeparti afviser mest det her forslag med henvisning til, at det ikke vil løse alle problemer. Det synspunkt vil jeg gerne tilslutte mig. Det ville absolut ikke løse alle problemer for miljø og natur i Danmark – slet ikke.

Så er der hele den der særlige diskussion om, hvorvidt det her er udtryk for mistillid til kommunerne og kommunalbestyrelserne. Det interessante er jo her, hvis det, hr. Johs. Poulsens siger, er rigtigt, og han har jo en vis erfaring inden for området, så det, han siger, er sikkert rigtigt, nemlig at vi har en lovgivning, som siger, at man skal beskytte § 3-områderne, men efterfølgende har vi også en lovgivning, der siger, at kommunalbestyrelserne selv afgør, om de vil melde overtrædelser til politiet, og det er faktisk fuldt lovligt, hvis de ikke melder overtrædelser til politiet, selv om der er sket en lovovertrædelse. Hvis det er lovligt, er det jo en ganske stor frihed at give kommunerne på det her område, altså at de kan ignorere lovovertrædelser og lade være med at anmelde dem, hvis de af den ene eller anden grund ikke vurderer, at de har lyst til det. Det kunne jo give anledning til at kigge på hele lovgivningen og måske dermed få løst endnu flere af de problemer, der findes.

En af måderne, hvorpå man kunne finde ud af, om der var brug for at lave noget om også i lovgivningens mere substantielle indhold på det område, var vel, hvis man vidste noget om, hvad der foregik. Der kunne det, at de statslige miljøcentre faktisk fulgte op på, hvordan kommunerne administrerer lovgivningen, være fornuftigt, med henblik på at se på, hvordan de administrerer det, der er, om de holder sig inden for lovgivningen, men jo også gerne med nogle opsamlinger på, hvorvidt det, der foregår, i øvrigt er fornuftigt. Selvfølgelig kan henvisning til EU-retten og de internationale forpligtelser føre vidt omkring, for det er jo ikke altid, at vi i lovgivningen implementerer den slags så grundigt. Efter min opfattelse er det, når det handler om EU-retten, heller ikke altid fornuftigt at gøre det, men alligevel.

Så jeg synes sådan set, at forslaget på det område i grunden er meget lille og meget beskeden, men grundlæggende meget fornuftigt, og det, at man så vil lade miljøcentrene overtage de regionale statsforvaltningsbeføjelser på det her område, handler jo ikke om, at man tager noget fra nogen. Staten har det jo i forvejen i statsforvaltningen, og så flytter staten det bare over i en anden statslig institution, der måske har større faglig kompetence på det her område og derfor har bedre mulighed for at bedømme, om det sker. Så jeg må indrømme, at jeg ikke rigtig i det her forslag kan se nogen fratagelse af opgaver fra kommunerne, nogen centralisering eller noget andet.

Men derudover har hr. Eyvind Vesselbo da ret i, at det ville være en rigtig god idé, hvis vi nu kunne gennemgå resultaterne af kommunalreformen, strukturreformen og se på, om det er faldet gunstigt ud på alle områder. Måske er tiden kommet til, at man også i Venstre kunne indrømme, at når man laver en så stor forandring på meget kort tid, kan det godt være, at man bagefter finder ud af, at noget skulle have været gjort anderledes. Det synes jeg ville være en meget mere positiv tilgang til den her diskussion end den rutinemæssige afvisning af et hvilket som helst forslag med henvisning til, at det stri-

der mod den strukturreform, vi har gennemført, og da den jo bare på alle områder er enormt klog, skal intet laves om.

Statsministeren står jo her i spørgetimen og – truer er vel et forkert udtryk, når det er statsministeren, for han truer vel ikke, han kommer jo kun med løfter – siger, at man jo kunne flytte rundt på nogle beføjelser i forhold til sundhedsvæsenet. Så kan det vel ikke være forbudt, at oppositionen også rejser nogle problemstillinger i forhold til kommunalreformen, og jeg synes da, at det ville være dejligt, hvis vi på et eller andet tidspunkt kunne få en sådan lidt mere fordomsfri diskussion af, om det nu var faldet fornuftigt ud på alle områder.

Kl. 17:18

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen. Så er det fru Ida Auken som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 17:18

(Ordfører for forslagsstillerne)

Ida Auken (SF):

Ja tak og også tak for debatten i dag. Jeg må tilslutte mig hr. Per Clausens undren over, hvad det egentlig var, vi endte med at diskutere. Når nu vi har fremsat de her to forslag, som jo hænger ganske godt sammen, og når miljøministeren i mandags melder noget ud, som ligger meget i tråd med især det første af forslagene, havde jeg egentlig troet, at vi ville få en lidt tam debat i dag, for vi er jo alligevel enige om mange af de ting, der skal til at gøres, så vi kunne måske starte et konstruktivt sted. Jeg frygtede egentlig, at det ville blive lidt kedeligt, men sådan skulle det ikke gå, fordi vi så havde nogle ordførere, der valgte overhovedet ikke at diskutere de forslag, vi har fremsat. Og det synes jeg sådan set er synd for forslagene, jeg synes, det er synd for offentligheden, og jeg synes ikke helt, det er at respektere det arbejde, der foregår i Folketinget, at man ikke sætter sig ordentligt ind i de sager, der bliver diskuteret, og prøver at forholde sig til dem.

Men lad os nu vende tilbage til det her forslag, som SF har fremlagt i dag. Det hænger utrolig godt sammen med det, som Socialdemokraterne har sagt. Først skal vi have en klarhed over loven, vi skal have fundet ud af, hvor § 3-områderne er, og så skal vi have gjort dem arealfaste, så man ikke bare kan vokse ind og ud af naturbeskyttelsen. Når det så er blevet klart, skal vi jo også have et tilsyn med, om loven så bliver overtrådt. Vi har jo hørt flere eksempler på, at kommunalbestyrelsernes forvaltninger kommer og siger til dem: Her er en klokkeklar overtrædelse af loven. Så siger kommunalbestyrelsen: Ja, men vi tager ud og tager en snak med dem i stedet for.

Man kunne prøve at forestille sig, at det var sket i forbindelse med en indvandrerbande. Hvis en indvandrer havde overtrådt en lov, og man så sagde, man tog ud for at tage en snak i stedet for at give en straf, så var regeringen jo gået fuldstændig amok. Det er bare en alvorlig overtrædelse at smadre den danske natur. Så lyder det, som om vi ikke har nogen eksempler på, at det er sket. Jeg står her med et kæmpe dokument oversendt til Folketinget med klokkeklare eksempler på ødelæggelse af § 3-beskyttede områder. Vi er så heldige, at vi har nogle folk i det her land, som faktisk går meget op i den her sag, og som har været ude at lave fotodokumentation i stort set hele landet. Men så kan vi alligevel ikke tage det alvorligt, selv om det her er en alvorlig sag og loven bliver overtrådt i hele landet. Der er altså et problem med det her.

Jeg troede sådan set, at det var det, miljøministeren også talte om i sin pressemeddelelse, når han taler om, at der er problemer med håndhævelsen.

Hvis der skulle være nogen tvivl om, hvad SF foreslår, kan jeg sige det helt klart. Det står også i forslaget. Vi foreslår ikke at tage nogen opgaver fra kommunerne overhovedet, vi foreslår at gå ind og give de statslige miljøcentre den kompetence, der nu ligger i stats-

forvaltningen, og styrke den kompetence, så de kan gå ud og hjælpe kommunerne, så vi altså får en klarere og tydeligere retstilstand. De kan gå ud og hjælpe kommunerne og sige, om der er en overtrædelse her eller ej. Det skal ikke være op til den enkelte politikers skøn, for politikerne er ikke fagpersoner og er ikke jurister, og så er det da bedre at have nogle fagpersoner til at gå ud at se, om loven er overtrådt. Det er derfor, vi synes, det er en rigtig god idé at give det til miljøcentre.

De skal selvfølgelig holde øje med naturbeskyttelseslovens § 3, men det her gælder også for overtrædelser, der sker i EU-beskyttede områder, og de skal også holde øje med, om vi nu lever op til de FN-konventioner, vi har underskrevet.

Derudover synes vi, der skal være et armslængdeprincip mellem ministeren og miljøcenteret. Det var også en af de ting, hr. Eyvind Vesselbo lige havde misset, da han skimmede forslaget, for det er ikke sådan, at vi nu siger, at ministeren skal sidde og træffe en politisk afgørelse. Nej, der skal være en armslængde, så ministeren netop ikke kan gå ind i en konkret tilsynssag.

Herudover siger vi, at miljøministeren hvert andet år skal afgive en redegørelse til Folketinget om det af miljøcentrene udførte tilsyn. På den måde får vi lige præcis demokratiet ind i det her spørgsmål. Det er en rigtig god måde at skabe klarhed i retstilstanden på.

Det er sådan set miljøministerens ansvar, at loven overholdes inden for området, men alligevel har vi altså set sat på sag, hvor § 3-områder er blevet pløjet op, uden at miljøministeren har villet gøre noget ved det. Men nu har han altså indvilliget i at se på lovgivningen, og det er vi sådan set rigtig glade for, og jeg tror egentlig, vi kunne have haft en væsentlig mere konstruktiv debat i dag, hvis vi så havde snakket om, hvad det er, miljøministeren egentlig har tænkt sig, og om nogle af de ting, vi foreslår her, egentlig ikke er dækket ind af det, som miljøministeren nu langt om længe har fundet anledning til at tage fat på.

Så må jeg sige til De Konservatives ordfører, at det altså er meget, meget mærkeligt at høre på. De Konservative, der plejer at være lov og orden-parti i det her land, er fuldstændig ligeglade med, at loven i det her land bliver overtrådt gang på gang, og at der sidder nogle og vælger at putte det i skuffen i stedet for. Det kan jeg ikke forstå, det må jeg bare sige. Det er et andet Konservative end det, jeg normalt kender.

Så vil jeg sige til miljøministeren, at når han nu efterlyser en analyse af administrationspraksis i dag og en styrket håndhævelse, så kunne det jo være, at det her var en af de muligheder for faktisk at gøre det. Jeg ville rigtig gerne, at vi kunne få en konstruktiv diskussion af de her to forslag i dag, og måske kunne vi ved at inddrage dem og ministerens forslag se, om vi kunne skrive en beretning, hvor vi alle sammen faktisk kunne blive enige.

Det tror jeg ville være en rigtig lykkelig slutning på en noget mærkelig og noget polemisk debat, som kom meget langt væk fra forslagene.

Kl. 17:23

Formanden:

Tak til fru Ida Auken.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Og det har vi godkendt.

Kl. 17:23

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 5. februar 2010, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.
Mødet er hævet. (Kl. 17:24).
